٦٦٠ شمېره

پولیسي ناول

Afghan Salar Library

لیکوال:

رفیع الله زیار

Downloaded By: Afghan Salar Library

٦٦٠ شمېره

پولیسي ناول

لیکوال: رفیع الله زیار

کال: ١٣٩٤ـل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

بسم الله الرحمن الرحيم

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

اهداء

اسدالله غضنفر ته چې تل یې نثر لیکلو ته هڅولی یم او نصیراحمد احمدي ته چې یو تکړه پښتو ناول لیکونکی دی.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د کتاب ځانګړني:

د کتاب نوم: ٦٦٠ شمېره

لیکوال: رفیع الله زیار

کمپوز او ډیزاین: په خپله لیکوال

د پښتی ډیزاین: هدایت الله عادل

د لیکوال شمېره: ٠٠٩٣ (٠) ٧٩٩ ٠٥٧ ٣٦٦

خپرندوی: مومند خپرندویه ټولنه

برېښنالیک: momand.books@gmail.com

چاپ شمېر: ۲۰۰۰ ټوکه

چاپ نېټه: ١٣٩٤ ل.

د تر لاسه کولو پتې:

عبدالمجید مومند کتاب پلورنځی- مخابراتو څلور لارې- جلال اباد.

اړیکې: ٠٧٧٧٦٢٦١٦١-٠٧٠٠٦٢٦١٦١

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ناوي چې یوازې یې میاشت د ناویتوب تېره شوې وه، د تناره له غاړې پاڅېده او د کور له دروازې نه د باندې په منډو شوه. په لار کې یې ټیکرى (پړونى) غاړې ته ولوېده. سلګۍ یې ورو، ورو په چیغو بدلې شوې. په منډه کې یې فریاد لا په زوره شو. د زړه له درده یې پر اوږو ککړ لاسونه سره موښل. پر نازک او ګلابي مخ یې تړمې اوښکې روانې وې.

ناوي ژړل او له سلګو سره یې فریاد کاوه، خو د هغې په خبرو څوک نه پوهېدل او یوازې یې د ولې، ولې غږ تر جوماته رسېده.

د جومات پیتاوي ته دوه سپین ږیري ناست وو. یوه د امسا پر څوکه څمکه ټکوله او هغه بل یې نسوار تو کړل. د ناوي غږ یې واورېده. د صحنې د ښه لیدو لپاره یې عینکې پر سترګو سمې کړې او په زوره یې وویل:

- زوی یې مړ کړې هغه ښځه چېرې منډې وهي؟

هغه بل یې د خیر له غږ سره ځواب ورکړ:

- نه پوهېږم، خو شیبه وړاندې مې ډېرې تر غوږ شوې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

په دې وخت کې د کلي له يوې تنگې کوڅې نه موټر راووت. مخ پټي وسله وال په کې سپاره وو. په تېزۍ سره د جومات له مخې تېر شو. سپين ږيري يې په دوړو کې پټ کړل. يوه يې له دوړو نه د پټکي په شمله خوله پټه کړه او ويې وويل:

- په کلي څه بلا راغلې ده...

هغه بل يې خبره پرې کړه:

- څه ته گورې؟ در ځه چې ورشو.

دا يو سپين ږيری لړ په غړو کې ښه و، خو دا بل يې د امسا په زور ودرېده او د پېښې پر لور روان شول.

سپين ږيري چې څو قدمه وړاندې تلل، نو د ځوانانو ډله له کڅ سره يو ځای ترې مخکې شوه.

د پېښې ځای ته تر ټولو وړاندې ناوي رسيدلې وه. هغه ځوان يې په وينو لژند وليد چې مياشت وړاندې يې خپل ټول راتلونکی ژوند ورسره تړلی و، خو له دې وروسته دا خوږه هستي ترې تللې وه.

وژل شوی ځوان د کلي په تنگه لار کې پروت و. کله، کله به يې نري باد تورې څڼې وښورولې. باد يې سپينه لمن هم نه پرېښوده. يو نيم وخت به د باد څپه تېزه شوه او د خاورو کمزورې دوړه به يې پر مخ تېره شوه، خو پر مخ چې يې کومې خړې نښې ښکارېدې، هغه دوړې نه، بلکې په اوړو ککړ لاسونه پرې کش شوي وو.

د کلي ځوانان راغلل. د ځوان جسد يې پورته کړ. ناوي د زاړه توت ډډې ته داسې حيرانه ولاړه وه لکه خوب چې گوري. دلته يې د يوه سپين ږيري غږ واورېده:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- لورې څه وکړو؟ دا به د خدای ج خوښه وي.
هغه بل یې هم پرې راغبړ کړ:
- ورځه لورې کور ته لاړه شه او صبر ولره.

په زاړه توت کې د مرغیو وزرو رپرپی جوړ کړ او د توت څو پاڼې د ناوي پر جړو ویښتانو راولوېدې. د باد تېزې څپې د توت له څانګو او پاڼو نه شغا پورته کړه او ناوي پر زنګېدلو قدمونو د کور پر لور داسې روانه شوه؛ ته وا اوس کور ته نه، بلکې څوک یې په زوره بندیخانې ته بیایي.

سپین ږیري په فکر کې ډوب وو. یوه ته ټوخی ورغی. خولې ته یې لاس ونیو او په زوره یې وټوخل.

هغه بل یې له ځان سره وویل:
- دا ټکه له کومه شوه چې پر دې خواره کورنۍ راولوېده؟
د امسا ټکا واورېدل شوه او دواړه له هغه ځایه روان شول.

کلی د ځوان پر وژل کېدو خپه دی. د ماښام په خړه کې سپین سري ښځې لیدل کېږي چې غمجنې کورنۍ ته ور روانې دي. د کلي د نن شپې چوپتیا ژړا او فریادونو ماته کړې ده.

د ګیدړو او شغالانو اوازونه ډېر کم اورېدل کېږي، ځکه نن د کلي فضا سویو کړیکو نیولې ده. د وژل شوي ځوان سپین ږیری پلار پر کټ ناست دی. یس سورت تلاوت کوي. زوی ته د جنت او ځان ته د صبر غوښتنه کوي. کله، کله د زوی هغه اواز اوري چې په تیلیفون کې یې په ټیټ اواز ورته ویلي وو:
- پلاره زه یې وویشتم.
- چا؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د زوی غږ یې ورک شوی و. یوازې یې د هغه د لوېدلي لاس غږ په تیلیفون کې اورېدلی و.

د وژل شوي ځوان سپین ږیري پلار چې دا غږ اورېدلی و، نو له پښو او لاسونو یې دمه ختلې وه؛ یوازې یې دا غږ کړی و:

- یاالله زوی مې چا وواژه؟

ناوي د خپل خسر غږ د تناره پر غاړه په داسې حال کې اورېدلی و چې شیبه وړاندې یې څو ټیټې ډزې هم تر غوږ شوي وې، نو ځکه یې منډې وهلې، تر څو د ژوند ملګری وګوري چې ژوندی دی او که مړ؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د وژل شوي ځوان پر کور دغه له ویره ډکه شپه سبا شوه. په کوڅو کې د سپین ږیرو ټوخي واورېدل شول چې جومات ته روان وو. مرغیو هم ډول، ډول اوازونه کول او بلبلو خوږې نغمې ویلې، خو د ځوان کورنۍ ته د غم سریندې ښکارېدې.

لا له جومات څخه خلک نه وو راګرځېدلي چې څو رنجر موټر د کلي په تنګو کوڅو کې راښکاره شول. دوړې یې جوړې کړې. پر سر یې شنه څراغونه روښان وو او کله، کله به یې ویروونکي هارنونه کول. شیبه وروسته د وژل شوي ځوان کور ته ورسېدل او له بریک وهلو سره دروازې خلاصې شوې. پولیس یوې او بلې خواته خواره شول. یو دنګ او ښایسته ځوان راښکته شو. مخابره یې په لاس کې وه. د رنجر له سویچ بورډ څخه یې د یاداښت کتابچه او نور ثبتونکي وسایل رواخیستل او یوه پولیس ته یې ورو وویل:

- څوک شته؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- صاحب! هغه دی یو سپین ږیری له جومات نه را روان دی.

آمر یې سر وخوځاوه او څه یې ونه ویل.

سپین ږیری راورسېده. سلام یې وکړ او په کمزوري غږ یې پوښتنه وکړه:

- قوماندان صاحب! څوک مو په کار و؟

- د هغې کورنۍ کس غواړم چې تېر ماښام یې څوک وژل شوي دي.

سپین ږیري په لړزانده غږ ور لنډه کړه:

- هغه زه یم.

- ته د وژل شوي کس څه کېږې؟

- پلار یې یم.

- خدای دې رحم پرې وکړي.

- له خپله غمه وساتل شې.

سپین ږیري خیرن دسمال له واسکټ نه راوویست. پر گونځې مخ را روانې اوښکې یې پاکې کړې، خو لاندې شونډه یې لا رپېده. د پولیسو مشر د سپین ږیري دغه حالت ته په زیر، زیر کتل او وروسته یې له خولې نه سوړ اسویلی وویست.

وروسته د سپین ږیري پام شو چې راغلي پولیس یې همداسې په لار کې درولي، خوله یې خبرو ته جوړه کړه او د پولیسو آمر ته یې وویل:

- راځئ حجرې ته.

آمر نورو پولیسو ته وکتل او زیاته یې کړه:

- هلکانو تاسو اوسئ، زه زر راځم.

ټولو په یوه غږ ځواب ورکړ:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- صاحب! سمه ده.

د وژل شوي ځوان پلار مخکې او د پولیسو آمر ورپسې، حجرې ته ننوتل. د دوی په ننوتو سره توتکی له کړکۍ نه ووته. سپین ږیري زاړه نیالي پر پټو له دوړو وڅنډله او د پولیسو آمر ته یې وویل:

- راځه، دلته کېنه.

د پولیسو آمر کېناست او تر بڼو لاندې یې د سپین ږیري ځېرې ته کتل. سپین ږیری له آمر سره نږدې کېناست او په فکر کې داسې ډوب لاړ ته وا پر دې دنیا یې هېڅ برخه نشته، خو شیبه وروسته د آمر دغه غږ په هوښ کړ:

- کاکا! کېدای شي چې مېلمانه درته را ډېر شي، نو که زه او ته خپل کار خلاص کړو، ښه به وي.

- د څه شي کار؟

- د پېښې په تړاو مې څو پوښتنې درنه کولې.

- ویې کړه.

- د زوی نوم دې څه و؟

- چمن گل

د پولیسو آمر د یادابنت په وړه کتابچه کې چمن گل ولیکه.

- څه کار یې کاوه؟

- په ښار کې یې یوه وړه ټېرۍ (غورفه) درلوده چې په هغه کې به یې ژاولې، بېسکټ او نور شیان خرڅول او خېلخانه یې ساتله.

- دا پېښه څه وخت رامنځته شوه.

- پرون مازدیگر.

- پوهېږې چې زوی دې چا او ولې یې وواژه؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- نه پوهېږم چې دا ټکه له کومه راولوېده.
- له چا سره خو به بد نه لرې؟
- نه، تر اوسه مې مېړی هم تر پښې نه دی لاندې شوی.
- ستا زوی ته خو به کله ګواښ نه و شوی.

سپین ږیری په ځای کې وښورېده او د پولیسو آمر ته یې وویل:

- دا ګواښ یې څه بلا ده؟
- مطلب مې دادی چې چا خو به اخطارونه، نه وي ورکړي؟
- ماته یې څه نه دي ویلي.
- تیلیفون یې ګرځاوه؟
- هو!
- ښه، کېدای شي چې تیلیفون یې ماته راکړې؟
- خو هغه مې د زوی نښه ده. تاته یې څنګه درکړم.
- زه غواړم چې مالومات ترې واخلم او بېرته یې درته راوړم.
- سمه ده.

د وژل شوي ځوان سپین ږیری پلار له ځایه پاڅېده او کور ته لاړ.

د پولیسو آمر په خیرنه حجره کې یوازې پاتې شو. د حجرې تیرانو ته یې وکتل. د کلونو کلونو لوګي ور پورې نښتي وو. د لوګیو نه اوږده جوړ شوي تارونه باد ښورول. بیا یې ټول دیوالونه تر نظر تېر کړل. وروسته یې څو ساړه اسویلي له خولې وویستل. د پېښې په اړه یې فکر کاوه، خو د سپین ږیري ځورونکي حالت یې ذهن ګډوډ کړی و.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د پولیسو آمر (متین) لا په حجره کې په همدې کش مکش کې و چې د پلاستیکي بوټونو ګړپې شو. څو شیبې وروسته سپین ږیری په حجره ورننوت. په خیرنو لاسونو کې یې پر څو تسمو تړلی تیلیفون نیولی و. سیده یې راوړ او ور یې کړ. د پولیسو آمر تیلیفون روښانه کړ او له سپین ږیري یې وپوښتل:

- پرون مازدیګر یې چاته زنګ وهلی او دادک څوک دی؟

د سپین ږیري زړه راډک شو او په ټیټ غږ یې وویل:

- چې کله یې وویشت، نو ماته یې زنګ وواهه.

پولیس سر وښوراوه او څو شیبې غلی شو. لږ وروسته یې د وژل شوي ځوان پلار ته وکتل او بیا یې د هغه ځای پوښتنه ترې وکړه چې د سپین ږیري زوی په کې وژل شوی و.

سپین ږیری د پولیسو له آمر سره پلی لاړ او هغه ځای یې ور وښود چې د زوی جسد یې ترې راوړی و.

د پولیسو آمر له جیب نه وړه کمره راوویسته. له ځای نه یې انځورونه واخیستل. ټولې نښې یې تر نظر ترې کړې. هغه کاغذ ته یې پام شو چې په یوه بوټي کې نښتی و. وړاندې ورغی. کاغذ یې رواخیست. په ګډوډ خط لیکلې څو جملې یې داسې ولوستې: " موږ مجاهدین به هېڅکله هغه څوک ژوندي پرې نږدو چې امریکایانو ته جاسوسي کوي. مرګ په امریکا او د هغې پر جاسوسانو. "

کاغذ یې جیب ته کړ. پولیسو منډې کړې. ټول رنجرو ته وختل. د پولیسو د آمر په مخابره کې غږ شو:

- زویه پېښه دې ولیده؟

- هو صاحب!

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- څنګه ده؟

- صاحب! هغه نورو پېښو ته ورته ده.

د مقابل لوري غږ ورک شو.

د کلي په منځ درمند کې بړبوکی له ځان سره پلاستیکي خلطې تاو، راتاو کړې او پر هغو خلکو یې هم دوړې راوړې چې پر پولیسو راټول شوي وو. له دوړو نه چا په شملو خولې پټې کړې او چا سپوږمو ته د څادرونو څنډې ونیوې.

په اسمان کې غونډی، غونډې وریځې ګرځېدې چې د ځمکې پر ځینو برخو یې سیوری خپور کړی و او په ځینو برخو یې بیا لمر د رنګینیو ډکې، پستې د وړانګو ګوتې وهلې.

کله، کله به د کلي په ډنډونو کې چې خلکو به اوبه ترې څښلې، د چونګښو د کرکور غږونه واورېدل شول. پولیسو خپل کار پای ته رسولی و، نو څکه رنجرو تېز حرکت وکړ. د کلي فضا د رنجرو د ټایرونو شغا ګډوډه کړه. د وژل شوي ځوان پلار په دوړو کې لړه شیبه له شا پسې وکتل. له هغه وروسته د کور پر لوري روان شو او کلیوالو هم په سپین ږیري پسې په زنګېدلو قدمونو حرکت وکړ.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

له ټک، ټک سره د دفتر دروازه نیمه پرانیستل شوه، خو بېرته یې بند کړه. د پولیسو آمر د راځه غږ وکړ. خدمتګار راننوت. سلام یې واچوه او ورو یې وویل:

- صاحب! چای غواړئ؟

- هو، یوه پیاله راوړه.

- سمه ده.

څو شیبې وروسته خدمتګار د چایو پیاله له یوه چاکلېټ سره پر مېز ورته کېښوده. د متین څېرې ته یې د سترګو په کونجونو کې وکتل. بیا له کوټې ووت او دروازه یې په ځان پسې بند کړه. په دفتر کې خاموشي شوه. د پولیسو آمر د تر سره شوو پېښو په اړه فکر کاوه. سر یې سم نه خلاصېده چې دا کار چا او د څه لپاره یې کړی دی. په اوږده فکر کې ډوب و. بالاخره یې سر وخوځاوه او له ځان سره یې وویل: " داسې شواهد هېڅ نه پیدا کېږي چې وژل شوي ځوانان دې د امریکایانو جاسوسان ثابت کړي. بیا یې له ځان سره زیاته کړه:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- خامخا ددې پېښو تر شا څه پټ دي.

د پولیسو د آمر زمزمی کرار شو. چوپتیا حاکمه شوه، خو دا ځل د کوټې چوپتیا د دیوالي ساعت ټلی ماته کړه. د سهار نهه بجې شوې. آمر سترګې وموښلې. چاکلېټ یې خولې ته واچوه. چای یخ شوی و، نو ځکه یې غټ غړپ تر ستوني تېر کړ. د مېز پر سر ایښی تیلیفون وشرنګېده. د چای پیاله یې کېښوده. غوږۍ یې پورته کړه:

- صاحب! امر وکړئ.

- زویه! یو ځل زما دفتر ته راشه.

- سمه ده.

د پولیسو آمر له چوکۍ نه پاڅېده. هینداري ته ودرېده. کولا یې پر سر سمه کړه. خپلې څېرې ته یې وکتل او له غرورو نه په ډکو قدمونو د دفتر له دروازې ووت. څو شیبې وروسته یې د یوه بل دفتر دروازه ټک، ټک کړه. د ورتګ اجازه ورته وشوه. ورغی، له سلام سره یو ځای یې پر چوکۍ ناست سړي ته پښه ووهله.

پر چوکۍ ناست سړي چې سرې پټۍ یې پر دېرېشۍ لګېدلي وې، د پولیسو ځوان آمر ته د کېناستو اشاره وکړه او هغه هم د مېز تر څنګ پر چوکۍ کېناست.

چا چې سرې پټۍ لګولې وې، دا سړی جنرال و. ږیره او سر یې سپین وو، خو ږیره یې پاکه خرېیله او پر تندي یې څو تاره سپین ویښتان پاتې وو. که څه هم جنرال سپین ږیری و، خو په څېره کې یې روب او دبدبه لا پاتې وه. له هېواد سره یې زیاته مینه لرله. په زړه کې یې رحم و او ځوانانو ته به یې له وطن

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سره د مینې کولو روحیه ورکوله. د پولیسو آمر هم هغه څوک و چې جنرال یې سمه روزنه غوښته.

جنرال ځوان آمر ته وکتل. آمر لکه وارخطا چې وي، لاړې یې تېرې کړې. ځان یې سم کړ. جنرال خبرو ته خوله جوړه کړه او په خوږه لهجه یې ترې وپوښتل:

- متینه زویه! د وژل شوي کس په اړه دې څه پیدا کړل؟

- صاحب! د ځوان وژل کېدل هغه نورو پېښو ته ورته دي.

- هاهاهاها (ترخه خندا) دا هم د امریکایانو جاسوس و؟

- صاحب! په لیک کې یې همدا ورسره لیکلي و، خو امریکایان وایي چې له موږ سره په دې نوم څوک نشته او بل هېڅ داسې شواهد پیدا نه شول چې وژل شوی ځوان جاسوس ثابت کړي.

جنرال له خپلې چوکۍ پاڅېده. لاندې شونډه یې تر پاسنۍ شونډې لاندې کړه. یوه شیبه یې د دفتر له کړکۍ د باندې وکتل. له هغه وروسته یې متین ته مخ کړ او ویې ویل:

- ددې پېښو تر شا ډېر څه پټ دي. دا باید روښانه کړو چې دا ځوانان ولې او د کوم هدف لپاره په مرموز ډول ووژل شول، خو... د خو له کلمې ویلو سره جنرال یوه شیبه غلی شو. بېرته یې خبره پیل کړه:

- متینه زه غواړم، دغه قضیه ته وڅیړې.

- صاحب! ستاسو چې څنګه خوښه وي.

- ددې قضیې څېړنه پیل کړه. که په کوم ځای کې درته ستونزه جوړېده، نو زه درسره مرسته کوم.

- سمه ده.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

جنرال یوه شیبه د متین په څېره کې سترګې وګنډلې. دواړه چوپ وو. لږ وروسته جنرال د خبرو لپاره غاړه تازه کړه:

- زویه! ته پوهېږې چې په دنیا کې کوم انسانان پیاوړي دي او څوک پرمختګ کولی شي؟

- صاحب! تاسو ښه پوهېږئ.

- متین جانه هغه څوک ډېر پر مختللي دي چې په ژوند کې ښه هدف انتخاب کړي او بیا هغه ته د رسېدو لپاره قوي هوډ، پوره حوصله او زغم ولري.

متین پوه شو چې جنرال له ما نه څه غواړي، نو ځکه یې ورته وویل:

- صاحب! زه چې کوم هدف راته ټاکم، نو هغه ته د رسېدو لپاره به ډېرې سختۍ او کړاوونه وزغمم، خو ځان به ور رسوم.

د جنرال له شونډو سره سپین برېتونه هم وښورېدل او په خندا یې وویل:

- له قوي هوډ او زغم سره چالاکي، هوښیاري، هنر او پوهه هم شرط دي. یو پولیس خو باید په دې کې له نورو ډېر مخکې وي.

متین چې نوي پوهه او نوي تجربې تر لاسه کولې، نو د جنرال خبرو ډېر خوند ورکړ او د هغه هره خبره یې ښه په خوند اورېده.

جنرال ببرته په خپله چوکۍ کېناست. له لږ فکر کولو وروسته یې ژوره ساه واخیسته. غاړې ته نږدې تڼۍ یې پرانیسته. بیا یې متین ته وکتل او ویې ویل:

- د وژل شوي ځوان د مالوماتو دوسیه ؟

- صاحب! داده، ها درواخله.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

جنرال عینکې پر سترګو کړې. په یوه لاس یې د دوسیې پاڼې واړولې. د مالوماتو لوستل یې پیل کړل. څو پاڼې چې یې ولوستې، نو عینکې یې د پوزې پر سر کېښودې. متین ته یې وکتل او بیا یې زیاته کړه:

- ده ته هم په همغه شمېره زنګ وهل شوی چې په اخر کې ٦٦٠ ده؟

- صاحب! ځوان ته له وژل کېدو لږ مخکې له هغې شمېرې نه پنځه ځلې زنګ راغلی...

جنرال د متین خبره پرې کړه:

- پر وژل شوي ځوان چې کوم لیک اچول شوی و، له نورو هغو سره یې توپیر شته ؟

- نه، دا هم هغه نورو ته ورته دی لکه یوه سړي چې لیکلی وي.

جنرال د تندي پر څو سپینو ویښتانو لاس تېر کړ. د دفتر چت ته یې وکتل. حیران ښکارېده، خو له متین نه یې د خپلې حیرانۍ پټولو هڅه کوله. په دفتر کې چوپتیا خوره شوه. کله، کله به د کړکۍ نه راغلي باد د مېز پر سر کاغذونه وښورول او چوپتیا به یې ماته کړه. کله، کله به د کړکۍ پله له دیوال سره ولګېده، خو له اوږدې انساني چوپتیا وروسته جنرال غاړه تازه کړه او په ټیټ اواز یې وویل:

- متینه! څه فکر کوې چې د شوو پېښو تر شا د طالبانو لاس دی؟

- صاحب! موږ چې په عملیاتو کې هر څومره کسان د وسله والو طالبانو په نوم نیولي، نو اکثره یې د طالب په جامه کې بل څوک وي او نور هدفونه لري.

- نور انتظار په کار نه دی، ځکه کېدای شي دا ډول پېښې نورې هم وشي او ځوانان یې قرباني شي.

- زه به خپل کار پیل کړم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

جنرال له خپلې چوکۍ پورته شو. متین یې په غېږ کې ونیو. پر دواړه مخه یې ښکل کړ او ورته ویې ویل:

زویه! دغه جنګ ځپلی هېواد درته په تمه دی. ولس له تانه غواړي چې له شره خلاص شي. پلرونه او میندې تاته هیله لري، تر څو یې اولادونه په وینو کې ونه لمبیږي. د هېواد هره دره، دښته، غر او نور درنه د امن او سولې راوستل غواړي.

- صاحب! زه به هم په پوره ایمانداری له خپلو خلکو، د هېواد له هرې درې، دښتې، غر او هرې لویشتې نه دفاع کوم.

متین خپل آمر ته سلام وکړ او ترې روان شو، خو تر دروازې چې رسېده، نو جنرال پسې غږ کړ:

- یوه شیبه.

متین ودرېده. جنرال ورغی. د دېرشۍ له جیب نه یې یوه اله ورکړه او ورته ویې ویل:

- که په کوم ځای کې له خطر سره مخامخ کېدې، نو ددې الې په سر کې دغه وړه تکمه کېکاږه. کله چې دا شین غمی روښانه شي ستا غږ موږ ته رسیږي. که چېرې دې دا تکمه زیاته کېکاږله، نو شین غمی سور کېږي او کله چې سور شو، نو ته چې په هر ځای کې یې هغه ځای موږ پیدا کولی شو.

متین له جنرال نه اله واخیسته. مننه یې ترې وکړه او له دفتر نه ووت.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین د لاسونو ګوتې په یوه او بله کې سره تېرې بېرې کړې. زور یې ورکړ او ټکونه یې ترې وویستل. وروسته یې له جیب نه مبایل رواخیست. د نظامي څارنوال شمېره یې په کې رواړوله. پر اوکې یې غټه ګوته ټینګه کړه. تر اخره پورې زنګ تېر شو، خو پورته یې نه کړ. متین تیلیفون کېښود. په لاس تړلي ساعت ته یې وکتل. ستن یې پر څه کم یوولسو ولاړه وه، خو سانیه ګر تاوېده. لږ صبر یې وکړ. نظامي څارنوال پسې ورک شو. بیا یې تیلیفون واخیست. زنګ یې وواهه. څو ټلې چې ورغلې، نو د څارنوال غږ واورېدل شو او په ستړي اواز یې وویل:

- بلې!

- صاحب! سلام.

- وعلیکم وسلام.

- څنګه داسې ستړی یې؟

- دلته له یوه رذیل نه اقرار اخلم. امر وکړه!

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- څارنوال صاحب هیله کوم! یوه شمېره درته لېږم که یې خاوند او هغه مکالمې راته راپیدا کړې چې د وژل شوو کسانو سره غږېدلی دی.

- سمه ده، خو مکتوبي یې راولیږه.

- صاحب! مننه کوم.

- الله دې مل شه.

متین هغه شمېره چې په اخري کې ٦٦٠ وه، د وژل شوو کسانو له هغو شمېرو سره چې اړیکې یې ورسره نیولي وې؛ مکتوبي نظامي څارنوال ته وسپارله، تر څو د شمېرې خاوند او د هغوی هغه مکالمې پیدا کړي چې له وژل شوو کسانو سره غږېدلی دی.

متین ذهني ستړیا احساسوله. زر، زر یې دیوالي ساعت ته کتل، ځکه غوښتل یې چې مازدیگر شي او د خپل کلي پر لور وخوځېږي.

ورځ تېره شوه. مازدیگر شو. متین د خپل کار له دفتر نه راووت. سپینې جامې یې پر تن وې او د خپل کور پر لوري روان شو. پر لار یې هڅه کوله، تر څو له شاوخوا شنو ونو، بوټو، د مرغانو له ښایسته اوازونو، د اوبو له زړه وړونکي شور او نورې طبیعي منظرې نه خوند واخلي، خو فکر یې ګډوډ و او له هېڅ شي یې مزه نه شوه اخیستلی.

له څه مزل کولو وروسته متین کور ته ورسېده. لمر خپلې زرینې وزرې ورټولې کړې او له غرونو واوښت. د ماښام خړه خوره شوه. په تیاره کې د ماښام څکلکو د وزرونو رپرپی واورېدل شو. سپوږمۍ د ځمکې مخ رڼا کړ، خو لږه موده وروسته غرونه، غرونه وریځې د اسمان پر مخ راښکاره شوې. د سپوږمۍ تر مخ په منډو تېرېدې، خو داسې ښکارېده لکه سپوږمۍ چې له وریځو نه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

منډې وهي. کله به یې سپوږمۍ پټه کړه او کله به ترې ښکاره شوه. د کایناتو پاچا د طبیعت ډېره ښایسته منظره جوړه کړې وه او هر څه یې په حرکت راوستلي وو.

کله چې وریځو د اسمان مخ پر خپلو سپینو او پومبیي وزرونو پټ کړ، نو د متین د ګاونډیانو غږونه هم واورېدل شول. هلۍ زر، زر لوښي ټول کړئ چې باران راغی، هلۍ، هلۍ... . د متین مور هم پاڅېده. له انګړ نه یې لوښي برنډې ته وړل. متین هم له ځایه پورته شو، تر څو له مور سره مرسته وکړي، خو مور یې پرې نښود او ورته ویې ویل:

- زویه! ته لاس مه ور وړه، ځکه ټوله ورځ ستړی یې.

- ادې! ته یې ماته پرېږده چې زه یې درسره یوسم. نه یم ستړی.

مور یې له ځان سره وخندل او متین په حیرانۍ ترې وپوښتل:

- ولې دې وخندل؟

- زویه چې کله ستا ناوي راشي، نو هم به زه له کاره خلاصه شم او هم به ته راته هوسا شې.

که څه هم د متین پر زړه د مور خبره خوږه ولږېده، خو رنګ یې د هغې پر وړاندې له شرمه تک سور شو او بې له دې چې څه ووایي، برنډې ته لاړ.

وریځې کرارې، کرارې له سپین نه په تور رنګ بدلېدې. له یوې شیبې نه بلې ته د تالندې غږ ویروونکی کېده. د باران غټو، غټو څاڅکو د کوټو پر بامونو ګرب ګروب جوړ کړ. شیبه وروسته باران په شړکنده وربدل پیل کړل. په دې تېز باران کې د متین دوی دروازه وټکېده. مور یې د خیر غږ وکړ او ور روانه شوه، خو متین راوګرځوله:

- ته صبر ادې! زه ورځم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین دروازې ته ورغی. توپانچې ته یې لاس کړ چې هسې نه کوم خطرناک څوک وي. بیا یې ترې وپوښتل:

- څوک یې؟

- زه یم.

- ته څوک یې؟

- په لار کې راباندې ناوخته شو. اوس باران ایسار کړی یم.

متین غږ وپېژانده چې د هلک دی. دروازه یې پرانیسته. هلک یې ولید. تر جړو وینښتانو یې اوبه څڅېدې. باران لوند خیشت کړی و. متین ورته د راننوتو وویل. هلک چې شاوخوا لس کلن و، کور ته ننوت.

متین دروازه زنځیر کړه. اړم یې پسې واچوه. شا ته یې وکتل. هلک همداسې باران ته ولاړ و، نو ورته ویې ویل:

- ته ولې ولاړ یې؟ در څه کنه.

هلک که څه هم وړوکی و، خو کورنۍ تربیه یې ښه وه. په ټیټ غږ یې زیاته کړه:

- ته مخکې شه.

متین هلک ته وکتل. زړه یې پرې وسوزېده. تر لاس یې ونیو. برنډې ته یې بوت. مور ته یې غږ کړ: ادې وچ کالي ورته راوړه. د متین مور هلک ته وچ کالي رواخیستل. هلک ورته وویل:

- خپل کالي مې وچېږي.

د متین مور یې پر سر لاس تېر کړ:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- زویه دا کالي لږ درنه لوی دي. وایې غونده چې خپل کالي دې وچ شول، نو بدل یې کړه.

هلک کالي واغوستل. له ډوډۍ نه یې څو ګولې وکړې، خو ځان یې موړ نه کړ. د هلک حالت خراب ښکارېده. متین ترې پوښتنه وکړه:

- ناروغ یې؟

- نه

- نو ولې دې ډوډۍ ونه خوړه؟

- موړ یم.

- نوم دې څه دی؟

- باور.

- د کوم کلي یې؟

هلک پوزه کش کړه او د کلي نوم یې ورته وښوده.

متین ورته وویل:

- په هغه کې، خو څو ورځې مخکې د چمن ګل په نوم کس چا وژلی و.

د هلک په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې. د برنډې تیرانو ته یې وکتل او غلی شو.

متین څو شیبې وروسته بیا ور یاده کړه:

- هغه دې پېژانده؟

هلک له یوې ورې سلګۍ سره ځواب ورکړ:

- هغه مې ورور و.

متین د هلک په خبره ټکان وخوړ. پر پوښتنه کولو پښېمان و، خو اوس اوبه له ورخه تېرې وې. د دواړو تر منځ خاموشي شوه. متین له ډېر خپګانه د

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

هلک څېرې ته نه شو کتلی. د باران زور ختلی و او یوازې یو نیم څاڅکی و چې ځای، ځای به یې د څک او پوک غږ واورېدل شو. په انګړ کې د پښو ښکالو راغله. له دې سره د پیالو شرنګ هم واورېدل شو. د متین مور له نغري نه چای را روان کړی و. متین ځان ته بالښت سم کړ او هلک ته یې وویل:

- دا مې درسره وعده ده چې ستا د ورور قاتلانو ته به سزا ورکوم.

هلک خپل واړه لاسونه سره ومونښل او په حیرانۍ یې له خولې ووتل:

- څه؟

- زه پولیس یم.

- هغه بله ورځ چې زموږ کور ته راغلی وې؟

- هو! همغه یم.

هلک غلی شو او نور یې څه ونه ویل.

متین له ځایه پاڅېده. کوټې ته لاړ. څو شیبې وروسته بېرته راغی. هلک ته یې هغه په تسمو تړلی تیلیفون ورکړ چې د وژل شوي ځوان له پلار نه یې اخیستی و. هلک تیلیفون واخیست. په لاس کې یې څو ځلې ایخوا دېخوا کړ. په زیر، زیر یې ورته وکتل او بیا یې په واړه غږ زیاته کړه:

- دا خو زما د ورور تیلیفون دی.

- هو! دا ستا د ورور دی. دا درسره یوسه او ستا پلار ته یې ورکړه.

هلک تیلیفون جیب ته کړ او غلی شو.

چای وخوړل شو. د خوب وخت و. ټول څملاستل. پر سیمه د شپې بړستن او چوپتیا دواړه خواره وو، خو متین ته خوب نه ورته، ځکه د هلک اوښکې، د وژل شوي ځوان د پلار سخت حالت او د دوی ټوله کورنۍ یې سترګو، سترګو ته کېدله.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین د دوی ساتنه پر ځان فرض بلله. دا یې مسوولیت بللی و چې ظالمان پیدا او قانون ته یې وسپاري، خو دا کار هم اسان نه و. د سپیو غپا د متین د فکر لړۍ وشلوله. د شپې چوپتیا یې ماته کړه. متین پر اړخ شو. پر ځان یې ایت الکرسي چوف کړه، تر څو خوب ورشي. سترګې یې پټې کړې، خو خوب ترې الوتی و.

متین په همدې فکر کې دومره ډوب لاړ چې د ماشومتوب وختونه یې یو، یو سترګو ته ودرېدل. خپل د ماشومتوب ملګری ببری ورياد شو. هغه اوس په خوارۍ او غریبۍ پسې سعودي عربستان ته تللی دی. ببري به متین تر نیمو شپو کېښنولی و او له هرې خبرې سره به یې لنډۍ ورته ویلې، نو له دې امله متین د لنډیو د ګوډي نوم پرې ایښی و، خو وروسته یې دی هم داسې پرې اموخته کړ چې ببري به لنډۍ ورته ونه ویلې، نو ورځ به نه پرې تېرېده.

هغه هم ور په یاد شو چې د کلي خلکو به د متین او ببري ډله د کوڅو لنډغر بلل. ببري ته د کلي نجونو (لویشتیناک) ویل، ځکه پر ځوانۍ ټیټ، تور غنمرنګ، خو ډېر شوخ او له نخرو ډک انسان و.

که له یوې خوا د کلي نجونو هغه ته لویشتیناک ویل، خو له بلې خوا بیا د کلي نجونو په ودونو کې د ببري هغه لنډۍ ویلې چې اکثره وخت به ده په حجرو، بنډارونو او مېلو کې له منګي سره یو ځای د انډیوالانو د خوشالۍ لپاره زمزمه کولې.

ببري پر ټولو کلیوالو تېر نظر کاوه. په هر چا پورې خندا خو دده عادت و. په کلي کې به چې د کومې سپین سري ښځې چرګه ورکه شوه، نو بې له پوښتنې به سیده د ببري کور ته تله. اکثره وخت به یې خپل څاروي د څړولو

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

پر مهال د نورو فصلونو ته ور پرېښودل چې ځو ځله د کلي خلکو ناغه هم ترې واخیسته. خو له دې ټولو سره، سره بیا هم د کلي خلکو د کلي مالګه باله او ویل به یې: ببرۍ چې په دې کلي کې نه وي، نو دا کلی په هغه ورځ وران بولئ.

متین بیا د ببري په پرتله غلی، کمې خبرې کوونکی و. له دې امله په کلي کې پر مړ شیطان مشهور و. کلیوالو به ویل: ببرۍ چې هر ځومره شوخۍ کوي، نو دا لارې متین ورته ښايي، خو متین به د تل په څېر غلی و او هېڅ به یې نه ویل.

په مکتب کې د ببري یوازې نوم و، خو متین به همېشه حاضر و او درسونه به یې ویل. کله چې متین له دولسم صنف نه فارغ شو، نو له ډېرې غریبۍ نه مجور شو چې پولیسو ته ورشي او ببرۍ ملګری یې سعودي عربستان ته په مزدورۍ کولو پسې لاړ.

هغه وخت چې متین پولیسو ته ورغی. د کلي خلکو په ډېر بد نظر ورته کتل، ځکه کلیوال په دې عقیده وو چې که هر ځوک ملي پولیسو او یا ملي اردو ته ځي، نو دوی په خپل کور کې ځای نه لري. غله وي. پر نشو روږدي وي او دې ته ورته نورې ډېرې نیمګړتیاوې لري. که څه هم په پولیسو کې دا ستونزې موجودې وې، خو ډېر یې له هېواد سره د مینې په خاطر ورغلي وو. ځوک غریبۍ پسې اخیستي وو او چا نور مجبوریتونه درلودل.

متین همداسې ویښ په کټ کې پروت و. ساعت ته یې وکتل. شپه تېره وه. سهار نږدې و، خو لا هم متین له فکر کولو نه، نه و خلاص. بالاخره نور ستړی شو. له کټه پاځېده. انګړ ته کوز شو. سپوږمۍ ته یې وکتل. ښایسته وه. د کلي زاړه دیوالونه، پخوانۍ ماڼۍ او دنګ، دنګ چینارونه د سپوږمۍ په رڼا کې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ښکلي ښکارېدل. کله، کله به نري باد د رامبېل چامبېلو بويونه د متين تر سپوږمو راورسول. د سپوږمۍ په رڼا کې دغه ښکلي منظره او د شپې خاموشه خاموشي په زړه پورې وه.

متين لا د کايناتو په ښايست کې ډوب و چې ملا لاوډسپيکر ته پوکی ور وکړ او د سهار په اذان يې د شپې لمن ور ټوله کړه.

کله چې لږ رڼا ولګېده، نو متين کوزه واخيسته. اودس يې تازه کړ او له هغه وروسته پر لمانځه ودرېده. کله چې يې لمونځ وکړ، نو هلک يې له خوبه راپاڅاوه. ترې ويې پوښتل چې لمونځ دې نيولی؟ هغه له خوب نه ډکې سترګې وموښلې او ويې ويل: هو. متين کوزه ورکړه. ها، واخله، لمونځ وکړه.

له لمانځه وروسته يې مور چای راوړ. دواړو چای وڅښه. له چای څښلو وروسته هلک خپل کلي ته روان شو او متين د خپل دفتر پر لور.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د ورځې دوه بجې وې چې پر مېز ایښی تیلیفون وشرنګېده. متین د تیلیفون ښیښې ته وکتل. شمېره د نظامي څارنوال وه. غاړه یې تازه کړه او د اوکې پر تڼۍ یې ګوته ټینګه کړه:

- صاحب! سلام.

- وعلیکم وسلام.

- له مخابراتو او ټکنالوژۍ وزارت نه د شمېرې په اړه د مالوماتو کڅوړه راغلي ده.

- څارنوال صاحب! ډېره مننه کوم.

- د منندې وړ نه ده.

څارنوال تیلیفون کته کړ. متین له پاڅېدو سره سم د مېز له سر نه کولا واخیسته او پر سر یې کړه. د دفتر له دروازې ووت. ساتونکی هم پسې روان

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

شو. متین د مخابرې تنۍ د لاس په غټه ګوته ونیوه. خپلو کسانو ته یې امر وکړ، تر څو د تګ لپاره تیار شي.

متین چې رنجر ته رسېده، نو پولیس تیار په رنجرو کې سپاره وو. متین د رنجر په مخ سیټ کې کېناست او ټولو په یو وار حرکت وکړ. له لږ مزل وروسته د نظامي څارنوال دفتر ته ورسېدل. متین ورغی. ساتونکی په دروازه کې و. ویې ویل:

- له څارنوال صاحب سره څوک شته؟

- یوه شیبه صبر.

ساتونکي د دفتر دروازه ټک، ټک کړه. بیا وررننوت:

- صاحب متین راغلی.

- راویې لیږه.

متین څارنوال ته ورغی. ستړي مه شي یې سره وکړه. څارنوال د چای ست وکړ، خو متین ورته وویل: له کاره دې نه باسم. څارنوال د مالوماتو کڅوړه ورکړه او متین ترې رخصت شو.

کله چې متین په خپل دفتر کې د مالوماتو کڅوړه خلاصه کړه، نو د تذکرې له کافي نه نیولې د شمېرې د ثبت تر پاڼو پورې ټول اسناد موجود وو. هغه شمېره چې په اخر کې ٦٦٠ وه، له هغو شمېرو سره ټولې نیولې اړیکې او کړې خبرې اترې یې په یوه سي ډي کې اچولې وې.

متین ټول مالومات وکتل. وروسته یې سي ډي لپټاپ کمپیوټر ته واچوله. پر اډیو فایل یې کلېک وکړ او تیلیفوني مکالمې یا خبرې اترې
داسې پیل شوې وې:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

لومړی له هغې شمېرې نه چې په اخر کې ٦٦٠ ده، بلې ته زنګ کېږي. ځو ټلۍ ورځي او بیا اوکې کېږي:

- څه وایي؟

- چېرته یې؟

لومړنی کس ځای ورته ښایي، خو په اخر کې د ٦٦٠ مې شمېرې خاوند زیاتوي:

- زما کار دې څنګه کړ؟

- دا زه نه شم کولی.

- ګوره غریب سړی یې ډېرې پیسې به وګټې.

- زه دا ډول مردارې پیسې نه غواړم.

- ښایسته ځواني لرې نور دې خوښه.

کله چې د ٦٦٠ شمېرې خاوند وروستۍ جمله تکرار کړي، نو په دې وخت کې تیلیفون پرې شي. متین هغه خبرې اترې هم واورېدې چې له چمن ګل سره دده له وژل کېدو وړاندې شوي وې، او دا هم له نورو هغو سره ورته وې.

د پولیسو آمر دومره پوه شو چې د ٦٦٠ شمېرې کس، ځوان ته په اول کې د پیسو وړاندیز کوي او په وروستۍ جمله کې ګواښ. نور کار ستونزمن و، ځکه په تیلیفوني خبرو کې هم مالومه نه وه چې د ٦٦٠ شمېرې خاوند له مقابل لوري نه څه غواړي؟ یوازې دومره پوه شو چې دا کومه ډله ده او کېدای شي د خاصو هدفونو لپاره کار کوي.

متین د هغه کس د تذکرې کاپي رواخیسته چې ٦٦٠ شمېره پرې ثبت شوي وه. پر دیوال ځړول شوي نقشې ته ورپاڅېده. ټوله یې تر نظر تېره کړه. په تذکره کې لیکل شوي ولسوالي او کلی یې په کې پیدا کړل. سره کرښه یې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ترې تاو کړه. له هغه وروسته یې د ولسوالۍ امنیه قوماندان ته خبر ورکړ تر څو دده تر ور سبېدو پورې کلی محاصره کړي.

د پولیسو آمر له دفتر نه قهرېدلی ووت. د بوټانو درووند غږ یې په دهلېز کې انګازې جوړې کړې. شا ته یې دده خاص ساتونکی و. رنجرو ته ورسېدل. دده تر امر لاندې پولیس تیار وو. متین رنجر ته وختوت. مخابره کې امر وشو: حرکت وکړئ. ټولو رنجرو په یو وار داسې حرکت وکړ ته وا ټایرونه یې ځمکه څیري.

له لږ مزل وروسته متین له خپلو کسانو سره یو ځای محاصره شوي سیمې ته ورسېده. د ولسوالۍ پولیسو له کلي نه څوک د باندې نه پرېښودل. کلیوال بامونو ته ختلي وو. ټول حیران وو. نه پوهېدل چې څه پېښه ده. متین له خپلو کسانو سره د تذکرې د خاوند کور مخې ته ودرېده. په رنجر کې له نسب شوي لاوډسپیکر نه غږ وشو:

- تور سرې دې یوې خوا ته شي. موږ تلاشي کوو.

د کور له ننه ځواب ورکړل شو:

- په کور مه راننوځئ. دادی درغلم.

څو شیبې وروسته له کور نه سړی راووت. د متین مخې ته ورېده او ورته ویې ویل:

- څوک مو په کار دي؟

متین یې څېره تر نظر تېره کړه. په خپله د تذکرې خاوند و. ځواب یې ورکړ:

- ته مې په کار یې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د پولیسو آمر خپلو کسانو ته مخ ور واړوه. د سړي د نیولو اشاره یې ورکړه. پولیسو د سترګو په رپ کې د سړي لاسونه تاو کړل او ولچک یې ور واچول. سړي نارې کړې:

- ولې مې نیسئ. څه ګناه مې کړې ده؟

بل پولیس پرې راغبرګ کړ:

- وه هلکه خوله یې ور بنده کړه.

تر څنګ ولاړ پولیس یې په خوله یو دروند سوک ورکړ. د نیول شوي کس سر وګرځېده. لاړې یې تو کړې. وینې ورسره ګډې وې. په سترګو کې یې اوښکې ولیدل شوې او له یوه سوک سره یې چیغې وهل بس کړل. نیول شوی سړی یې لاس تړلی رنجر ته روان کړ. د کلي ماشومانو منډې کړې. سره خواره واره شول. څو شیبې وروسته سیمه له کلابندۍ نه خلاصه شوه. کلیوال سره راټول شول. له دوی نه یوه یې پوښتنه وکړه:

- دا خوارکی یې ولې ونیوه؟

هغه بل یې له اورته (وریت) جوار نه څو دانې خولې ته واچولې او ځواب یې ورکړ:

- د بمبرو په ځالو کې به یې لاس وهلی وي.

د دریم هم صبر ونه شو. خبرو ته یې خوله جوړه کړه. غبرګ یې نری و او ویې ویل:

- دا سړی ماته ددې ولا نه ښکاري.

څو نورو یې هم تبصرې وکړې. له هغه وروسته هر یو په خپل کار پسې روان شو.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کوټه دومره تیاره وه چې د لاس ګوتې نه ښکارېدې. له باندې نه هم د څه شي اواز نه راتلو. د تذکرې خاوند هڅه کوله، تر څو پوه شي چې دا شپه ده او که ورځ؟ خو نه پوهېده. پر ځمکه پروت و. یوې او بلې خوا ته وښوییده چې که چېرې یې په کوټه کې پر څه شي پښې ولګېږي، خو نه نیالي په کې وه، نه فرش او نه هم نور شیان. له اوږده ځنډ وروسته د کوټې اوسپنیزه دروازه بېرته شوه. کوټې ته له رڼا سره سم د پولیسو آمر راننوت. دوهم کس له شا نه چوکۍ پسې راخیستي وه. متین پر چوکۍ کېناست. سرې ته یې یوه شیبه وکتل. له غصې نه یې د سترګو رنګ بدل ښکارېده. د تذکرې خاوند یې هم په لیدو وډار شو. لاړې یې تر ستوني تېرې کړې. رنګ یې تښتېدلی و. ان تر دې چې له ویرې یې د ترڅلو پښو ګوتې هم رپېدې. متین ورته وویل:

- که مې پوښتنو ته سم ځواب راکړې، کېدای شي چې رحم درباندې وشي.

- زه په خپله ګناه نه پوهېږم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- یوازې زما پوښتنو ته ځواب راکړه.

سړی غلی شو. متین پوښتنه وکړه:

- څه نومېږې؟

- امین جان.

- د پلار نوم ؟

- شریف گل

سړي خپله ولسوالي او کلی ور وښودل. متین له تذکرې سره دده ځوابونه وکتل، یو یې هم غلط نه و، نو بله پوښتنه یې ترې وکړه:

- په اخر کې چې ۶۶۰ ده، هغه شمېره ستا ده؟

- د څه شي شمېره؟

- د تیلیفون نمبر درته یادوم.

سړی په ځای کې وښورېده. سر یې دیوال ته تکیه کړ او ځواب یې ورکړ:

- دا نمبر زما نه دی.

متین له چوکۍ نه پاڅېده. په کوټه کې یې قدم وهل پیل کړل. سړي په رډو، رډو ورته کتل. د پولیسو آمر ژوره ساه واخیسته او د تذکرې خاوند ته یې وویل:

- یاده شمېره اووه کاله وړاندې ستا په نوم ثبت ده. ستا د تذکرې کاپي، د ثبت پاڼې او ټول اسناد له موږ سره شته، نو بیا څنگه ستا نه ده؟

- خو له هغې راهیسې ما ډېر نمبرونه بدل کړي دي.

په کوټه کې یو ځل بیا چوپتیا خوره شوه، خو د ساه اخیستلو سمسومی اورېدل کېده. متین د امین جان پر ځواب فکر کاوه. بېرته راغی. د لاس ترلي امین جان مخې ته چې پر ځمکه پروت و؛ کېناست او ترې ویې وپوښتل:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- ته وايې چې ما ډېرې شمېرې بدلې کړي دي. تا به بدلې کړي شمېرې چا ته نه وي ورکړي ؟

امين جان څو شيبې غلی شو. فکر يې وکړ او وروسته يې په حيرانتيا ځواب ورکړ:

- اوس راياده شوه.

- څنګه ؟

- هغه شمېره چې په اخر کې ۶۶۰ ده، ما جبار ته ورکړي وه.

متين له چوکۍ نه سپک پورته شو. په داسې حال کې چې قدم يې واهه، سترګې يې په امين جان کې نيولي وې او بيا يې پوښتنه وکړه:

- جبار څوک دی؟

- پخوانی انډيوال مې دی، خو دا درې کاله کېږي چې نه مې دی ليدلی.

- چېرې اوسېږي؟

- په (سره کوښن) کې. (سور کوښن د خوست ولايت په تنګي ځدراڼو کې يوه سيمه ده).

- همغه سور کوښن چې له شمالي وزيرستان سره پر پوله پروت دی؟

- هو.

- اوس هلته ورتللی شې؟

امين جان پوزه کش کړه او ويې ويل:

- نه

- ولې نه شې تللی؟

- ځکه چې اوس د سره کوښن د زېغونځيو په ځنګلونو کې ټول طالبان دي.

- په تيليفون خبرې ورسره کوې؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- مخکې مې خبرې ورسره کولې، خو اوس يې نمبر اکثره وخت بند وي.
- هغه ستا انډيوال دی. که يې راوغواړې درته راځي؟
- مخکې راته، خو اوس نه پوهېږم.

د پوليسو آمر (متين) ورمېږ کوږ او راکوږ کړ. ټکونه يې ترې وويستل. د لاسونو گوتې يې سره ور وستې. ځان يې سره کش کړ. يوه شيبه يې د امين جان سترگو ته په زير، زير وکتل، خو دا کتل يې د امين جان لپاره ډېر ويروونکي و. امين جان په ځای کې وښورېده او متين ورته وويل:
- زما خبره ښه په غور واوره. که دې د هغه سړي په نيولو کې راسره مرسته وکړه، نو زه به هم مرسته درسره وکړم او که چېرته دې مرسته ونه کړه، نو تر اخره پورې به په دې تياره کوټه کې تر شکنجو لاندې وې. بچې به د در په در وړي گرځي او نور وروڼه به دې هم ونيول شي. نور ستا خوښه ده چې مرسته کوې او کنه؟
د امين جان ويره څو برابره شوه. ستونی يې وچ شو او زاری يې پيل کړې:
- آمر صاحب! د خدای ج لپاره واړه بچې لرم. د گټې وټې مې هم څوک نشته او...

د پوليسو آمر يې خبرې پرې کړې او په چيغو يې وويل:
- هغه کسان مور، پلار، خور، ښځه، بچې او کور نه لري چې ستاسو ظالمانو لخوا وژل کېږي؟ ووايه! د هغه په نيولو کې مرسته کوې او کنه؟
امين جان د (نه) په ډول سر وښوراوه.

متين دومره په زوره چيغې کړې چې دده له درانه غږ سره امين جان له ډېرې ويرې په ځای کې سپک وغورځېده. لړزې واخيست. دواړه غلي شول. يوازې يې يوه او بل ته کتل. لاس ترلي سړي له ويرې نه د سترگو په کونجونو کې د پوليسو آمر ځاره، خو متين بيا له ډېرې غصې نه دده په څېره کې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سترګې ګنډلي وې. په کوټه کې چوپتیا حاکمه وه. امین جان نه پوهېده چې څه به ورسره کېږي، خو ناڅاپه د چوکۍ پښې پر سیمنټو کش شوې. زوږ یې په کوټه کې انګازې جوړې کړې. متین پاڅېده او په زوره یې غږ کړ:

- هلکه څه شوې؟

یو بل پولیس په بیړه دروازه کې ودرېده. غټې غټې سترګې، غټ، غټ اندامونه، پلنې اوږې یې درلودې او متین ته یې وویل:

- صاحب! امر وکړئ.

- ددې سړي عقل سر ته راوله.

- په سترګو صاحب.

لاس تړلي سړي چیغې کړې:

- د خدای ج لپاره آمر صاحب! ما مه وهئ. ما څه نه دي کړي. متین له کوټې نه ووت. د سړي چیغې یې همداسې تر لرې ځایه اورېدې.

په کوټه کې لومړی یو تت څراغ ولګېده. بیا درانه اوسپنیزه دروازه وتړل شوه. په دروازه پسې د غټ قید اړولو په کوټه کې انګازې جوړې کړې. امین جان له ویرې په زوره، زوره ساه اخیستله. سختې لړزې نیولی و. ټول بدن یې په خولو کې لوند خیشت و. په همدې حالت کې یې د همغه پولیس پلنو اوږو، غټو، غټو لاسونو او اندامونو تماشه کوله چې د دروازې پر بندولو اخته و. تړلی سړی نه پوهېده چې پر ده به څه قیامت راولي او څه به ورسره کوي.

پولیس دروازه وتړله. مخ یې امین جان ته کړ. پر تشو یې لاسونه ونیول. یوه شیبه یې د امین جان څېره تر نظر تېره کړه. له هغه وروسته یې لاندېنۍ شونډه پر پاسنیو غاښونو وچیچله او پسې را روان شو. بندي سړي خبرو ته خوله جوړوله، خو خبرو ته پرېنښودل شو او پر مخ یې دروند سوک وخوړ. مخ

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

یې درد وکړ. ورسره جوخت یې په نس کې سخت درد محسوس کړ. دا درد د لتې و. بالاخره یې د بدن پر نورو برخو د پولیس درنو ګزارونو زور واخیست. امین جان نور نه پوهېده چې کوم ځای یې درد کوي او له ډېر درد نه داسې اوښت، لکه مار.

بندي سړی نور د ډېرو وهلو له لاسه بې حاله پروت و. پولیس په ساه کې لوړ و. په پراخ تندي یې خولې راماتې وې. پښه یې د امین جان پر اوږه کېښوده. زور یې ورکړ، خو هغه نه ښورېده. دغه وخت دروازه وټکېده. پولیس ورغی. اوسپنیزه دروازه یې خلاصه کړه. متین ورننوت او پولیس ته یې وویل:

- حالت یې څنګه دی؟
- اوس بې حاله شو.
- چوکۍ ته یې پورته کړه.
- صاحب! سمه ده.

پولیس پرې ورټیټ شو. امین جان یې د ماشوم په څېر رواخیست. پر چوکۍ یې کېناوه. د امین جان سر ځوړند و. خوله یې وینې وه. مخ یې پړسېدلی و. سترګه یې شنه ښکارېده. متین د پولیس پر اوږه لاس کېښود او زیاته یې کړه:

- ورشه په یوه لوښي کې اوبه راوړه.

پولیس په چوپه خوله له کوټې ووت. شیبه پس د اوبو له ډک سطل سره راغی او آمر ته یې ورکړ. آمر له امین جان نه څو قدمه شاته شو، تر څو لوند نه شي او د اوبو ډک سطل یې د هغه پر مخ ورخالي کړ. امین جان څو سړې، سړې سلګۍ وکړې. سترګې یې وغړولې، خو سترګو یې سم لیدل نه کول. هر

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

څه ورته خړ ښکارېدل. مخامخ ورته ولاړ متین داسې مالومېده لکه کوم نقاش چې پر دیوال تت انځور رسم کړی وي.

د امین جان ځان سخت درد کاوه. خوله یې وچه وه. اوبه یې وغوښتې. متین لږ اوبه ور وڅښلې او ورته ویې ویل:

- د ٦٦٠ شمېرې خاوند په نیولو کې را سره مرسته کوې؟

امین جان د (هو) په ډول سر وښوراوه. څو شیبې غلی و. یوازې یې سترګې یوې او بلې خوا ته اړولې. د خبرو کولو هڅه یې وکړه، خو ژبه یې درنه وه. متین ولاړ پولیس ته وکتل او ویې ویل:

- چې حالت یې لږ ښه شي، بیا خبر راکړه.

- په سترګو صاحب!

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

په دهلیز کې د بوټونو درونږ غږ واورېدل شو. داسې غږ چې د متین تر دفتر رسېده. متین چې د کار مېز ته ناست و، زر، زر یې د یونوفورم تڼۍ وتړلې. ځان یې سره سم کړ. سړی ددې پر ځای چې دروازه وټکوي، په دفتر ورننوت. کله چې متین هغه ولید، نو جنرال نه، بلکې خدمتګار یې و.

متین د خدمتګار پښو ته وکتل. د پولیسو درانه بوټونه یې پر پښو وو. متین په غصه وویل:

- تا ولې د پولیسو بوټونه پر پښو دي.

خدمتګار ځواب ورکړ:

- صاحب! په امنیه قوماندانۍ کې کار کوم او بل د جنرال صاحب خدمتګار یم.

- ځه له دې ځایه ورک شه چې ودې نه ګورم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- صاحب! زه درنه ورک کېږم، خو ته جنرال صاحب غوښتی یې.

خدمتګار له دفتر نه ووت. متین له شا نه برګ، برګ پسې وکتل او له ځان سره یې وویل: دا څه بې ادبه او لوده انسان دی.

متین چې کله د جنرال دفتر ته ورسېده، نو د دروازې تر څنګ خدمتګار مسکی ولاړ و او متین ته یې په خندا وویل:

- ګوره جنرال صاحب ته ونه وایي چې بیا خپه کېږم.

- له مخې مې لرې شه، کنه بیا به دې خوښ شم...

خدمتګار یې خبرې پرې کړې:

ښښنه غواړم. بیا داسې نه کوم. بل که دې لږ ونه خندل، نو له مخې دې نه لرې کېږم.

متین یې په سترګو کې سترګې وګنډلې. تر ډېره یې ورته کتل، خو اخر مسکی شو. خدمتګار ژوره ساه واخیسته او ویې ویل:

- ایله مې زړه کرار شو. بله ورځ در سره ټوکې نه کوم.

متین د جنرال د دفتر دروازه ورو وټکوله. د ننه لخوا جنرال غږ کړ:

مهرباني وکړئ!

متین ورننوت. سلام یې وکړ. جنرال د سلام ځواب ورکړ او د کېناستو یې ورته وویل. متین خبرو ته خوله جوړوله، تر څو له جنرال نه وپوښتي چې ولې دې راغوښتی یم، خو جنرال وار ترې مخکې کړ او ویې ویل:

- متین جانه! ته مې ددې لپاره راوغوښتې، تر څو هغه کور درته وښایم چې ستا د اوسېدو لپاره مې درته در کړی.

- صاحب! زه کور لرم، نو دا کور دې د څه لپاره نیولی؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- دا کار مې، ځکه کړی چې د کلیو ژوند ستا په څېر کسانو ته ښه نه دی.
- خو هغه زما کلی دی. په هغه کې رالوی شوی یم. کلی او کلیوال کله پرېښودی شم.
جنرال پزه کش کړه. پر تندي روانې خولې یې پاکې کړې او زیاته یې کړه:
- هغه څوک چې د یوه پولیس دنده پر غاړه اخلي، نو دا هر څه باید پر ځان ومني.
- جنرال صاحب!...
جنرال په خپله چوکۍ کې شاته لاړ او د متین خبره یې پر دغه جمله غوڅه کړه:
- له دې وروسته تا او ستا کورنۍ ته خطر دی. باید دا ومنې او ښار ته راکډه شې.
- صاحب! څنگه چې تاسو امر کوئ.
جنرال په ځای کې ودرېده. لاس یې ور اوږد کړ او ورته یې وویل:
- الله ج دې مل شه.
متین د جنرال له دفتر نه راووت. طبعیت یې خټه و، ځکه د کلي پرېښودل ورته اسان نه و، خو مجبور و چې داد زهرو غړپ یې تر ستوني تېر کړی وای.
متین خپل دفتر ته راغی او د جنرال پر هغه خبره یې فکر کاوه چې ویل یې: " تا او ستا کورنۍ ته خطر دی. " په دفتر کې نور چوپتیا خوره وه، خو یوازې د هغې چوکۍ غچغچی اورېدل کېده چې متین په کې ښورېده.
متین تر ډېره فکر وکړ او له اوږده فکره وروسته دې پایلې ته ورسېده چې کېدای شي جنرال له هغه څه نه خبر وي چې دی پرې نه پوهیږي، نو ځکه یې تیلیفون رواخیست او کور ته یې زنگ وواهه. مور یې په تاخچه کې ایښې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

تیلیفون ته ورغله. لاس یې ور اوږد کړ. هغه یې رواخیست. د ټیکري (پړوني) په پیڅکه یې له دوړو پاک کړ. د اوکې کولو لپاره یې هغه تڼۍ په غټه ګوته کېکاږله چې متین ورته ور ښودلې وه. بیا یې

تیلیفون غوږ ته ونیوه او د زوی غږ یې واورېده:

- ادې سلام!

- والیکم سلام (وعلیکم سلام) زویه! څنګه یې؟

- ښه یم. ته څنګه یې؟

- شکر دی ښه یم.

- ادې یوه خبره مې کوله.

- وایه زویه، څه شوي ؟

- نور څه نشته. یوازې مې غوښتل چې د کور سامان سره ټول کړې.

- سامان ولې ټولوې؟

- ماته امر شوی چې له کلي نه باید ښار ته کډه شې. ویل یې چې زموږ کورنۍ ته خطر دی.

د متین مور ددې خبرې په اورېدو څو شیبې غلې وه، خو اخر یې خپل زوی ته وویل:

- زویه! زه یوازې د الله ج نه ستا د سر خیر غواړم. هر څنګه چې ستا خوښه وي.

متین د مور پر دغه خبره خوښ شو، ځکه ده فکر کړی و چې مور به یې دا خبره ورسره ونه مني. دوه ورځې وروسته متین هغه کلی چې ماشومتوب یې ټول هلته تېر شوی و؛ پرېښود او ښار ته یې کډه وکړه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

هغه پولیس چې پلنې اوږې یې وې او له نیول شوو کسانو نه د اقرار اخیستو په موخه پر دنده ګومارل شوی و؛ د متین مخې ته ودرېده او ویې ویل:

- آمر صاحب! د بندي حالت اوس ښه دی.

- خبرې کولی شي؟

- هو، صاحب!

- سمه ده زه ورځم. له دې وروسته ډوډۍ په خپل وخت ورکوه.

پولیس خپل غټ سر وښوراوه او له دروازې ووت.

امین جان لاس تړلی په تیاره کوټه کې پروت و. د وهلو او ډبولو له لاسه یې بدن ډېر زخمونه او دردونه لیدلي وو. هر زخم یې ځان ته درد درلود. داسې درد چې د لاس تړلي بندي هره ساه ایستل یې په فریاد بدلول، خو له دومره وهلو سره، سره لا هم په دې نه پوهېده چې آمر صاحب به نور څه ورسره کوي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د تیارې کوټې اوسپنیزه دروازه پرانیستل شوه. د امین جان سترګې رڼا وبرېښولې. د پلنو اوږو ولا پولیس راننوت. د زنداني بیا په ټنډه کې خوږ شول او له ځان سره یې وویل: " عزرایل بیا راغی. " خو کله چې د پلنو اوږو ولا پولیس ورته رالنډ شو، نو دا ځل یې یوه ډوډۍ او په وړوکي کاسه کې لوبیا مخې ته ورته کېښودل. لاسونه یې د شا لخوا نه خلاص او مخ لوري ته یې ور ولچک کړل، تر څو ډوډۍ پرې وخوړلی شي.

امین جان که څه هم ښه وږی و او ډوډۍ ته یې زړه کېده، خو د خولې ټپونو یې دې ته نه پرېښوده چې ډوډۍ په خوند وخوري او ځان موړ کړي. لومړی ګوله یې خولې ته کړه. ژامو یې درد وکړ. ګولې هم د وینو خوند کاوه، خو لاس تړلی بندي مجبور و چې ویې خوري، ځکه لوږه هم زوروره وه. امین جان څو نورې ګولې په همدې ډول تر ستوني تېرې کړې، خو نور یې نه شول کولی چې ځان موړ کړي. کله چې یې د ډوډۍ خوړل بس کړل، نو د پلنو اوږو پولیس بې له دې چې څه ووايي؛ پرې ورټېټ شو. لوښي یې رواخیستل. د باندې ووت او په ځان پسې یې د کوټې دروازه وتړله.

امین جان نور له تیارې سره عادت و، نو ځکه له تیارې نه ځورېده، خو له دوو شیانو ډېر ځورېده چې یو یې پر بدن زخمونه وو او بل یې پر زړه. پر بدن زخمونه یې د هغه پولیس له امله وو چې غټ، غټ اندامونه یې درلودل او له ده نه یې د خبرو ایستل غوښتل. پر زړه زخمونه یې د هغه ملګري له لاسه وو چې ده پرې باور کړی و او هغه شمېره یې ورکړې وه چې په اخر کې ۶۶۰ ده او بل یې د خپلې کورنۍ بې سرنوشته پاتې کېدل و چې اوس به په څه حال وي.

ده ته خپل اولادونه یو، یو سترګو ته درېدل. هغه وړه لورکۍ ورياده شوه چې اوس ایله د نهه میاشتو وه. خپل مور او پلار، خویندي او واړه وروڼه یې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ټول د سترګو پر وړاندې د یوه فلم د صحنې په څېر تېرېدل. پر دې هم پوهېده چې اوس به سرګردان ورپسې ګرځي، خو هېڅ به یې له لاسه پوره نه وي. زړه یې راډک شو. څو اوښکې یې له سترګو نه راتوی شوې او له خولې یې ښېرا واورېدل شوه: " جباره! له خدای ج نه مې تباه او برباد غوښتی یې. "

امین جان په همدې فکرونو کې ډوب و چې متین کوټې ته ورننوت. مخې ته یې ودرېده او ورته ویې ویل:

- امین جانه! که راسره مرسته ونه کړې، نو له دې ځای نه دې وتل ګران دي.

امین جان په ځای کې وښورېده او په کمزوري غږ یې ځواب ورکړ:

- زه چې په هر څه پوهېدم. هغه مې ټول درته بیان کړل.

- په هغه خبرو هېڅ نه کېږي. زه له تا غواړم چې تر جبار مې ورسوې. پوه شوې او کنه؟

امین جان څو شیبې د متین سترګو ته له ویرې په ډک نظر وکتل او وروسته یې وویل:

- یوه خبره رانه هېره وه.

- هغه کومه خبره ده چې درنه هېره ده او که چېرې د کار خبره نه وي، نو دا ځل دې ژوندی خښوم.

- قوماندان صاحب! جبار به د هرې جمعې په شپه لالي ملنګ ته هم راتلو.

- دا خبره دې اول ولې نه کوله؟

- ومې ویل چې رانه هېره وه.

- ملنګ چېرته اوسېږي؟

- له شینکۍ غونډۍ سره نږدې کلی دی.

- ته له جبار سره کله هلته تللی یې؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- هو!

- ډېر او که لږ؟

- دوه ځلې.

- جبار او ملنګ څه سره ویل؟

امین جان داسې خپله خوله جینګه کړه لکه کوم ځای چې یې درد کوي. لږ غلی شو او بیا یې متین ته ځواب ورکړ:

- هلته دوې کوټې وې. موږ به په یوه، ملنګ، جبار او څو نور کسان به په بله کوټه کې وو.

- له ملنګ سره څه ډول کسان ډېر کېناستل؟

- ما چې دا دوه ځله لیدلي، نو پاکستاني تبلیغیان ورسره زیات وو.

متین له ځایه پاڅېده. په کوټه کې یې قدم وهل پیل کړل. تر اوږدې شیبې یې د امین جان پر خبرو فکر وکړ او اخر دې پایلې ته ورسېده چې د ملنګ پر کور هم باید عملیات تر سره کړي.

کله چې د جمعې شپې د ماښام خړه رادې بره شوه، نو متین خپلو کسانو ته وویل: امین جان له کوټې راوباسئ او په موټر کې یې واچوئ. کسان یې ورغلل. امین جان یې لاس تړلی له تیارې کوټې نه راوویست او د رنجرې په باډۍ کې یې واچوه. متین امین جان ته خوله ورنږدې کړه او ورته ویې ویل:

- د ملنګ ځای ته مو سیده وروله او که کومه چلاکي دې وکړه، نو په هغه ځای کې دې په ګولیو سوری، سوری کوم.

امین جان په داسې حال کې چې لاسونه یې تړلي وو، متین ته د (سمه ده) په ډول سر وښوراوه. متین نور هېڅ ونه ویل. موټر ته وخوت او له خپلو کسانو سره د شینکۍ غونډۍ سره نږدې کلي ته د ملنګ پر کور د عملیاتو د تر

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سره کولو لپاره روان شو. رنجرې ګړندی روانې وې. له لږ مزل کولو وروسته له پاخه سړک نه خامې لارې ته کوز شول. په خامه لار کې یې هم پوره مزل وکړ. کله چې د شینکی غونډۍ تر څنګ کلي ته نږدې شول، نو متین ورته د درېدو امر وکړ. دده له امر سره سم ټول ودرېدل او متین ورته وویل: څو تنه وسایطو ته پاتې شئ او نور یې په ما پسې راځئ.

متین له لاس تړلي امین جان او خپلو کسانو سره یو ځای د ملنګ د کور پر لوري روان شو. توره تیاره وه. داسې تیاره چې د لاس ګوتې هم نه ښکارېدې. د دوی مزل د پولو او پټیو په منځ کې وه. شاوخوا نیم ساعت مزل یې پلی وکړ چې کلي ته ورسېدل. متین له امین جان نه وپوښتل:

- په تیاره کې یې ښودلی شې چې کور یې کوم یو دی؟

امین جان زیر شو او په اشاره یې ځواب ورکړ:

- داسې چې لاړ شې، له کلي نه به ووځې او هلته د پاڼ پر غاړه یوازې دده کور دی.

متین یوه پولیس ته امر وکړ چې د امین جان خوله وتړي. پولیس یې نه یوازې خوله ور وتړله، بلکې هلته د ځمکو په منځ کې یې په کومه ونه پورې وتاړه.

متین د ملنګ د کور پر لوري د خپلو کسانو سره په منډو شو. کور یې شاوخوا محاصره کړ. څو تنه دروازې ته ودرېدل. دروازه یې په زوره، زوره وټکوله، څوک نه و چې در وازه پرانیزي. دوی لږ انتظار وکړ، خو متین ورته وویل، دلته هر ډول څنډ له خطر نه خالي نه دی. پولیسو دروازه ماته کړه او کور ته دننه شول. یوې او بلې خواته یې مرچې ونیوې. شاوخوا یې وکتل، خو څوک نه و. په احتیاط سره وړاندې لاړل. د ملنګ د کوټې تر دروازې ورسېدل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

پولیس د کوټې ور په لته وواهه او غږ یې وکړ: ونه ښورېږئ. بیا هم له ننه، څخه د چا عکس العمل ونه لیدل شو. بالاخره پولیس د ملنگ خونې ته دننه شول، خو پر ملنگ یې په داسې حال کې سترگې ولگېدې چې مری یې غوڅې وې، د کوټې په منځ کې په وینو لژند پروت و او نور ټول هغه چې له ده سره وو؛ د پولیسو له ورتگ نه مخکې تښتېدلي وو.

متین د ملنگ جسد تر نظر تېر کړ. ځو کونځې نیالۍ چې پومبه یې هم راوتلي وو، په کوټه کې بې ترتیبه پرتې وې. د ملنگ اوږدې تسبې دده په گوتو کې همداسې بند پاتې وې. د څراغ د رڼا مخې ته په کوټه کې پاتې دوړې یوې او بلې خوا ته کېدلې.

متین له عادت سره سم یوه او بله خوا تر نظر تېروله چې په دې وخت کې یې یو نری سنگېدونکی اواز تر غوږ شو. د اواز له اورېدو سره جوخت یې پر خپلو کسانو په مخابره کې غږ وکړ: ځغلئ، چې ماین دی. ټول پولیس په منډه شول او متین هم خپلې پښې له هغه ځایه سپکې کړې، خو لا د کور له دروازې نه، نه و وتلی چې یوه زوروره چاودنه وشوه.

له چاودنې سره سم په کلي کې د ماشومانو کریغې واورېدل شوې. د سپیو غپا ډېره شوه او د پولیسو له لوري احتیاطي ډزې هم پیل شوې. متین پزه کش کړه. د باروتو تریخ بوی یې محسوس کړ. خولې یې هم د خاورو خوند کاوه. ځان یې وښوراوه. تر خاورو او لوټو لاندې و. لاسونو او پښو ته یې حرکت ورکړ او پوه شو چې کوم ځای یې مات نه دی. زور یې وکړ. له خاورو راووت. کله چې ودرېده، نو په ملا کې یې درد احساس کړ، خو دا درد ورته د اندېښنې وړ نه و. د پولیسو آمر د مخابرې تکمه کېکاږله، تر څو د خپلو کسانو د حالت پوښتنه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

وکړي، خو له کاره لوېدلي وه. په دې وخت کې چا څراغ په لاس دده پر لوري منډې وهلې او دا غږ يې کاوه: متينه وه متينه چېرته يې؟ متينه وه متينه...

متين خپله توپانچه راوويسته. د هغه څو پرله پسې غږونو ته يې ځواب ورنه کړ، خو له څو غږونو وروسته يې د هغه غږ وپېژانده چې دده د ماشومتوب انډيوال او په سعودي عربستان کې د کلونو مسافر ببرى دى، نو غږ يې ورته وکړ: دلته يم.

ببرى ورته راورسېده. متين يې ټينګ په غېږ کې ونيو او شکرونه يې ايستل چې څه ورباندې شوي نه دي، خو متين ببري ته حيران و، ځکه هم يې د پوليسو يونفورم پر تن و او هم يې دده د ژغورنې لپاره ځان ورته را ورساوه.

ببري متين له اوږې ونيو او روان يې کړ، خو متين ورته وويل: زه ښه يم، تلى شم. متين غوښتل چې د ببري په اړه خپله حيرانتيا لرې کړي، نو ځکه يې ترې وپوښتل:

- ببريه! ته په دې شپه له کومه شوې؟

- کيسه اوږده ده، خو اوس له جنرال صاحب سره ستاسو ژغورنې ته راغلى يم.

متين په حيرانتيا وويل:

- جنرال صاحب؟

- هو!

- هغه چېرته دى؟

- لږ وړاندې په موټر کې ناست دى.

متين همداسې پر توپانچه لاس ايښى و، ځکه تر هغو يې پر ببري هم باور نه کاوه، تر څو چې د جنرال موټر ته ورسېدل. جنرال د موټر دروازه خلاصه کړه او متين ته يې وويل:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- ټپي شوی به نه يې؟
- صاحب! روغ يم.
- ټولو کسانو ته ووايئ چې موټرو ته وخېږي او حرکت وکړي.
- جنرال صاحب! سمه ده، خو زموږ موټر له کلي لږ لرې دي او بل مو دلته راوستلی زنداني د ځمکو په منځ کې پاتې ...
جنرال يې خبرې پرې کړې:
- هم مو هغه موټر راوستلي او هم مو په ونه پورې تړلی سړی دلته راوړی دی.
جنرال د څراغ رڼا ته د متين سپېره څېره تر نظر تېره کړه او وروسته يې يو لاسي ساعت ورکړ. متين په حيرانتيا ترې وپوښتل:
- صاحب! پر دې څه وکړم؟
- داد امين جان پر لاس تړلی ساعت دی چې هم کمره په کې ده او هم په کې د غږ ليږدونې اله. جنرال نور څه ونه ويل. موټر ته وخوت او د پوليسو کاروان حرکت وکړ.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

هغه پولیس چې په پېښه کې ټپیان شوي وو، روغتون ته یې ورسول. امین جان یې بېرته خپلې تیارې کوټې ته یووړ او متین هم په خاورو او دوړو لړلی له موټر نه مات ګوډ راکوز شو. جنرال ورته وویل: روغتون ته لاړ شه، تر څو د ډاکټران معاینه کړي چې وجود دې پټ درد موندلی نه وي، خو متین ډاډ ورکړ چې ښه یم او روغتون ته د تګ اړتیا نشته.

متین د ارام کولو کوټې ته ننوت، تر څو ارام وکړي، خو په کوټه کې یې ببری له وړاندې ناست و. متین چې هغه ولید، نو په خندا یې وویل:

- وه هلکه د پیري غوندې یې.

- ځکه چې ستا انډیوال یم.

- دا خو همداسې د پخوا په څېر حاضر ځوابه یې.

- همداسې یې وبوله.

متین خبرو ته خوله جوړوله، خو ببري پرېنښود او پر چوکۍ یې د زر کېناستو ورته وویل. متین حیران پر چوکۍ کېناست او غلي یې ترې وپوښتل:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- ببریه نه پوهېږم چې څه راباندې کوې؟
ببري د دروازې پر لور وکتل او ځواب يې ورکړ:
- قوماندانګیه! نور هېڅ درباندې نه کوم. یوازې دې د مخ او لاسونو پر ورو ټپونو دوا وهم چې میکروب وانخلي.
- وه هلکه! دا خوله دې سمه خوځوه. ته ماته قوماندان نه، بلکې قوماندانګی وایې.
بیا متین یوه شیبه وخندل او له هغې وروسته يې وویل:
- ګوره د نورو پولیسو په مخکې راته ونه وایې.
- دومره ساده ګی هم نه یم.
د متین پر ټپونو چې ببري دوا ووهله، نو سوی يې ډېر شو. متین جینګه خوله ونیوه او غږ يې کړ:
- اوف مړ دې کړم هوايي ډاکټره.
- غلی شه موړ ته يې دا ښودلي چې د یوه ټپي لومړنۍ درملنه څنګه وکړو. بیا هوايي ډاکټر ونه وایې.
- ډاکټر صاحب! ښښنه غواړم.
- قوماندانګیه خدای ج دې وبښه.
یو ځل بیا دواړو وخندل. کله چې په کوټه کې د خندا زور کم شو، نو متین ترې وپوښتل:
- ښه دا راته ووایه چې له سعودي نه کله راغلې او بیا ولې پولیسو ته لاړې؟
- شپږ میاشتې مخکې کور ته د تګ پر ځای دلته راغلم او د پولیسو په لیکو کې شامل شوم.
- ولې دې دغه پرېکړه وکړه؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- ځکه چې په سعودي کې له يوې خوا کار او غريبي نه پيدا کېدله، که کوم کار به پيدا شو، نو د هغه د مزدورۍ پر پيسو به عربي رانه خيټه واچوله. دا دريم ځل و چې په يو کال کې سر په سر عربانو د مزدورۍ پيسې رانه کړې او له دې وړاندې يې هم زما حق رانه خېټې ته کړی و. اخر مجبور شوم چې ويزه ختمه کړم او خپل وطن ته راشم. وطن ته په راتگ سره پوليسو ته راغلم، ځکه له يوې خوا قرضداری يم او له بلې خوا د کورنۍ د ساتنې مسووليت لرم.

ببرى چوپ شو. کارول شوي پومبه (مالوچ) يې په کثافتدانۍ کې واچوله. په دې وخت کې دروازه ټک، ټک شوه. متين ورته وويل: مهرباني وکړه.

د دروازې له خلاصېدو سره سم د دواړو سترگې پر جنرال ولگېدې. د احترام په خاطر له ځايه پاڅېدل. سلام يې وکړ او جنرال ترې وپوښتل:

- تاسو څنگه ياست؟

دواړو په يو غږ ځواب ورکړ:

- صاحب! ښه يو.

- متينه ته څنگه يې صحت خو دې ښه دی؟

- شکر دی، ښه يم.

- د خدای ج فضل دی چې وژغورل شوې. کنه د دښمن په دام کې به راگير وې.

- صاحب! ستاسو برکت و.

جنرال د گوتو له بندونو ټکونه وويستل. يوه شيبه يې د کوټې چت ته کتل. غاړه يې تازه کړه او دا ځل يې په ترخه لهجه وويل:

- بيا ځلې دغسې تېروتنه ونه کړې.

- صاحب! د هغه ساعت ته مې نه و پام، خو اينده کې به پام کوم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- په دې کارونو کې چې پام ونه کړې، نو هم به ځان د بلاوو خوراک کړې او هم دې ملګري.
- په سترګو صاحب!

جنرال کولا له سر نه کوزه کړه. پر پک تندي چې یې یوازې څو سپین ویښتان ولاړ وو، لاس راښکو. په ببري کې یې سترګې وګنډلې او بیا یې ترې وپوښتل:
- ته له متین سره پېژنې؟

ببرى وارخطا شو، خو زر یې ځواب ورکړ:
- هو صاحب! دا مې کلیوال دی او هم مې د ماشومتوب اندیوال.
- غواړې چې دده تر امر لاندې دنده تر سره کړې؟

د ببري څېره وغوړېده او ورته ویې ویل:
- که له ده سره شم، نو ډېره به ښه شي.
- متین چې کومې سختۍ زغمي، هغه ته منلی شې؟
- صاحب! د سر په بیه ورته تیار یم.
- افرین، نو چې داسې ده، سر له نن نه به ته له ده سره کار کوې.
- صاحب! مهربان یاست.

جنرال د متین څېره تر نظر تېره کړه، خو دا ځل جنرال په غصه نه و، بلکې په څېره کې یې مسکا لیدل کېده. متین ته یې لاس ور اوږد کړ. یوه کڅوړه یې ورکړه او له دې سره سم یې ورته وویل:
- زویه! په دې کڅوړه کې دوه جوړه ساختګي ږیرې، برېتونه او د سر اوږده ویښتان دي. کله چې د دښمن سیمې ته ننوتلی، نو له دې نه ګټه واخلئ. بل

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

که د صحت ښه وي، نو کولی شې چې له ببري سره یو ځای په دښمن پسې ووځې او په خپل کور کې یې له منځه یوسې.

- صاحب! امر مو پر ځای کېږي.

جنرال له ځایه پاځېده. متین یې پر تندي ښکل کړ او د ببري پر سر یې هم د مهربانۍ لاس راښکه. دواړو ته یې وکتل او له الله ج نه یې د بري غوښتنه ورته وکړه. جنرال له کوټې نه ووت. متین او ببری له یو- بل سره تر غاړې وتل، خو متین وویل:

- زه یوازې ځم، ځکه پر تا مې زړه نه کېږي.

ببري یې په خبرو کې ورټوپ کړ او ځواب یې ورکړ:

- زه تا یوازې نه پرېږدم، چې هر ځای ځې زه دې ملګری یم.

متین چې هر څومره د ببري پر نه تګ ټینګار وکړ، خو هغه ور سره ونه منله. متین چې د غرمې ډوډۍ وخوړه، نو له هغې وروسته د بندي امین جان کوټې ته ورغی. امین جان په تیاره کوټه کې لاس تړلی پروت و او فریادونه یې کول. متین یې مخې ته ودرېده او وار له واره یې ترې وپوښتل:

- هغه ساعت چا در کړی و؟

- جبار.

- ته خبر یې چې په هغه ساعت کې څه و؟

- تاسې زما ساعت ته هم بهانه ولټوله او رانه خلاص مو کړ. په ساعت کې به څه بلا وي.

- ځان نګاره مه اچوه. که د لاس ورسره نه لرلی، نو د جاسوسۍ ساعت یې نه در کاوه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

امین جان ددې خبرې په اورېدو سره حیران ور وکتل او څو ځله یې دغه جمله تکرار کړه: د جاسوسۍ ساعت، د جاسوسۍ...

بیا یې متین ته سترګې ور واړولې او ویې ویل:

- ماته جبار دغه ګوتمۍ هم راوړې، چې په دې کې به څه بلا وي؟

متین د هغه له ګوتې نه ګوتمۍ وویستله. د غمي برخې ته یې زور وکړ. پرانیستل شوه. ویې لیدل چې په هغې کې یې هم د غږ لیږدونې سیستم ځای پر ځای کړی دی، نو امین جان ته یې وویل:

- اوس دا هر څه پر خپلو سترګو وینې؟

- هو! زه اوس هغه کسان درته ښایم چې جبار ورته له پاکستانه دا ډول تحفې راوړي.

متین د پتلون له جیب نه وړه کتابچه راوویسته. د امین جان له خولې نه یې د هغه ټولو کسانو په اړه پوره مالومات ولیکل چې جبار تحفې پسې ویشلي وې. کله چې یې ټول ورته وښودل، نو ببري ته یې (هغه د دروازې مخې ته ولاړ و) کتابچه ورکړه او ورته یې وویل چې جنرال ته یې ور وړي.

متین دروازه وتړله او امین جان ته یې په چیغو وویل:

- زه غواړم چې د هغه په نیولو کې راسره مرسته وکړې.

- هر ډول مرسته در سره کوم، ځکه هغه زما ژوند تباه کړ.

متین ارامي احساس کړه او ترې ویې وغوښتل:

- ما یوازې د (سره کوېښ) سیمې ته ورسوه او د هغه کور او ځای راته وښایه. کله دې چې دا کار وکړ، نو زه درسره ستا د خلاصون ژمنه کوم.

- زه دې د هغه کلي ته رسوم، خو ما به له دې غضبه خلاصوې.

- زه پر خپله ژمنه ولاړ یم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دروازه ټک، ټک شوه. متین دروازه پرانیسته. جنرال او ببری دروازې ته ولاړ وو. جنرال ورننوت او ببری همغلته پاتې شو. جنرال متین ته انځور ورکړ او ورته يې وویل:

- دا انځور مې د ساعت له وړې مېمورۍ نه تر لاسه کړ.

متین انځور د امین جان سترګو ته ونیو او ترې ويې وپوښتل:

- دا څوک دی؟

امین جان غریو نیولي وویل:

- دا هغه جبار دی چې زما ژوند يې تباه کړ.

جنرال د امین جان بد حالت ته وکتل او بیا يې متین ته مخ ور واړوه:

- دا سړی بې ګناه دی.

- جنرال صاحب! ماته هم بې ګناه ښکاري.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین سپین کالي اغوستي وو. تر واسکټ لاندې یې توپانچه ښکارېده. د نورو ورځو خلاف ساتونکي ورسره نه وو چې مخکې او وروسته به یې ورسره منډې وهلې. څېرې یې د وړو ټپونو له امله لږ بدلون کړی و، خو دومره زیات نه چې ډېر وخت یې د څېرې بدلون دوام وکړي. متین له امین جان سره یو ځای د کلي په کوڅو کې روان و او د سترګو په کونجونو کې یې د هغه حرکتونه څارل، ځکه باور یې نه شو پرې کولی.

هر کلیوال چې امین جان لیده، نو ګرمه ستړي مه شي یا روغبړ به یې ورسره کاوه. هر یوه ورته ویل چې ښه شو، په خیر له بنده راخلاص شوې او ځینو بیا ترې پوښتل چې پولیسو ولې نیولی و، خو دده کور ته بېړه وه او د ځان د خلاصون لپاره یې ورته ویل: زه بیا ټوله کیسه درته کوم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کله چې امین جان له کلیوالو ځان بې غمه کړ، نو له هغه وروسته د کور مخې ته ودرېده او لویه دروازه یې ټک، ټک کړه. د غټې لرګینې دروازې د ځنیځیر شرنګ شو. دروازه خلاصه شوه او له کوره سړی راووت. د سړي لاسونه لړزېدل او سر یې هم ښورېده. له لمر نه یې سترګو ته لاس ونیو او په ژړغوني غږ یې وویل:

- امین جانه زویه ته یې؟

- هو پلاره زه یم.

- زویه لکه چې ښه یې وهلی او ټکولی یې او بل څومره ډنګر شوی یې؟

- نه، نه ښه یم.

د امین جان پلار سلګو واخیست. امین جان یې په دواړه مخه ښکل کړ او په سلګو کې یې زر، زر دا خبره تکراروله: د خدای ج شکر چې په خیر راغلې، شکر زویه، شکر...

متین چې کله دا له ویره ډکه صحنه ولیده، غمجن شو. د امین جان پر پلار او کورنۍ یې زړه درد وکړ. په زړه کې یې پر هغه چا لعنت ووایه چې امین جان او د هغه کورنۍ یې په ستونزو کې اچولې وه. په دې وخت کې یې د امین جان د پلار غږ واورېده چې امین جان ته یې وویل:

- زویه راځه، چې کور ته ننوزو.

خو امین جان متین ته اشاره وکړه:

- پلاره مېلمه لرم.

د امین جان پلار چې کله متین ولید، نو ور روان شو او روغبړ یې ور سره وکړ. کله چې له روغبړ وروسته د روغ او رنځور پوښتنې خلاصې شوې، نو د امین جان پلار متین ته وویل:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- خوریې پر ما ډېرې لوړې ژورې تېرې دي. نور د غمونو زغم راته گران دی، نو کله چې مې امین جان ولید، له خوشالۍ نه ډېر وارخطا شوم او تاته مې هېڅ پام نه شو. پښتانه باید د مېلمه ډېر قدر وکړي. د مېلمه د خوشالولو لپاره لوی، لوی غمونه پټ کړي او د مېلمه په مخ کې په خپله څېره کې د خوشالۍ راوستو کوښښ وکړي، خو بیا هم وایم چې تاته مې نه و پام.

متین د سپین ږیري څېره تر نظر تېره کړه. د هغه لړزانده لاسونو ته یې وکتل. سپین ږیری ډېر کمزوری په نظر ورغی، خو د هغه په خبرو کې کمزوري نه وه. متین ته سپین ږیری تجربه کار ښکاره شو او هغه ته یې په مسکا ځواب ورکړ:

- کاکا هېڅ خبره نه ده. زه داسې مېلمه نه یم چې خپه شم، بلکې ستاسو خپگان مې خواشینی کوي...

سپین ږیري د متین خبرې پرې کړې او ویې ویل:

- راځه چې کور ته ځو.

- کاکا موږ روان یو او ضروري کار لرو.

- هر څومره ضروري کار چې ولرې له چای څښلو نه مخکې نه شې تللی.

متین زړه نا زړه و. نه پوهېده چې اوس څنگه باور پرې وکړي، ځکه باور کول هم ځان مرگ ته سپارل و. امین جان چې دده زړه نا زړه توب ولید، نو غږ یې پرې وکړ:

- راځه داد پښتنو کور دی.

سپین ږیري د کور په دروازه کې غږ کړ: یوې خواته شئ مېلمه راسره دی. متین او امین جان په سپین ږیري پسې روان شول. کله چې له غټې لرگینې دروازې نه تېر او انگړ ته داخل شول، نو د امین جان د پلار په پښو کې د سپې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د راتګ دوړه ولیدل شوه چې د متین خواته په تېزۍ سره روان و. متین چې سپی ولید، نو ځان یې دیوال ته ورساوه. سپي حمله پرې وکړه، خو ده له ستوني ګیر کړ او پرې یې نښود چې زیان ور ورسوي. دغه وخت کې سپین ږیری هم له یوه ډانګ سره راورسېده، خو امین جان حیران ولاړ و. د امین جان پلار سپی ځو ډانګه وواهه او متین یې ستونی پرېښود. سپی له ډېرې وارخطایۍ نه د بوسو پر بوسخانه ننوت. پلار او زوی د متین پښې او بدن وکتل او په همدې حال کې یې ورته وویل:

- داړلی به یې نه یې؟

- نه، نه یم یې داړلی.

متین خپل کالي له دوړو وڅنډل او درې واړه یوې کوټې ته ننوتل. امین جان له متین نه وړاندې شو. له نیالۍ نه یې دوړې وڅنډلې. د تکیې بالښت یې (چې په ګوتو په کې ښایسته ګلان ایستل شوي و) سم کړ او متین ته یې د کېناستو اشاره وکړه. متین کېناست او سپین ږیري هم ډډه ووهله، خو امین جان چې کېناسته، نو متین ورته وویل: ته کور ته لاړ شه چې کورنۍ دې وويني. امين جان بې له دې چې څه ووايي، مسکی شو او له دروازې ووت.

د امین جان پلار په فکر کې ډوب ناست و. په کړکۍ کې په ځوندېیو جوړه هنداره ایښي وه، خو نیمي برخې یې کوټه او پاتې یې انګړ ښکاره کاوه. متین سترګې ور واړولې. خوښ شو، ځکه د امین جان د څارلو وسیله یې پیدا کړه. اوس چې امین جان د متین پر ضد هر حرکت کوي، نو متین یې لیدلی شي.

سپین ږیری وټوخېده. دده له ټوخي سره متین وډار شو او سپک وغورځېده، ځکه دی له اول نه په ویره کې ناست و. ځان ته یې وخندل، خو زر یې ځان سره سم کړ، تر څو یې سپین ږیری ونه ویني او پرې پوه نه شي. متین

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

بیا هنداري ته وکتل. نور څوک نه وو. چرګې په چوتره باندې منډه کړه. د چوترې په څنډه یوه کټوه چې ګلان په کې کرل شوي وو، ایښې وه او د ګلانو پاڼې باد ښورولې. په دې شیبه کې امین جان له کوټې نه چوترې ته راووت. متین وسله او یا کوم بل ضررناک شی ورسره ونه لیده. امین جان وړه ماشومه، کېدای شي چې لور به یې وي، په غېږ کې نیولې وه او ورسره خندل یې. لږ ساعت یې ورسره تېر کړ. بیا یې د کوټې دروازې ته مخ کړ او څه یې وویل. د کوټې له دروازې نه تر څنګلو د ښځې لاسونه ښکاره شول. له امین جان نه یې ماشومه واخیسته. متین ددې صحنې په لیدو له هنداري نه سترګې واړولې.

امین جان کوټې ته ورننوت. سلام یې واچوه. دوی یې سلام ته وعلیکم سلام وویل. امین جان پوه شو چې دده پلار او متین بنډار سره نه دی کړی، نو یې پلار ته مخ کړ:

- پلاره! لکه چې له متین سره دې ګپه نه ده کړې؟

- زویه! ستا ملګری نه خپه کېږي، ځکه ماته ګرځېدلی انسان ښکاري.

متین مسکی شو او د خبرو په منځ کې یې وار ونیو:

- امین جانه! کاکا مه په عذابوه.

درې واړو سره وخندل او سپین ږیري متین ته د ټوکې په توګه وویل:

- ستا له خبرو داسې مالومېږي چې امین جانه! پلار دې د ګپې سړی نه دی.

- نه، نه کاکا ته زموږ درونډ مشر یې او دا مقصد مې ولاکه وي.

د متین په خبره سپین ږیری خندا واخیست چې کله یې خندا کمه شوه، نو ویې ټوخل او ویې ویل:

- متین جانه هسې ټوکه مې درسره وکړه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

درې واړه غلي شول، خو له لږې چوپتیا وروسته سپین ږیري له خپل زوی نه په دې پوښتنه چوپتیا ماته کړه:

- زویه! ته ولې عسکرو ونیوې او څه یې درنه غوښتل؟

امین جان وارخطا شو او متین ته یې مخ واړوه. متین په خوله لاس ورته کېښود چې د سړي نوم او ځای ور ونه ښیي. امین جان د یوې بهانې د پیدا کېدو لپاره لږ غلی شو او د کوټې چت ته یې وکتل، خو د بهانې پیدا کول ورته ګران و، نو په دې ډول یې ځواب ورکړ:

- پلاره! یوه ملګري ته مې د تیلیفون نمبر ورکړی و، نو هغه زما په نمبر غلطې خبرې کړې وې، نو ځکه یې ونیوم.

- هغه یې ولې نه نیوه چې ته بې ګناه یې بوتلې او وهل-ټکول یې در کړل.

- هغه نمبر زما په تذکره باندې ثبت و، ځکه یې زه ونیولم.

- ښه، ښه، نو داسې خبره ده؟

- هو.

- نو ستا د ملګري سره باید په قومي رواج (دود) خبرې وکړو چې ولې دده د لاسه مور ته تاوان ورسېده.

- داسې یې نه پرېږدو. زه او دا ملګری (متین) ورپسې ځو او پیدا کوو یې.

- زویه! که قومي رواج او نرخ ته نه حاضرېږي، نو بیا د ټوپک په خوله خپل بد اخلو.

متین په خبرو کې ور ولوېده او ویې ویل:

- کاکا چې په ګیر راشي، نو بیا یې قانون ته سپارو، تر څو قانوني سزا ووینې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سپین ږیري د متین څېرې ته وکتل. بیا یې په زوره خندا وکړه او له متین نه یې وپوښتل:

- دا اوس قانون دی چې زما زوی یې په دې حال کړی او ګناهګار روغ ګرځي؟

متین چوپ شو او نور یې له سپین ږیري سره خبره تاو را تاو نه کړه. په دې وخت کې د پیالو شرنګ شو. څو شیبې وروسته یوه وړوکې ډبره د کړکي پر کونج ولګېده. امین جان د ډبرې له کړپ سره پاڅېده او د هغې خوا نه له یوه چاینک او د پیالو له پتنوس سره کوټې ته راننوت.

متین له یوې خوا ویریده چې هسې نه په پیاله کې یې کومه وژونکې بلا ورته اچولې وي او له بلې خوا یې که چای نه څښلی، نو بیا پښتو خرابېدله. دی له ځان سره په دې کش مکش کې و چې په دروازه کې سیرلي وربوز رانښکاره کړ. امین جان او پلار یې دواړو لاسونه ورته ونښورول. د لاسونو ښورولو سره سم یې د چکیري شه غږ هم پرې وکړ او سیرلي منډه واخیسته. په دې وخت کې متین ته موقع په لاس ورغله او د امین جان د پلار پیاله یې خپلې مخې ته او خپله پیاله یې د هغه مخې ته کېښوده، خو له چای څښلو وروسته د امین جان پر پلار هېڅ ونه شول او متین خپل شک لرې کړ.

څو شیبې وروسته چې کله امین جان له کورنۍ نه روانېده، نو ټولو اوښکې پسې توی کړې. متین چې دا حال ولید، نو خپله مور ورياده شوه. دی چې کله له کوره روانېده، نو په غېږ کې یې ونیو. په یوه او بل مخ یې ښکل کړ. هغه وخت چې له کوره راووت، تر ډېره یې د دروازې په چوله کې پسې کتل. د ټیکري پیڅکه یې سترګو ته نیولې وه او اوښکې یې پرې وچولې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

له یو- یو نیم ساعت مزل وروسته لوړه دوه سیټه پیکپه د خوست له هوارې نه ووته او د ځدراڼو په غرونو کې یې مزل پیل کړ. په غرونو کې تېره شوې لار د دنګو کمرونو پر سر غځېدلې وه. چا به چې لاندې درې ته وکتل، نو له ویرې به یې زړه په درزا شو او خپلې سترګې به یې پټې کړې، تر څو کړنګ ونه ویني، خو د غرونو خلک یې په کیسه کې نه وو، ځکه دوی په همدې غرنۍ سیمه کې زیږېدلي او لوی شوي وو.

متین، ببری او امین جان د پیکپ موټر په باډۍ کې سپاره وو او په سیټ کې یې ښځې وې. د موټر مزه نه وه، له یوې خوا زوړ و او له بلې خوا غرنۍ لارې زړه ترې ایستلی و. له سلنګسر نه یې تور مبلاین بهېدل او کمنیو یې پر لار چغچغی کاوه. د هر اکسېلټر سره به یې متر دود ایسته او ټایرونه یې هم پر لار سم نه تلل. هغه څوک چې په باډۍ کې سپاره وو، د ډېرو جمپونو له لاسه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

یې پر پښتورگو درد و. د زیاتو دوړو له لاسه د متین، ببري او امین جان خولو د خاورو خوند کاوه. پر څېرو یې داسې دوړې پرتې وې چې ته وا، اوه وارې دې په خاورو منډلي دي. پر دې سربېره به چې کله په کوم پیچومي کې موټر نه شو ختلی، نو موټروان چې پر سر کړی پاکول یې تر غوږونو راټیټ و؛ غږ پرې وکړ: هله ښکته شئ او په موټر پسې زور وکړئ. دوی خواران به له مجبوری ښکته کېدل او په موټر پسې به یې تر هغو زور کاوه، تر څو چې به په پیچومي نه و ختلی.

دوړو نه یوازې د دوی څېرې بدلې کړې وې، بلکې د دوی واسکټونه، پټوان او کالي یې له کتو ایستلي وو. ببري د متین څېرې ته کتل، له خندا شین شو. دومره په زوره یې وخندل چې د خولې لاړې یې تر ده تېرې شوې. متین ته دده پر خندا غصه ورغله او په قهرجنه لهجه یې ترې وپوښتل: ولې خاندې؟

ببري په داسې حال کې چې خندا یې لا کراره نه وه ځواب ورکړ: ملا صاحب! په ږیره کې دې یو خروار خاوره ده. متین د گوتو پر سرونو خپله اچولې ساختگي ږیره له دوړو وڅنډله او ورته ویې ویل: ته خپل شکل نه وینې چې په ما پورې خاندې. امین جان د خبرو په منځ کې ور ټوپ کړ: دده ږیره هم پردی ده، نو تاته ولې غصه درځي؟ په دې وخت کې ببری او امین جان په خندا شول. متین دواړو ته په برندو، برندو وکتل او بې له څه ویلو یې په پټو کې سر او مخ پټ کړل.

موټر له کندې ووت او پیچومي ته نیغ شو. د ډېر دود له لاسه شاته لار نه مالومېده. د پیچومي نیمایي ته چې ورسېده، نو زیگروي یې پیل کړل، خو په

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

همدې زیګرویو، زیګرویو کې پر پیچومي په داسې حال کې وخوت چې په باډۍ کې ببري په خپله اوم، اوم... کش وکړه او پورته شه؛ نارې ورسره وهلې.
کله چې موټر پر پیچومي وخوت، نو ببري په لوړ اواز ځو لنډۍ وویلې:

خاورې د شنه طوطي پر سر شوې
بلبلې واچول پر تور کارغه لاسونه

د غره پر سردې چیلم ډک کړه
د سرې اور به په پیزوان در خېژومه

متین چې سر یې له دوړو نه په پټو کې پټ کړی و، بوجۍ پرې راوښوېږده او لاندې یې کړ. ببري ته یې غږ کړ چې بوجۍ ورنه لرې کړي. ببري او امین جان بوجۍ ترې یوې خواته کړه او متین یې ترې خلاص کړ. متین له پټو نه سر راوویست او ببري ته یې له قهره په ډکه لهجه وویل:
- نور نو، نه غواړم چې د ماشومتوب کانې وکړې.
- د ماشومتوب کانې مې کله کړي دي؟
- دا اوس چې دې لنډۍ ویلې.
- لنډۍ، خو لوی، لوی سړي وایي، ماشومان خو لنډۍ نه شي ویلی.
د متین مخ له غصې تک سور شو او زیاته یې کړه:
- د لنډیو ګوډیه! د هر شي ځای او وخت مالوم وي. ګوره لویې ږیرې مو اچولي دي. که اوس دې ځوک غږ واوري، نو خدای ج خبر چې څه فکر به وکړي. دې خبرې ته دې هم پام وي چې دغه ټول غرني پښتانه دي. کېدای شي چې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ستا د غږ په اورېدو بده ومني او زیان را ورسوي. زه او ته، خو سره بلد یو، خو امین جان ته دې پام وي او د هغه خیال ساته. ببری په خبرو کې ور وغورځېده:

- قوماندان صاحب! امر دې منم، خو په لنډیو ویلو کې نه. بل امین جان په تندر وهه، ځکه د لارې ملګری مو دی او پاتې شول نور خلک؛ پر هغوی خپل غږ نه اورم، نور څه وایې؟

امین جان هم د ببري خبره تایید کړه او ویې ویل:

- دا اوږد سفر دی. په دې نه پوهېږو چې کله به بېرته ځو. روغ به ځو او که په همدې درو کې به وژل کېږو، نو ښه داده چې خپل هدف ته په خوشالۍ سره ځانونه ورسوو. یو او بل مرور نه کړو.

دوی درې واړه لا په دې خبرو اخته وو چې موټر برېک وواهه او ودرېده. موټروان راښکته شو. پکول یې له سترګو پورته کړ او درې واړو ته یې غږ کړ: په دې هوټل کې به مړۍ (ډوډۍ) وخورو او بیا به لاړ شو.

متین، ببری او امین جان هم له موټره راښکته شول. پښې یې شخې وې. ځانونه یې سره کش کړل. کالي یې له دوړو نه وڅنډل او هوټل ته ور روان شول.

د هوټل مخې ته د اوبو خاورین ماټ لیدل کېده. پر سر یې له یوه ټیمي کوتي نه جوړ شوی ګیلاس ایښی و او د سړک پرېمانه دوړې پرې ښکارېدې. هوټل د یوه لوی کړنګ پر غاړه اباد و. کاږه واږه دیوالونه یې له ډبرو جوړ و. دروازه یې له څو کړو دړو نه رغول شوې وه چې پر یوه لوري څنګځنه ښکارېده او د کړکۍ چوکاټ ته یې د ښیښو پر ځای پلاستیک ورټک وهل شوی و، تر څو هوټل ته د زیاتو دوړو د داخلېدو مخه ونیسي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کله چې متین، ببری او امین جان هوټل ته دننه شول، نو د ننه یوازې هوټل نه و، بلکې پرچون سامان، ټوکران، پلاستیکي بوټونه، چپلې او ...
د اړتیا هر څه په کې موجود و. ببري د متین په غوږ کې غلي وویل:
- یاره تر اوسه مې په سعودي کې هم دومره ښه او عصري هوټل نه و لیدلی.
- دا خوله دې لږ بنده کړه.
ببري د متین له غوږ نه خوله رادبخوا کړه او د هوټل چت ته یې وکتل. د هوټل په چت کې د تیرانو پر ځای د څېړیو کاړه واړه لرګي کارول شوي وو. د زیاتو لوګیو له امله تک تور او اوږده تارونه پرې ځړېدل.
متین، ببري او امین جان بوټونه او څپلۍ وویستل او درې واړه له مزري نه پر جوړ پوزي د یوه خیرن دسترخوان تر څنګ کېناستل. د هوټل خاوند چې لوړ قد، پلنې اوږې، غټ اندامونه او اوږده ږیره یې لرله؛ د دوی مخې ته ودرېده او ترې ویې پوښتل:
- تاسو ته څه راوړم.
متین ورته وویل:
- څه لرې؟
- د میو وریجې او قورمه شته.
- د میو وریجو کې څه شی راته اچوې؟
- که د غوا غوړي په کې غواړئ، هغه هم شته، خو مصرف درباندې راځي.
- په ډېر مصرف کې مو مه راوله، ځکه موږ مجاهدین یو. ته ورشه موږ دریو ته یو کنډول راجوړ کړه او د غوا غوړي هم په کې وکه.
د متین د مجاهد په خبره د هوټلي تندی تریو شو او په تګ کې یې له ځان سره وویل: " هر څوک چې دلته راځي، نو پر موږ یې وس بر دی او هر

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

څه یې چې زړه غواړي هغه راباندې کوي. "

هوټلي څو شیبې وروسته د دوی مخې ته د میو وریجو کنډول کېښود. هغه بل کونج کې یو بل کس غږ وکړ: و هوټلي! یوه بي بي سي درسره راوړه. متین او ملګري یې پوه شول چې سړی پیپسي ته بي بي سي وایي. هوټلي پیپسي ورته رواخیسته او له دوړو ډکه یې د سړي مخې ته کېښوده.

ببري د ډوډۍ پر سر له ځان سره وخندل. متین ورنه وپوښتل چې ولې خاندې؟

- له ډوډۍ وروسته یې درته وایم.

امین جان په خندا وویل:

- بیا دې څه شي ته خیال شو چې له خندا نه شین تللی یې؟

ببري له وریجو جوړه کړې ګوله په غوړیو کې غوپه کړه او بیا یې پر دواړو غمبورو شخوند وهل پیل کړل. متین هوټلي ته غږ کړ:

- وروره د ښښلو اوبه راوړه.

هوټلي د څو زاړو او چیتو چینکونو په لاستیو کې ګوتې ننویستې او ځواب یې ورکړ:

- اوبه د باندې په ماټ کې ایښې دي.

ببري په وریجو ککړ لاسونه یو تر بله سره وسولول. پاڅېده او له ماټ نه یې په همغه خیرن او دوړو ککړ ټیمي ګیلاس کې اوبه راوړې او متین ته یې ورکړې.

متین چې ډېر تږی و، نو ګلاس یې پورته کړ. له هر غړپ تېرېدو سره یې غړکا ختله او د ستوني غټ هډوکی یې ورسره ښکته پورته کېده.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

امین جان هم له کنډول نه راپه شا شو او له ځان سره یې غلي وویل: شکر خدایه ج چې په خېټه دې ماړه کړو.

ببري دوی دواړه په شوخ نظر وکتل او ترې ویې پوښتل:

- ډوډی مو وخوړه؟

متین ځواب ورکړ:

- هو! ومو خوړه. بیا دې څه لیدلي چې دومره زر، زر د ډوډۍ د خوړلو پوښتنې کوې؟

- د هوټل توفدانیو ته گورئ. تر اوسه مو په لندن کې دومره عصري توفدانی لیدلي وې؟

متین او امین جان چې توفدانیو ته وکتل، نو له خندا نه یې بډوډي نیولي وو، ځکه هوټلي د کلاشینکوف د مرمیو کوتي پرې کړي و. په هغه کې یې بیا خاوره اچولي وه او پر خاوره د پاسه بې شمېره د نسوارو غونډارې لیدل کېدې.

متین، ببری او امین جان درې واړه لا په هوټل کې وو، چې څو وسله وال کسان راغلل. وسله والو ببر سرونه او لویې ږیرې درلودې. د ټوپکو بندونه یې پر مشکېو ښایسته جوړ شوي وو او په کمربندونو کې یې لاسي بمونه، د کلاشینکوف شاجورې او خنجر ټومبلي وو. وسله وال چې څنګه هوټل ته رانوتل، نو ځینو یې پر دوی وسلې ونیولې چې ونه ښوریږي او څو نورو وسله والو هغه کس د ټوپک تر کونداغونو لاندې ونیو چې لږ مخکې یې پیپسي ته بي بي سي ویل. دا سړی یې ددې لپاره وواهه چې ولې یې د حجرې دروازه یې کلپ کړي وه او د خپل موټر له سویچ نه یې کیلي ایستلې وه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

په هغه سیمو کې چې د حکومت په کنترول کې نه وي، وسله والو د سیمې خلکو ته خبرداری ورکړی و چې د حجرو دروازې به خلاصې پرېږدي او څوک چې موټر لري، هغوی به کیلي ګانې د موټرو له سویچونو نه، نه لرې کوي. دا کار دوی، ځکه کاوه چې کله به له کمینونو نه د شپې لخوا پر کومه سیمه راغلل، نو د حجرو دروازې به خلاصې وې او دوی به شپې په کې تېرولې. پر دې سر بېره به یې د کور خاوند په نیمه شپه کې راپاڅاوه او په زوره به یې ډوډۍ ترې غوښتله. بل غرني خلک چې په کورونو کې د موټر درولو ځایونه، نه لري، نو معمولاً یې له کور نه د باندې دروي. په هر موټر کې به کیلي موجوده وه. کله به چې موټر د وسله والو په کار شو، نو له ځان سره به یې روان کړ. په شپو، شپو یې خپل اکمالات پرې کول او تر هغو به چا پوښتنه ترې نه شوه کولای، تر څو به یې چې په خپله خوښه نه و راوستی.

ببري چې له مظلوم کس سره د وسله والو دغه بد چلند ولید، نو حملې ته یې ځان برابر کړ. په ځای کې وښورېده، خو متین د شا له لمنې ونیو او دې ته یې پرېښود چې څه ووایي. وسله والو چې کله سړی ښه خمبیره کړ، وروسته یې په برګو سترګو په هوټل کې ناست کسان تر نظر تېر کړل چې کوم څوک به عکس العمل نه ښکاره کوي، خو ویې لیدل چې ټول پر خپلو ځایونو دي او پر دوی کار نه لري.

ددغه وحشي حالت پر لیدو متین لږ وارخطایي محسوس کړه. د ویرې له امله یې زړه په ټوپونو شو، خو زر د جنرال خبره ور یاده شوه چې ویلي یې وو: " ته به په دې ماموریت کې له ډېرو ستونزو سره مخامخ شې او تا به دغه ستونزې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د هغې ختې په څېر پوخ کړي چې کلال منګي په کې جوړوي. " د جنرال په خبره متین لږ څه ډاډمن شو او زر یې خپله وارخطایي له ملګرو نه پټه کړه.

کله چې وسله وال له هوټل نه ووتل، نو امین جان متین ته خوله ور نږدې کړه او په پسپسي کې یې ورته وویل:

- هغه سړی چې موږ ټولو ته یې په برندو، برندو وکتل، له جبار سره مې لیدلی و.

متین د امین جان په خبره لږ حیران شو او په همدې حیرانۍ کې یې ترې وپوښتل:

- ته ډاډه یې؟

- هو! زه یې ښه پېژنم.

متین ببري ته مخ ور واړوه او ویې ویل:

- په هره بیه چې کېږي، دا سړی باید تر هغې وڅارو، تر څو چې مو جبار ته ورسوي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د پولیسو ځوان آمر چې اوس یې لویه ساختګي ږیره اچولي وه. یو سراچه موټر د هوټل مخې ته ودراوه. ببرى او امین جان په بیړه ور وختل. موټر حرکت وکړ، ببري له متین نه پوښتنه وکړه:

- دا موټر دې له کومه کړ؟

متین قابنامه (د موټر په سیټ کې پاس وړوکي هنداره) سمه کړه. دده خبرې ته یې وکتل او بیا یې ځواب ورکړ:

- دا هغه موټر دى چې ددې سیمې خلک یې د وسله والو له ویرې کیلي په سویچ کې پرېږدي.

متین د موټر پر اکسلیټر پښه ټینګه کړه. موټر ګړندی شو او د سرعت (چټکتیا) ستن یې مخ پورته روانه شوه. لاره خرابه وه. جمپونه ډېر وو، خو سراچه موټر په کې له نورو ګړندی روان و. متین ډېر ګرځني (ګولایي) او غاښي شا ته پرېښودل، غوښتل یې تر څو د هغو کسانو په موټر پسې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ورسیږي چې په هوټل کې یې سړی وډباوه.

له اوږده مزل وروسته ببري په یوه لرې ګرځني کې دوره ولیده چې پورته شوه. متین ته یې وویل:

- هاغه وړاندې دوړې پورته کېږي، کېدای شي چې د دوی موټر وي.

متین یوازې سر وښوراوه. په اکسلیټر پسې یې پښه تکیه کړه او موټر په تېز مزل کې د جمپونو له لاسه ځان پر ځمکه، ځمکه واهه.

ببر سري وسله وال چې په دې نورو کې د مقام سړی ښکارېده، په هنداره کې شاته موټر ولید چې ورپسې دی. له ځان سره یې فکر وکړ چې کېدای شي د سپرلۍ (سوارۍ) موټر وي، ځکه یې په لومړي ځل توجه ورته ونه کړه. له ښه مزل وروسته یې چې بیا هنداره کې وکتل، نو موټر همداسې نږدې ورپسې دی او دوی تعقیبوي.

د ببر سري سړي شونډې چې په برېتونو کې پټې وې، وخوځېدې او خپلو کسانو ته یې وویل:

- دا شاته موټر له ډېر لرې ځایه راپسې دی او موږ ګوري (تعقیبوي).

په موټر کې سپرو کسانو ټولو شاته وکتل او له دوی نه یوه یې نظر ورکړ:

- قوماندان صاحب! شکلونه، خو یې زموږ غوندې دي.

قوماندان په غصه شو او په چیغو یې وویل:

- اخمقانو موټر ودروئ او ویې ګورئ چې څوک دي؟

موټر بریک وواهه. دوړې یې پورته شوې او د سترګو په رپ کې وسله وال ترې ښکته شول.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین هم موټر ودراوه او ببري ته یې وویل چې ما کوم عکس العمل نه وي ښودلی تر هغو به ډزې نه کوې.

متین او ملګري یې هم له موټره ښکته شول، خو وسله والو غږ پرې وکړ چې وړاندې رانه شئ. دوی ځای پر ځای ودرېدل او متین ور غږ کړ چې خبرې کولی شو او کنه؟

د وسله والو قوماندان ترې وپوښتل چې تاسو د چا ډله یاست؟

متین غاړه تازه کړه او ځواب یې ورکړ:

- مجاهدین یو.

قوماندان څو قدمه ورته رالنډ شو، خو په دې ځای کې یې د متین توپانچه ولیده چې ورسره ده. قوماندان ته شک پیدا شو چې دا بل څوک دي، ځکه په دې سیمه کې ټول وسله وال پیکا او کلاشینکوف وسلې ګرځوي، نو خپلو کسانو ته یې امر وکړ چې دا جاسوسان دي او ژوندي یې ونیسئ. وسله وال چې له خپلو ځایونو نه ښورېدل، متین د یوه پر سینه د توپانچې مرمۍ وویسته او سړی پر ځمکه ولوېده. ببري هم ځان وغورځاوه او ډزې یې پیل کړې.

د وسله والو له لوري هم پر دوی باندې د ډزو باران جوړ شو. متین سنګر نیولی و او یو، یو یې په نښه کاوه. ببری هم د غټې تیږې تر څنګ پروت و او ټولې مرمۍ یې په نښه وویشتې. جګړه اوږده نه شوه. وسله وال څوک ووژل شول او چا یوازې خولې وازولې. د وسله والو قوماندان چې دا حال ولید، نو منډې ته یې ځان جوړ کړ خو د متین له لوري پرې ډزې وشوې او ټپي یې کړ. متین ور منډې کړې. ببري ټول وسله وال وکتل تر څو ژوندي پاتې نه وي او زیان ورته ونه رسوي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین چې کله د وسله والو قوماندان ته ورغی، نو هغه پروت و. اوږده وېښتان یې په خاورو سپېره وو او خوله یې هم له خاورو او وینو ډکه وه. متین لومړی هغه تلاشي کړ چې هسې نه چاودېدونکي توکي ورسره وي او وروسته یې ترې وپوښتل:

- جبار چېرته دی؟

د وسله والو قوماندان زګیروی وکړ. خوله یې سره جینګه کړه او ځواب یې ورکړ:

- ما نه دی لیدلی.

متین یو کلک سوک په دې خوله وواهه. بیا یې توپانچه ورته پر سر کېښوده او ویې ویل:

- که دا ځل ځواب رانه کړې نو ستا مړی به همدلته د غره لیوان وخوري، ووایه! جبار چېرته دی؟

ټپي قوماندان په وینو لړلي لاس ته وکتل. بیا یې په لستوڼي خوله پاکه کړه. تر یوې اوږدې شیبې غلی و او هېڅ ځواب یې ورنه کړ.

دا ځل متین په توپانچه په دې سر وواهه او زیاته یې کړه:

- که زما پوښتنې ته ځواب رانه کړې، نو په موټر پسې دې ترم او پر ځمکه دې کشوم.

قوماندان پوه شو چې په هر ډول وي، نو مالومات رانه اخلي، ځکه یې په ټیټ اواز وویل:

- که ته زما ژوند ژغورې نو کېدای شي چې زه هم مرسته درسره وکړم.

- جبار چېرته دی؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

قوماندان خپل ځان شاته کش کړ. په ډېره یې سر کېښود او ځواب یې ورکړ:

- جبار د (سره کوېښ) په سیمه کې چې له وزیرستان سره لږېدلي ده، اوسیږي. هغه ځای ته ستا ورتگ گران دی، ځکه جبار ډېر مجاهدین لري او بیا هغه سیمې ته هېڅوک نه پرېښودل کېږي. حتی هغه څوک هم نه پرېږدي چې هلته د زنغوځیو (چلغوزیو) ونې، ځنگلونه یا کورونه لري...

متین د قوماندان خبرې پرې کړې او ویې پوښتل:

- مشران یې څوک دي؟

- ډېر داسې څوک ورته راځي چې نه په پښتو پوهیږي او نه په پاړسي. تکې توري خبرې یې دي.

- نور په څه پوهېږې؟

- نور په داسې څه نه پوهېږم.

- د چا د وژلو امر یې درکړی او د څه شي مسوول یې؟

قوماندان غلی شو. متین څو ځلې پوښتنه تکرار کړه خو هغه ځواب نه ورکاوه. متین دوه ډزه پر پښو وویشت او قوماندان خوله اسمان ته پورته کړه. له درده په ډکو چیغو یې وویل:

- د خدای لپاره درته وایم یې.

- که ونه وایې، نو دا ځل دې وژنم.

قوماندان چې دا ځل یې اواز بیخي ټیټ و، وویل:

- موږ ته یې د قومي او مخورو مشرانو د وژنې مسوولیت راکړی.

- د ځدراڼو پنځه ویشت مشران مو چې پر یو ځای ووژل، هغه تاسو یاست؟

قوماندان یوازې سر وښوراوه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- دا بې وزله او غریب ځوانان ولې وژنئ؟

قوماندان دا ځل یوازې سترګې ور واړولې او حالت یې خراب شو، ځکه وینه ډېره ترې بهیدلې وه. متین چې دده رنګ او حالت ته وکتل، نو په ببري پسې یې غږ کړ:

- ببریه زر راشه چې سړی مو له لاسه ځي، خو ببری چې ورته رارسیده، قوماندان دا نړۍ پرېښوده او سترګې یې پټې کړې.

متین له قوماندان نه پورته شو او ببري ته یې وویل:

- امین جان ته غږ کړه چې له دې ځایه زر ووځو.

ببري په امین جان پسې څو غږونه وکړل، خو د امین جان څرک نه و. متین او ببری دواړه د امین جان د پیدا کولو لپاره د پېښې په ځای کې په منډو شول او امین جانه، امین جانه نارې یې هم وهلې، خو هغه ځینې ورک شو. د موټرو شاوخوا، د ډبرو څنګونه، د ځېړیو نړدې ونې او نور ځایونه یې پسې ولټول، خو پیدا یې نه کړ. متین اندېښمن شو او د سر په ویښتانو کې یې ګوتې تېرې کړې، فکر یې وکړ چې ترې وتښتېده. په همدې اندېښنه کې متین د کړنګ غاړې ته ورغی. هسې یې لاندې وکتل. سترګې یې پر امین جان ولګېدې چې د کړنګ په نیمایي کې په ولاړه څېړۍ کې بند و او لاسونه یې ښکته ځړېدل.

متین په بیړه د وسله والو له پیکپ موټر نه اوږد پړی رواخیست. د پړي یو سر یې په سراچه موټر پسې غوټه کړ او بل یې له خپلې ملا نه تاو کړ، تر څو په امین جان پسې لاندې کوز شي. ببري وویل چې امین جان هسې هم ژوندی نه دی پاتې. همدلته به یې پرېږدو. داسې نه چې نورې ستونزې رامنځته شي او پر تا څه ونه شي، خو متین یې خبره ورپرې کړه. ویې ویل: زه دا منم چې په

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دې ډول ماموریت کې باید دې شیانو ته پام ونه شي خو بیا هم دلته له یوې خوا پښتو ده او بل که ژوندی و، نو له مور سره په دې ماموریت کې زیاته مرسته کولی شي. متین د کړنګ پر لوري روان شو او

ببري غږ پسې وکړ:

- که وژل شوی وي، نو بیا یې هلته پرېږده.

- که ژوندی نه وي، بیا یې هم راخیژوو او په یوه مناسب ځای کې به یې ښخ کړو.

له دې خبرې سره متین په کوزېدو پیل وکړ. هغه څه چې ده ته یې د پولیسو په اکاډمۍ کې ښودلي وو، نن یې عملي کول. که څه هم د متین لاسونه د پړي په مقابل کې نازک وو او سوی یې کاوه، خو په کړنګ کې یې پښو ته مناسب ځایونه پیدا کول او ډېر زور یې پر پښو راوست.

متین په ډېر احتیاط روان و، تر څو پړی له پاسه نه ډبرې پرې راخطا نه کړي او پر سر یې ونه لګیږي. دغه شیبه د یوه غټ مارغه په ځاله ور برابر شو. مارغه خپل غټ وزرونه وښورول او پر متین یې حمله وکړه. له ډېرې ویرې د متین له خولې ویرونکې چیغه ووته. دده سوي چیغې په کړنګونو کې انګازې وکړې او تر لرې پورې یې انګازې همداسې روانې وې. متین د مارغه له ځالې نه په بیړه تېر شو. ښه و مارغه بېرته خپلې ځالې ته ننوت.

ببري چې د متین چیغه واورېده. ډېر وارخطا شو، له پاسه یې پرې راغږ کړ:

- متینه! ته ښه یې؟

- هو! ښه یم. مارغه وویرولم.

ددې خبرې په اورېدو د ببري د زړه درزا کراره شوه، خو د متین زړه همداسې ویرې اخیستی و.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین په یوه وحشتناک کړنګ کې تر ستونزمن مزل وروسته د ځېړۍ هغې ونې ته ورسېده چې د کړنګ په منځ کې ولاړه وه او امین جان په کې بند و.

متین لاندې وکتل. ټوله منظره له وحشت او ویرې نه ډکه وه. د کړنګ په منځ کې له ولاړې ځېړۍ نه تر ځمکې پورې فاصله په لسګونو متره وه. متین که څه هم ډېر زړور و، خو په دې ځای کې یې زړه ټوپونه وهل، ځکه لوی خطر ته یې ځان ورکړی و او دا هم په زړه کې ور وګرځېدل چې کاشکې د ببرې خبره یې منلې وای، خو اوس پښېماني کول د هغو اوبو راګرځول و چې له ورخه تېرې وې.

د پولیسو آمر چې اوس په خپله د مرګ او ژوند تر منځ و، لاس یې د امین جان د غاړې پر رګونو کېښود. د هغه نبض یې وکوت، خو امین جان نور په دې دنیا کې نه و. متین ته یې کورنۍ وریاده شوه. د هغه پلار یې سترګو ته ودرېده. د دوی بې وزلۍ یې په زړه لا ژور اغېز وکړ او دې حالت مجبور کړ چې له سترګو یې اوښکې توی شي. له ځان سره یې وویل: متینه دا خو یې سر دی. ته صبر چې نور به له څومره قتلونو، وژنو او ستونزو سره مخامخ شې؟

امین جان د وسله والو په لومړیو ډزو کې پر سینه لګېدلی او له هغې وروسته بیا له کړنګ نه لاندې خطا شوی و.

متین غوښتل چې لومړی امین جان وتړي، وروسته په خپله وخېژي، بیا به له ببرې سره یو ځای پړی کش کړي او امین جان به وخېژوي. د پولیسو آمر له ملا نه ددې لپاره پړی خلاص کړ، تر څو د امین جان جسد وتړي، خو ده لا د امین جان جسد نه و تړلی چې د کړنګ په منځ کې پر ولاړه ځېړۍ چې ریښې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

یې ورستې وې، د دوی دواړو وزن ډېر شو. د څېړی ریښې له زوره ولوېدې او ښکته پسې خطا شوه. که څه هم متین پړی کلک ونیوه خو کالي یې د څېړی په ببرو څانګو کې بند شول او له ځان سره یې له کړنګ نه خطا کړ.

کله چې متین له کړنګ نه خطا شو، نو ببري څو سوي چیغې پسې وکړې چې مړ یې او که ژوندی؟ خو د متین له لوري ځواب نه ورکول کېده. ببري خوله اسمان ته ونیوه او دعا یې وکړه: یا ربه ته مو مددګار شې. د ببري رنګ ژیړ تښتېدلی و. وارخطا و او په ویره یې د غرو سرونه کتل. له هرې ونې، بوټي، ډبرې او شیلې نه په ویره کې و. ځان یوازې ورته ښکارېده. نور یې له متین نه لاسونه ووینځل او داسې ورته ښکارېده چې نور له ده سره نشته.

ببری نه پوهېده چې اوس په متین پسې کوز شي او کنه؟ خو له لږ فکر کولو وروسته یې له ځان سره وویل: د ملګرتیا حق پر ځای کړه. همداسې یې مه پرېږده. پسې کوز شه. د متین مړی پیدا او ښخ یې کړه. خپلې سترګې یې د لاسونو په ورغویو داسې وموښلې ته وا اوس له خوبه راویښ شو. پر ټوپکونو یې سترګې ولګېدې. په بیړه پرې ورټیټ شو. دوه ټوپک چې د وژل شوو وسله والو وو، رواخیستل او اوږې ته یې ددې لپاره واچول، تر څو د احتمالي ګواښونو او خطرونو چې هره شیبه یې د پېښېدو ویره وه؛ مخنیوی وکړي.

ببری په داسې حال کې چې شاوخوا یې لوړې، ژورې څارلې، د غره په ډډه کې پر هغه نری لاره درې ته کوزېده چې وړاندې د وزو رمو جوړه کړې وه، خو اوس په دې سیمه کې کوم څاروي یا شپانه، نه لیدل کېدل، ځکه دا سیمه له پاکستان نه راوښتو وسله والو ګواښله او د سیمې خلک له ویرې هلته نه شول تللی.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دا لاره هم دومره اسانه، نه وه. ببري به چې هر گام اخیست، نو له پښو نه به یې ډبرې رغړېدې او لاندې به په دره کې لگېدې. په ځینو ځایونو کې به ببري د کوزېدو په وخت کې لاسونه لگول او په ډېرو ستونزو باندې کوزېده. له ښه ځنډ وروسته درې ته کوز شو او د کړنگ په لوري ور روان شو، تر څو له کړنگ نه لوېدلی متین پیدا کړي. د کړنگ بېخ ته ورسېده. متینه وه متینه... څو غږونه یې وکړل، خو متین غږ نه کاوه. بیخي یقني شو چې متین نور په دې دنیا کې نه شته.

ببری نا امیده و، خو بیا یې هم په متین پسې هاخوا او دېخوا کتل. د څېرې ازغنه ونه یې ولیده چې هلته لرې پرته ده. منډه یې ور واخیسته. پر هغو رېو اوبو ور گډ شو چې له چینې نه رابهېدې. څېرې ته په رسېدو یې پر متین سترگې ولگېدې چې په وینو سور لړلی پروت و. ورنږدې شو. د متین ښایسته او ښکلې څېره داسې ورته ښکاره شوه، ته وا خاورې پرې وریږي. زړه یې راډک شو. څو سوې چیغې یې وکړې. دده چیغو په کړنگونو او غرونو کې انگازې وکړې. ښه ډېر یې وژړل او په دې ډول یې زړه یخ کړ.

یو ځل ببري ته ناڅاپه وریاده شوه چې ته خو یې یو ځلې نبض وگوره، کېدای شي چې متین ژوندی وي. اوښکې یې پاکې کړې. پزه یې کش کړه او د لاس څټ یې د متین د غاړې پر رگونو کېښود. د پولیسو آمر ژوندی ورته ښکاره شو، له هغه لومړنیو طبي مرستو نه چې ده ته یې د پولیسو په روزنځای کې ښودلې وې؛ کار واخیست. اول یې د هغه ورمېږ وکوت چې هسې نه مات وي او د ناروغ د اکسیجن لار یې بنده کړې وي، خو ورمېږ یې روغ و. بیا یې د متین خوله خلاصه کړه چې هسې نه غاښونه یې مات او مرۍ ته ورغلي وي، خو غاښونه یې هم جوړ وو. ببري چې کله دا کار سر ته ورساوه، نو ورسره

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دسمال یې د هغه پر خوله کېښود او پوکی یې په کې وکړ، تر څو ناروغ اکسیجن پوره کړي.

کله چې ببری د اکسیجن له برخې نه ډاډمن شو. له هغه وروسته یې د متین لاسونه او پښې وکتل چې کوم ځای یې مات دی. بالاخره یې ولیده چې یو لاس یې دوه ځایه مات دی. ببري اول د لاس تړل پرېښودل، ځکه د متین له ټپونو نه وینه بهېدله. لومړی یې د امین جان کمیس څیرې کړ او بیا یې د متین هغه ټپونه پرې وتړل چې ډېره وینه یې ضایع کوله.

ببری چې د ټپونو له تړلو وزګار شو، نو څو سیده لرګي یې پیدا کړل. د متین مات لاس یې سره سم کړ. متین د هډوکو شدید درد محسوس کړ. چیغه یې کړه او بېرته بې هوښه پرېوت. ببري له مات لاس سره لرګي یوه او بل څنګ ته کېښودل او بیا یې د هغه بنداژ په واسطه وتاړه چې د امین جان له کمیس نه یې جوړ کړی و.

ببري ته د متین حالت ښه ولیدل شو. په لاسونو یې پستې شګې یوې او بلې خواته کړې. د قبر په شان ځای یې په کې جوړ کړ. د امین جان زني یې پر یوه ټوټه وتړله. په ایستلي کنده کې یې کېښود. مخ یې قبلې ته کړ او شګې یې پرې واړولې. د ښښې دعا یې ورته وکړه: خدای ج دې رحم درباندې وکړي. په دې وخت کې له کړنګ نه وړه ډېره راخطا شوه. د ببري په څنګ کې ولګېده. ببری یې وډار کړ. په بیړه یې ټوپک رواخیست. د کړنګ سر ته یې وکتل، خو هغه مارغه یې تر سترګو شو چې متین یې ویرولی و.

ببری تندې اخیستی و. لاړ، پر یخه چینه یې اوبه وڅښلې. له هغې وروسته راغی. دواړه ټوپک یې غاړې ته واچول. بیا یې متین په شا کړ، تر څو یې یوه خوندي ځای ته ورسوي. ببری مخامخ د هغه غره په لوري روان شو

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

چې ختل پرې اسان و، خو په دې نه پوهېده چې دې خوا ته کلي شته او کنه؛ که ځان د دښمن خولې ته ورکوي.

ببري له یوې خوا متین، دوه ټوپک او له شاجورونو ډک کمربند اخیستي وو. بل لور ته د دښمن ویره ورپسې وه او دریم د غره سخته لاره وه چې ده باید مزل پرې کړی وای. ببري هڅه کوله چې ستړیا وزغمي او له دې ځای نه متین خوندي سیمې ته ورسوي، تر څو یې درملنه وکړي او ښه شي.

له ستړي مزل وروسته ببری د غره سر ته پورته شو. ډېر ستړی و او ویې غوښتل چې دلته ځان هوسا کړي. متین یې د یوه زېغوځي ونې ته کرار کوز کړ. ورته ویې کتل. همداسې بې هوښه و. ببری چې په خولو کې لوند خیشت و، نري باد ته یې ځیګر مخامخ کړ او د ګرېوان تنۍ یې پرانیستې، تر څو یې خولې وچې شي. ښه شیبه یې ځان هوسا کړ او وروسته پاڅېده. له واسکټ نه یې وړوکی دوربین رواخیست. د غره له سره یې ددې لپاره شاوخوا وکتل، که کومه ابادي په نظر ورشي، خو یوازې د غرونو کړۍ، د ګورګورو او زېغوځیو له ځنګلونو او بیزوګانو پرته نور څه نه ښکارېدل، نو دا لنډۍ وریاده شوه:

د غره له سره لارې څارم
نه یار مالوم شو نه یې اورم اوازونه

ددې لنډۍ په وریادېدو سره د متین خبره ور په زړه شوه چې ورته ویلي یې وو: " هلکه داد ماشومتوب کانې نور مه کوه " ده د متین په خبره کې سترګې ګنډلي وې. نږدې ملګری یې په بد حال و. په دې غرنۍ سیمه کې یې ټولو غمونو، ستونزو او کړاوونو ته ځان یوازې احساس کړ. پر دغه حالت یې زړه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

راډک شو. سترګې یې نمجنې شوې، خو زر یې ځان سره سم کړ او غلي شان یې وویل چې دا ځای د فریاد نه، بلکې د تورې دی او ځان وباسه.

ببری د ټوپکو رااخیستو ته ورټیټ شو چې په همدغه شیبه پرې پرله پسې ډزې وشوې او دوړې یې د ببري له لاسونو سره نږدې پورته شوې. ده ځان وغورځاوه. بیلوټ (ګېټ) یې کش کړ. مرمۍ یې تېره کړه. د ډبرو او ونو بیخونه یې وکتل چې له کوم ځایه ډزې پرې وشوې. سړی یې ولید چې ببرې څنګې د ډبرې تر څنګ پروت و او پر ببري یې ویرونکی غږ وکړ: ټوپک وغورځوه او تسلیم شه، بله لاره نه لرې.

ببري ورته وویل: زه هم ستا په څېر مجاهد یم. راځه چې خبرې وکړو، خو هغه بیا هم د وسلې غورځولو ټینګار وکړ: ټوپک وغورځوه. کنه اول دې زخمي ملګری ولم.

د وسله وال په دې خبره ببري ټکان خوړ. ټوپک یې کېښود، خو په زړه کې ویرېده چې که په لاس ورشي، نو بې له وژلو یې نه پرېږدي. ببر څنګې سړي له تیږې پښه رواړوله. د ټوپک شپېلۍ یې مخامخ ببري ته نیولې او ور روان و. څو ګامه چې ورنږدې شو، د سړي پښه د نښترو په لوخو کې ونښوېده او پر ځمکه ولوېده. ببري له موقع نه ګټه واخیسته. د سترګو په رپ کې یې ټوپک ته لاس کړ. سړی یې څو ډزه وویشت او ځای پر ځای یې وواژه. شاوخوا یې وکتل. که ګوري چې یو بل کس هم وسله په لاس او دده پر خوا منډې وهي. ښښه یې پرې راوړه. پر ماشه یې ګوته ټینګه کړه. څو پرله پسې ډزې یې وکړې. سړی د غره په ډډه کې لاندې ور غړېده. ببري د زنغونځې ډډې ته سنګر ونیو. تر ډېره هلته انتظار و چې نور څوک شته او کنه، خو څوک ښکاره

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

نه شول. گوته پر ماشه پاخېده. نږدې سیمه یې تر نظر تېره کړه. وروسته یې دوربین رواخیست او هر ځای یې وکوت، خو نور وسله وال یې ونه لیدل.

د ببري ځان ته فکر شو. زړه یې په ټوپونو و. خوله یې وچه او بدن یې رپېده. هغه پرله پسې پښنو ویرولی و. لاسونه یې هم لړزېدل. په همدې حال کې یې متین پر شا کړ او مزل یې پیل کړ، خو دا ځل له مخکې نه ورته ډېر هره تیره، ونه او بوټی بلا شوي وو. اختیاط یې ډېر کاوه او دا ځل یې د ځان هوسا کول هم په اسانه، نه غوښتل.

ببري چې په نښه کړي کنډو ته ځان رساوه، نو لمر هم رخصت اخیسته. کرار، کرار یې د وړانګو لمنې ورټولولې او د غرونو له سرونو نه یې ځان پنا کاوه. په ځنګل کې د مرغیو او نورو حیواناتو اوازونه ډېرېدل او د شپې په راتلو سره د ببري ویره، څو برابره کېده چې هسې نه د ځنګل ځناور یې وخوري او یا له کوم بل څه سره مخامخ شي.

کنډو ته په رسېدو د ماښام خړه پرې رادې بره شوه. ببری ودرېده. شا ته یې د هغه غره سر ته وکتل چې ترې را روان شوی و. په لنډ وخت کې یې ډېره لار لنډه کړې وه، خو چې کله یې له کنډو نه مخامخ وکتل، نو دوه خېمې په نظر ورغلې چې د غرونو په منځ کې په یوه کوچنۍ هواره کې ولاړې وې. له جیب نه یې دوربین راوویست او د خېمو پر لور یې واچوه. ویې لیدل چې په کټ یې یو سپین ږیری ناست دی. د خېمو تر څنګ څو اوزې (بزې) تړلې دي. د سپین ږیري مخې ته یو مرغومی په ټوپونو دی او پورته، پورته غورځي. یوې ښځې پر تیرو باندې تبۍ ایښې او ډوډۍ پخوي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ببري چې د ورتلو ځای پیدا کړ، ډېر خوشال شو، خو په دې نه پوهېده چې دا عام خلک دي او که دښمنان؟ ژوره ساه یې واخیسته او شکر یې وویست چې یو ځوک یې پیدا کړل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د سپین ږیري درانه غږ: که خدای کول ودرېږه، څوک یې ؟ ببری یې ځای پر ځای ودراوه او له هغه وروسته یې په ټیټ غږ ځواب ورکړ:

- موږ طالبان یو. په جګړه کې مې انډیوال زخمي شو، نو د طیارو د بمبار له ډاره مو لار غلطه کړه او دې خواته راغلو.

سپین ږیري د ټوپک شپېلۍ ټیټه کړه او ترې ویې پوښتل:

- که خدای کول، له مانه څه غواړې؟ (" که خدای کول " د سپین ږیري تکیه کلام و.)

- ملګری مې مړ کېږي، مرسته راسره وکړه.

سپین ږیری خېمې ته ننوت. پر کټ یې له مزرو نه جوړ پوزی سم کړ او ببري ته یې غږ وکړ چې مریض دې راوړه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ببري متین خېمې ته ور ننوویست او پر کټ یې څملاوه. سپین ږیري د واسکټ له جیب نه چې ډېر جیبونه یې لرل، لاسي څراغ راوویست او ویې لګاوه. د متین څېره یې وکتله. د سترګو ډډې (سترګغلي) یې له نظره تېر کړل او بیا یې د هغه پر نس باندې ګوتې ټینګې کړې چې پړسېدلی به نه وي، خو نس یې پر خپل حال و.

سپین ږیري چې پر غوړونو یې ویښتان ولاړ وو، ببرې وروځې او سرې سترګې یې وې، ببري ته مخ ور واړوه او ویې ویل:

- که خدای کول، اول به د زخمي مات شوی لاس وتړو. د زخمونو غم به یې وخورو او له هغه وروسته به لږې اوبه ورته ورکړو، ځکه چې خوله یې وچه ده. بل له زخمي نه ډېره وینه بهېدلي ده. شیدو او نورو خوړو ته ضرورت لري چې وینه زر پوره کړي.

ببری چې د کټ پر لنګه ناست و، د سر په ښورولو ځواب ورکړ.

سپین ږیری له خېمې نه ووت. غږ یې وکړ:

- لالمې وه لالمې (للمې) که خدای کول، څه شوې.

للمې پر تبې باندې ډوډۍ واچوله. د بوټو اور یې پسې تېز کړ او بیا یې ځواب ورکړ:

- ابا (پلاره) مړۍ (ډوډۍ) پخوم.

- ته مړۍ دومره پرېږده. لاړه شه د زېغوځي ژاوله، زما بیاتي (قیچي) او د سامان کڅوړه راوړه. للمه له ډوډۍ پخولو پاڅېده. ور ښودل شوی سامان یې رواخیست. د خېمې خواته ورغله، خو سپین ږیری خېمې ته ننوتلی و. غږ یې وکړ: ابا راووځه، سامان مې راوړ. سپین ږیری له خېمې نه راووت. لور یې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سامان ورکړ. للمه بېرته ډوډۍ پخولو ته روانه شوه او سپین ږیری په خبمه نتوت.

سپین ږیري لاسي څراغ د ببري په لاس ورکړ. بیا یې د متین لاس کش کړ او سیده یې وتاړه. له هغې وروسته یې دده زخمونه لوڅ کړل. یوه زړه بیاتي یې پسې رواخیسته. د غوښو په پرې کولو یې پیل وکړ. ببري ترې وپوښتل:

- دا ولې پرې کوې؟

سپین ږیري خوله سره ټوله کړه او بیاتي ته یې زور وکړ:

- دا شنه شوي غوښه ده، ځکه یې پرې کوم چې زخمونه یې بیا زر نه ښه کېږي.

- خو تا ټول زخمونه بیا تازه کړل؟

- که خدای کول مه ډارېږه، موږ چې کله د روسانو پر ضد جهاد کاوه، نو په سنگرونو کې مې د ډېرو مجاهدینو زخمونه او مات شوي هډوکي تړلي. بل دا خو دومره ژور زخمونه، نه دي.

دواړه غلي شول. د سپین ږیري د ساه ایستلو سمسومی اورېدل کېده او ببري یې کړه وړه په ځیر سره څارل.

سپین ږیري چې کله د متین زخمونه پاک کړل، نو له ببري نه یې وپوښتل چې له تا سره پټۍ او یا کومه دوا ماوا شته او کنه؟

ببري وویل چې له ما سره دوا او پټۍ نشته. څه چې راسره و، د جنگ په ځای کې رانه پاتې شول.

سپین ږیري ددې خبرې په اورېدو د زېږوځي ژاوله رواخیسته. د متین پر زخمونو یې ایښوده او پټۍ یې ترې تاووله. ببری ویرې اخیستی و چې د متین زخمونه خراب نه شي او هم حیران و چې د زېږوځي ژاوله څنگه زخمونه ښه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کولی شي؟ خو اخر يې صبر ونه وشو، له سپين ږيري يې وپوښتل: دا ژاوله اوس زخمونه ښه کوي؟

د سپين ږيري پزې ته لکه چې د بريت ويښته ورغی. پزه يې سره منجه کړه. په زوره پرنجی يې وکړ. شکر خدايه! شکر يې وويست او بيا يې ببري ته وويل چې د غازي ببرک خان ځدراڼ نوم دې اورېدلی دی؟

- هو! د هغه نوم مې اورېدلی.

- غازي ببرک خان ځدراڼ به چې کله له انګرېزانو سره د جګړې لپاره تلو، نو له ځان سره به يې د زنځوځې ژاوله ګرځوله چې که کوم ملګری يې زخمي شي، نو د هغه زخمونه به پرې تړي. يو ځل دی هم چې کله د اوسني پاکستان په ټل کې د انګرېزانو پر چوڼۍ حمله وکړه، نو پر اوږه زخمي شو او خپل مشر زوی ته چې د جنګ په ميدان کې ورسره و؛ وويل: " زما پر اوږه د زنځوځې ژاوله کېږده او ويې تړه، خو چې غازيان خبر نه شي، ځکه مورال يې کمزوری کېږي." بل په لويه پکيتا کې اکثره غرني خلک د زخم د ښه کولو لپاره د زنځوځيو ژاوله استعمالوي.

سپين ږيري لاړې تو کړې. په فکر کې ډوب شو. څو شيبې وروسته يې زياته کړه: پخواني خلک کلک خلک وو. له وطن سره يې مينه وه او پر وطن يې غيرت کاوه. که خدای کول، د ببرک خان زوی سيداکبر خان هم پر وطن مين او غيرتي سړی و. د اوغانيستان (افغانستان) په سر چې بد يې پسې ويل، د پاکستان بادشاه (صدراعظم) لياقت علي خان يې په توپانچه وويشت او مړ يې کړ.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ببري که څه هم زده کړې ډېرې نه وې کړې، خو د سپين ږيري کيسه يې له خپلو مشرانو نه اورېدلي وه چې سيداکبر خان ځدران څنګه او ولې لياقت علي خان وواژه.

سپين ږيري د متين ټول زخمونه او مات شوی لاس وتاړه. له هغه وروسته يې په يوه کوزه کې اوبه رواخيستې او ببري ته يې وويل چې د زخمي خوله خلاصه کړي. ببري د متين خوله خلاصه کړه او سپين ږيري يوازې دومره اوبه ورتوی کړې چې خوله يې لنده شي.

ببري ترې وپوښتل چې متين ولې په دومره خوږو پسې نه بيدارېږي؟

- دا ځکه چې په ده باندې له دې نه زيات درد تېر شوی دی.

سپين ږيري د متين د لاسونو ورغوي او د پښو تلي وسولول، خو په هوښ رانغی، نو ببري ته يې وويل چې زخمي ساه په ارامه اخلي او که خدای کول، ډېر مشکلات نه لري. ارام دې وکړي. سبا به يې بيا ګورو. په دې وخت کې د سپين ږيري لور للمې غږ کړ: ابا وه ابا مړی (ډوډی) در واخله. سپين ږيری ووت او ډوډی يې راوړه. ببری چې ډېر وږی و، نو په خوند يې وخوړه او ځان يې ښه موړ کړ، خو چې کله وګرځېده، سپين ږيري غوړه خوله پاکه کړه او ويې ويل:

- ولې يې نه خورې؟

- موړ شوم.

- ولاکه داسې وګرځې چې ښه دې ځان موړ کړی نه وي.

- نور يې نه شم خوړلی، موړ يم.

- وه وروره که خدای کول، د پښتون په کور کې يې، څنګه يې نه خورې؟ ولا چې خوړلي دې نه وي. سپين ږيری چې له پخوانيو او غرنيو پښتنو نه و، مېلمه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ته کمزوری ست یې بېغیرتوب باله، نو ځکه یې ببري ته په زیارتونو او جوماتونو قسمونه ورکړل چې ډوډۍ وخوري. ببری له غرنیو خلکو سره نابلده و، نو ځکه یې په اصطلاح د یوې گولې ځای هم په ځان کې نه و پرېښی، خو اوس پوه شو چې سپین ږیری یې نه پرېږدي. څو وړې وړې گولې یې په زوره له ستوني تېرې کړې او ویې خوړې چې سپین ږیری خپه نه شي.

کله چې ډوډۍ وخوړل شوه، سپین ږیري ببري ته اشاره وکړه: هغه پوزی وینې، پر هغه ویده شه او کرار خوب وکړه. دلته ویره نشته او که خدای کول، انگرېزان دې ځای ته نه شي راتللی...

ببری د مزري پر پوزي پرېوت او له ځان سره یې وویل: سپین ږیریه څه خبر یې چې موږ له چا سره جگړه کړې او له چا نه راتښتېدلي یو.

ببری چې د خوست او ځدرانو تر درې پورې خرابې لارې، له وسله والو سره جگړې او له هغه وروسته په غرنیو لارو پر شا د متین وړلو ستړی کړی و، نو بې له دې چې ډېر ویښ پاتې شي، د خوب وریښمینې غېږې ته یې ځان وسپاره.

سپین ږیري د متین د شا پر رگونو لاس کېښود. نبض یې عادي ورته ښکاره شو. ساه اخیستل یې عادي او د زړه حرکت یې هم ښه و. سپین ږیري د گوتې په واسطه د متین د سترگو پردې پورته کړې. څراغ یې ور بل کړ. د هغه کسي یې وکتل او له ځان سره یې غلي وویل: که خدای کول، زر به په هوښ راشي او نور څه یې هم له ځان سره وویل، خو داسې چې بل څوک پرې نه پوهېدل. له هغه وروسته د باندې ووت. سپوږمۍ د اسمان په منځ کې ولاړه وه. د سپوږمۍ په رڼا کې د غرونو کړۍ ډېره ښایسته ښکارېده. نرې باد د نښترو ځانگې داسې ښورولې لکه پښتانه زلمیان چې ډول ته څنې اچوي او څېړې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

هم داسې ښکارېدې لکه پښتنې پېغلې چې یې تماشې ته ناستې وي، خو د دغه ښایسته طبیعي جوړښت خوند او رنګ به کله، کله هغه ډزو ګډوډ کړ چې خال، خال په غرونو کې کېدلې او په ښکلو درو او لوړو څوکو کې به یې وحشت خپراوه.

سپین ږیری همداسې ولاړ و او په یوه غره کې یې سترګې نیولې وې. دده له حالت نه داسې ښکارېده لکه خپل غم چې غلطوي او یا یې هم د هاغه غره په لمنو کې چې دی ورته ګوري، داسې څه ورک کړي وي چې اوس یې خوب او ارام ته نه پرېږدي. څه وخت وروسته په ازغنو بوټو کې ناستې چرګې وککېدې. سپین ږیري مخ ور واړوه. ویې لیده چې یو غټ پش یې تر مخ تېر شو. سپې ور پسې منډه کړه او پش یې پسې واخیست.

سپین ږیری خېمې ته لاړ. لاسي څراغ یې ولګاوه. که ګوري چې متین لړ غوندې له خپل ځای نه بې ځایه شوی دی، نو ورنږدې شو، خو سترګې یې پټې وې. پښې او لاسونه یې هم نه ښورول. اوبه یې رواخیستې. په یوه لاس یې د متین خوله خلاصه کړه او په بل لاس یې یو غړپ اوبه ور توی کړې چې ستونی یې لوند شي. وروسته له دې سپین ږیری د کټ تر څنګ کېناست. سر یې په خپلو زنګونو کې ننوویست او داسې ښکارېده لکه په ناسته چې ویده کېږي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ببرې په بل ځنګ واوښت، د سپین ږیري غږ یې واورېده چې د قرآن کریم تلاوت یې کاوه، خو د میندانۍ غږ هم ور سره ګډ و. سترګې یې وغړولې. په ځای کې کېناست. د لاسونو ګوتې یې سره ور وستې او ټکونه یې ترې پورته کړل. خوله یې وازه کړه. اررږمی یې وکړ. متین ته ورنږدې شو، خو متین همداسې بې هوښه پروت و. بیا یې د خېمې دروازې ته وکتل. په خپل سر وتل ورته ښه ښکاره نه شول. خېمه د کور یوه برخه وه، خو دلته د لمانځه هم ناوخته کېده. له ځان سره یې وویل: لږ غلی شه کوندې سپین ږیرى راشي او د اوداسه اوبه راوړي.

لږ وروسته د تلاوت غږ غلی شو. تر خېمې د کوزې اواز رسېده چې له اوبو ډکېدله او څو شیبې چې نورې هم تېرېدې، سپین ږیرى په خېمه ورننوت او د

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ببري مخې ته یې د کوزې له ایښودو سره غبرګه کړه: ژړیه (څوانه) ښه خوب دې وکړ، خو چې اوس لمونځ قضا نه کړې.

ببری رښتیا هم چې ټوله شپه په ځان پسې نه و خبر شوی او سهار د سپین ږیري تلاوت او د میندانۍ غږ راویښ کړ.

ببري کوزه واخیسته او سپین ږیري ته یې وویل چې ته وګوره څوک خو به نه وي؟ سپین ږیری مخکې شو او ببري ته یې وویل: راځه.

دوی دواړه د غره ډډې ته لاړل. ببري اودس تازه او لمونځ ادا کړ. له هغه وروسته د سپین ږیري غږ ته انتظار و چې کله ورته وایي: راځه چې ځو، خو داسې ښکارېده لکه له سپین ږیري نه چې ببری هېر شوی وي، ځکه بیا یې هغه غره ته کتل چې په نیمه شپه کې یې سترګې په کې ګنډلي وې. د سپین ږیري دې عمل تر ډېره پورې دوام وکړ. ببری هم نور په انتظار ستړی شو او له بلې خوا یې متین ته تلوار و چې څه ورباندې شوي نه وي. اخر ور ولاړ شو. د سپین ږیري پر اوږه یې لاس کېښود او سپین ږیری لکه په خوب کې چې وډار شي، سپک وغورځېده، خو چې ببری یې ولید، نو زر یې ځان سره سم کړ او ځان یې داسې وښوده چې زه، خو هېڅ وارخطا نه شوم.

سپین ږیری مخکې او ببری ورپسې شو. له لږ مزل وروسته کور ته ورسېدل او سپین ږیري غږ کړ:

- لالمې (للمې) زویه! د نښتر لاندې کټ واچوه چې چای هلته خورو.

- ابا چای تیار دی او کټ مې هم وړی دی.

سپین ږیري ببري ته مخ ور واړوه او ویې ویل:

- که خدای کول، خوریې! راځه چې د زخمي کټ هم راسره یوسو.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دواړه په خېمه ننوتل. په احتیاط یې کټ پورته کړ. د باندې یې راوویست او د هغه نښتر لاندې یې یووړ چې سپین ږیري به هر سهار هلته چای څښنه. د متین په لیدو د ببري زړه ډېر درد کاوه او هغه یې په دې حال نه شو لیدلی، خو اوس مجبور و چې دا هر څه وزغمي. بل لور ته ویرېده چې هسې نه سپین ږیری د طالبانو خاص سړی وخېږي. ورباندې پوه نه شي او همدلته یې ونه وژني. ببری له ځان سره په همدې فکر کې ډوب و چې سپین ږیري ترېنه وپوښتل:

- که خدای کول، دا نوم دې راته وښایه.

- زما نوم ببری دی.

- ببریه! ددې ملګري نوم دې څه شی دی؟

- دده نوم متین دی.

- په اصل کې د خوست یاست؟

- هو.

- په خوست کې د کوم ځای یې؟

- زه خو په خپله د خوست د مرکز یم او متین ځدراڼ دی.

- ښه، ښه که خدای کول، دی ځدراڼ دی؟

- هو.

سپین ږیري د شیدو پیاله واخیسته. سړې یې ترې پورته کړ. غړپ یې تر ستوني تېر کړ. د سر له ښورولو سره یې اوممممم وکړ او نور غلی شو.

ببري ورته وویل:

- ماما! ستا نوم څه دی؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سپین ږیري یې سترګو ته وکتل. د ږیري څو تاره یې په ګوتو کې ونیول او په مسکا یې وویل:

- باز خان

- زامن، وروڼه او وربرونه... څوک لري او که یو ته یې؟

په دې خبره د باز خان څېره غمجنه شوه. سترګې یې سرې شوې. ببري ته یې د ځواب پر ځای یوازې وکتل او نور یې هېڅ ونه ویل.

ببري چې دده دا حالت ولید نو ترې غلی شو او بیا یې خپله پوښتنه تکرار نه کړه. پیاله یې پورته کړه. پوف، پوف ... پوکی یې ور وکړ، تر څو یخ شي، خو شیدې په اور پخې وې. ګرمې وې. زر نه یخ کېدې او ببري پیاله کېښوده.

د باز خان او ببري تر منځ چوپتیا خوره شوه، خو په دې ښکلي غرنۍ سیمه کې د ډول، ډول مرغانو او نورو حیواناتو اوازونو چوپتیا ماتوله. دغو اوازونو ببري ته خوند ورکړ. غوږ یې ورته ونیوه. دی که شاعر نه و، خو شاعرانه مزاج یې درلود. لاندې چې ترې ناست و، هغه نښتر ته یې وکتل. نور نښترونه یې هم تر نظر تېر کړل. نري باد نغمې ترې ایستلې او دغه لنډۍ زړه ته ورغلې:

ستا د نښتر په شان ځواني ده
زما نیستي ده چې روان له ملکه یمه

جانان مې جرړې د زړه پرې کړې
لکه نښتر په تاوېدو ځمکې له ځمه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

باز خان خولې ته لاس ونیو. ټوخی یې وکړ او بیا یې په خندا وویل:
- ته چې طالب هم یې نو په دې نه پوهېږې چې چای او یا بل خوراک ته پوکی ورکول حرام دي؟

ببري هم وخندل، خو دا خندا یې د وارخطایۍ خندا وه، ځکه وویرېده چې هسې نه ومې پېژني.

دواړه غلي شول. شیبه پس د پښو ښکالو راغله. د پښو له غږ سره وړې ډبرې هم رغړېدې. باز خان او ببري ور وکتل. که ګوري چې للمه ده او د اوبو ډک ژی یې پر اوږه دی. ببري زر ورته شا کړه او مخ یې بل خوا واړوه.

للمه ښایسته او غرنۍ پېغله وه. د سروې په څېر یې دنګه ځواني درلوده. د بطې په شان یې اوږده غاړه وه او سترګې یې له هوسۍ نه پور کړې وې. خدای پاک داسې ښکلا ورکړې وه چې د ښار نجونې یې په جمال او جلال پسې نه رسېدې. د کور اکثره کارونه یې خپله کول، ځکه پلار یې سپین ږیری و. د اوبو ژی یې په داسې لاره راوړو چې د سم خوست زلمیان به تش هم نه وای پرې تللي. للمه د غره هوسۍ ته ورته وه، نو ځکه له هرې ډبرې، بوټې، ونې او غنې سره روږدې وه او داسې لارې ورته ستونزمنې نه وې.

باز خان د نسوارو ډبلی رواخیست. سر یې لرې کړ. دوه ګوتې یې ورټیټې کړې او شنه نسوار یې په شونډه کې کېښودل.

هلته ببري ته د نسوارو دوړه باد ورووړه. پزه یې وتخنېده او څو زورور پرنجې یې سر په سر وکړل. له دې سره سم یې له سترګو اوښکې روانې شوې او پزې یې هم سرپ سړوپ جوړ کړ.
باز خان ترې وپوښتل:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- که خدای کول، څه دربانديِ وشول؟
- د نسوارو گرد... خبره يې پرې شوه او بل پرنجی يې وکړ.
باز خان وخندل او نور يې څه ونه ویل.

متین سترگې وغړولې. شاوخوا يې وکتل او غږ ته يې خوله جوړه کړه، خو دومره توان په کې نه و چې خبرې وکړي.

سپین ږیری باز خان راپورته شو. د هغه څېرې ته يې وکتل. پر تندي يې لاس ورته کېښود او ویې ویل:
- که خدای کول، پر ځان زور مه راوله. ډېر زر به ښه شې. بیا يې په للمه پسې څو پرله پسې غږونه وکړل چې زخمي په هوښ راغی. شیدې زر پخې کړه او رایې وړه.

للمې چې دا غږ واورېده، نو له ځان سره يې شکر وویست: شکر خدایه چې دا خوراکی په ښه کېدو شو. د څېرې څو لرگي يې په بېړه سره لاندې باندې کړل. اور يې بل کړ او شیدې يې باندې کړې.

هلته ببرې له خوشالۍ نه خپلې اوښکې نه شوې پټولی. شکر خدایه، شکر...، زر، زر يې شکرونه ویستل چې متین په هوښ راغی او سپین ږیری هم خوشال و، ځکه دده د لاس برکت و چې متین ته خدای ج تر دې دمه ژوند ورکړ.

بازخان لا د متین پر شاوخوا راگرځېده او دده حرکتونه يې څارل چې د للمې سندریز غږ په غرونو کې انگازې خورې کړې او پلار ته يې وویل چې شیدې پخې دي. پلار يې ور غږ کړ چې زر يې راوړه. للمې پر مخ ټیکری سم کړ. د شیدو ډک جام يې رواخیست او د نښتر خوا ته يې ور وړ.
سپین ږیري پلار يې جام ترې واخیست او پوښتنه يې وکړه:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- سړې (یخې) کړې دې دي؟
- هو!

باز خان ببري ته وویل چې ته دې خپل لاسونه تر زخمي لاندې کړه، کرار یې کینوه او که خدای کول، لورې ته یې شاته تکیه کېږده. ببري کرار، کرار متین راپورته کړ او للمې چې له ببري نه شرمېده هم، د متین شاته یې ترلې بستره کېښوده، تر څو متین شاته ونه لوېږي. بازخان لور ته وویل چې ته نور لاړه شه. للمه هم د نورو ښځو په شان رحم کوونکې وه. پر زړه نرۍ وه او د متین پر بد حالت زړه درد وکړ. زړه یې راډک شو. له سترګو یې اوښکې راغلې. غلې یې د اوښکو په وچولو پسې د ټیکري پیڅکه واړوله او په خېمه کې ورکه شوه.
باز خان د متین خولې ته د شیدو جام ور پورته کړ او ویې ویل:
- که خدای کول، خوله وازه کړه. غړپ ترې وکړه. لږ غټ غړپ، ای زمریه سړیه داسې...، بل غړپ هم ترې وکړه چې زر له خیره ښه شې او شاباس...

متین له شیدو نه څو غړپونه په زور وکړل، خو باز خان ورته وویل چې دا څو ورځې دې څه نه دي خوړلي، که جام وچ نه کړې نو زر نه ښه کېږې.
متین د (نه) په ډول سر وښوراوه، خو سپین ږیري ور سره ونه منله او ټولې شیدې یې پرې وڅښلې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

نن یې دریمه ورځ وه چې متین په هوښ راغلی و. له پخوا نه یې اوس حالت ښه ښکارېده، خو لا هم په پښو نه شو درېدلی. بدن یې کمزوری و او زخمونه یې پوره نه و جوړ شوي.

متین په ځای کې وښورېده. له درده یې خوله جینګه کړه او د کېناستو هڅه یې کوله. ببري ورمنډه کړه. په جګېدو کې یې مرسته ورسره وکړه او تکیه یې ورته سمه کړه. متین چې کېناست، نو شاوخوا یې وکتل. له ببري نه یې په کمزوري غږ وپوښتل:

- د امین جان مړی همله پاتې شو؟

- هو، څه مې کړی وای. له مجبورۍ نه مې خاورې پرې واوړلې.

متین غلی شو. بیا یې ژوره ساه واخیسته او د دعا لپاره یې شنډې پرانیستې:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- خدای ج دې یې وبښي.
- امین.

متین د اوبو کوزه پورته کړه. څو غړپه اوبه یې وڅښلې او بیا یې زیاته کړه:
- دا ښکلي سیمه کوم ځای دی؟
- یاره! موږ یې هم نه پېژنو، خو ستا له برکته مو دا ځای پیدا کړ.
متین مسکی شو او بله پوښتنه یې وکړه:
- دا سپین ږیری څوک دی؟
- دا سپین ږیری باز خان نومېږي او ستا تربور دی.
- زما تربور؟!
- هو! آمر صاحب چې کله ښه شوې بیا نور تحقیقات وکړه.
د ببري دې خبرې ته متین کمزورې خندا وکړه او نور غلی شو.

ببري جیب ته لاس کړ. په موټي کې یې زنغوځي (جلغوزې) رواخیستل. لمن کې یې واچول او د سپینولو پیل یې پرې وکړ. په لږ وخت کې یې دغه د غره مېوه سپینه کړه او متین ته یې وویل چې ویې خوري. د متین که څه هم ډېر خوراک ته زړه نه کېده، خو له مودو ملګری ببری یې نه شو خپه کولی. زنغوځي یې ترې واخیستل او دانه، دانه یې خولې ته اچول چې ناڅاپه جدي شو او هغه لوري ته یې وکتل. پر للمه یې سترګې ولګېدې. للمه د خېمې تر څنګ ولاړه وه او متین ته یې پټ، پټ کتل، خو چې پوه شوه، متین هم ورته ګوري، نو زر یې دده له سترګو ځان پنا کړ او ورکه شوه.

د للمې له ورکېدو سره که ګوري چې له هغه لوري باز خان را روان دی او سیرلی یې هم تر غاړې نیولی دی. نري باد یې ږیره پر څيګر ایخوا دیخوا کوله. کله، کله به د باد څپه دومره تېزه شوه چې د پټکي شمله به یې هم شاته ترې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

واړوله. موده وروسته د هغه نښتر لاندې را ورسېده چې معمولاً به ټول هلته کېناستل. باز خان ببري ته وویل چې دا چاړه در ونیسه. ببري ترې وپوښتل:

- په دې باندې څه کوې؟

- که خدای کول، دا سیرلی حلالوم. متین به یې اول ینه وخوري او وروسته غوښه، خو داسې نه وي چې د ملا نصرالدین په شان پر ټول سیرلي پښې راتاو کړي.

د باز خان دې خبرې ته ټولو وخندل. کله چې د خندا زور کم شو، نو ببري ورته وویل چې سیرلی مه حلالوه، ځکه متین اوس ښه دی، خو سپین ږیری چې د یوې خبرې سړی و، ورسره ونه منله او د سیرلي پر غاړه یې چاړه د الله اکبر له نارې سره سمه راکش کړه او حلال یې کړ.

کله چې یې د سیرلي نه څرمن واړوله، ټوک، ټوک یې کړ، نو ینه یې للمې ته ورکړه چې متین ته یې په غوړیو کې سره کړي. للمې هغه د غوا په غوړیو کې سره کړه. پلار ته یې غږ کړ چې ورشي او وریې وړي. پلار یې ورغی او څو شیبې وروسته یې د ینې کاسه د متین مخې ته کېښوده. متین مننه ترې وکړه او ویې ویل:

- زه به دې هېڅکله دغه حق پر ځای نه کړم، ځکه ته مو دا څو ورځې ډېر په عذاب کړې... باز خان یې خبره پرې کړه:

- که خدای کول، تر څو چې ښه شوی نه وې، تر هغو پورې دې دا خپل کور دی او همدلته به اوسې.

متین او ببري سره وکتل او بیا دواړه باز خان ته مسکي شول. ددوی له سپین ږیري سره ښه ساعت تېر و، ځکه هغه به ټوله ورځ د متین د خوشالولو لپاره د ځوانۍ کیسې کولې او هغه کیسې به یې هم ورته کولې چې څنګه به

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

یې پر اوښانو د ځدرانو له غرییزو ځنګلونو نه په قاچاقي لارو تمبې (چتراش) وړلې او څنګه به یې د ظاهر شاه پاچا له عسکرو نه ځان ساته.

یوه شپه یې له خېمې نه د باندې لېمڅی هوار کړی و. د چرګانو له بڼکو نه ډک بالښتونه یوې او بلې خواته ایښي وو. متین په کټ کې، ببرې او باز خان لاندې پر لېمڅي ناست وو او ډېرې یې لګولي وې چې باز خان د ظاهر شاه د یوه عسکر د نیولو کیسه ورته کوله. متین او ببري ډېره په خوند اورېده.

ده ویل چې یوه ورځ د ظاهر شاه عسکرو پر تمبو بار اوښ رانه ونیو او زما خپلخانې ته خدای ج له همدې اوښ نه روزي ورکوله. ما به چې له دې خوا نه د اوسني پاکستان د ټل سیمې ته بار یووړ، نو له هغه خوا به مې د بار پر پیسو د کورنۍ لپاره ګوړه، چای، رختونه (ټوکران) او ... سامان راوړ، خو کله چې عسکرو اوښ رانه ونیوه، نو په زړه کې مې وویل: لکه چې اوس دې خپلخانه له لوږې مري.

همدې فکر مې په مغزو کې ځای ونیوه. بالاخره همدې فکر کولو دې ته مجبور کړم چې د ظاهر شاه د وخت یو عسکر وتښتوم او په بدل کې یې اوښ را خلاص کړم.

که خدای کول، نیمه شپه وه چې یو عسکر په پیره کې ولاړ دی او له ځان سره نارې وهي: کي ستي؟ کوجا میري؟ زه په پاړسۍ ماړسۍ سم نه پوهېدم، خو له دې ټکو سره بلد وم، ځکه دوی به ټوله شپه دا نارې وهلې، خو هغه چا به زیات غورځي (نارې) کول چې د ټوپک پر ځای به کوتک ورسره و. دې پیردار هم زیات غورځي کول. پوه شوم چې ټوپک ورسره نشته او یوازې کوتک ورسره دی.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

باز خان شاته مخ واړوه. لاړې يې تو کړې او بيا يې کيسې ته دوام ورکړ: عسکر همدا غورځي کوي او زه د شا لخوا غلی، غلی ورغلم چې د پښو کړپی مې وانه وري، خو چې کله ور ورسېدم، نو په يوه لاس مې د هغه خوله ورته بنده کړه او په بل لاس مې يې مغزی تاو کړ. په دې ترتيب مې سړی ځملاوه او په پټکي مې يې خوله او لاسونه ور وتړل. نه زور و، نه خوښه، خو عسکر روان و چې بالاخره مې له هغه ځايه راوويست.

بله ورځ مې عسکر له اوښ سره بدل کړ. ماته يې خپل اوښ راخوشی کړ او دوی ته مې عسکر ورپرېښود.

متين ځان سره کش کړ. خوله يې وازه کړه. ارږمی يې وکړ او بيا يې وويل: دا خو ولا ډېره جالبه او خوږه کيسه وه.

له دې وروسته سپين ږيري باز خان متين ته وويل چې له نورو ورځو نه نن ډېر ښه يې. انشاالله زر به ښه شې، خو دا راته ووايه چې په ځدرانو کې د کوم ځای يې؟

متين لږ غلی شو. بيا يې زر خبرې پيل کړې:

- زه په اصل کې د تنګي ځدرانو د " غورمې بولی " يم. (دا په ځدرانو کې ځان ته يوه پلارينه (قبيله) ده.) پلار مې سلام نوميږي. له نيکونو راهيسې په خوست کې ژوند کوو او هلته اوسېږو.

باز خان له خولې نه د ږيري وېښته لرې کړ او پرله پسې يې بله پوښتنه وکړه:

- کوم سلام؟ هغه د زرمير زوی به نه يادوې؟

- هو، زرمير زما نيکه و کنه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

له دې خبرې سره باز خان پاڅېده. متین یې پر تندي ښکل کړ او زیاته یې کړه چې (که خدای کول) سلام د دوی سکه خوریې دی او له دوی سره یې ښه تګ، راتګ کاوه.

له دې وروسته اوږده چوپتیا خوره شوه او باز خان هم په فکرونو کې ډوب تللی و. سپوږمۍ له غرونو اوښتي وه او اسمان له رڼو ستورو ډک و. د ابشارونو اواز پر غوږو خوږ لګېده. روانو اوبو به ډبرې سره جنګولې او ځپو یې په غرونو کې انګازې خورولې. متین، ببری او باز خان غلي ناست وو. بالاخره دغه اوږده چوپتیا باز خان په دې جمله ماته کړه: نو اوس مالومه شوه چې تاسو طالبان نه یاست. متین او ببري یوه او بل ته په وارخطایۍ سره وکتل او د سپین ږیري په خبره حیران شول.

سپین ږیري چې د دوی حیرانتیا ولیده، نو ډاډ یې ورکړ او ورته ویې ویل: که خدای کول، تاسو بې غمه اوسئ. زه مرسته درسره کوم، خو چې پر ما وسله وال او یا بله ډله خبره نه کړئ. زامن او یو ورور مې پروسږ کال ووژل شول او یوازې دا یوه لور مې پاتې ده. لور مې یو خدایږ لري او یو ما، نور څوک نه لري چې ساتنه ترې وکړي.

د باز خان په دې خبره متین او ببری هم غمجن شول. د لانټین پلته اخر ته رسېدلي وه. د پخوا په شان یې رڼا نه کوله. متین د لانټین په تته رڼا کې د باز خان څېرې ته وکتل. زړه یې پرې وسوزېده او له ځان سره یې وویل چې هر چېرته ځم، نو په غمونو اوړم. خولې له خندا ډکې وي، خو شپې او ورځې یې غمجنې. ستا د خوښۍ لپاره خوشالي کوي، خو له زړونو یې وینې څاڅي. جنګه درباندې لعنت شه چې هېڅ افغان ته دې خوشالي پرېنښوده.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین په همدې سوچونو کې و چې پیشو رامنډې کړې. د دوی تر مخ پر لېمڅي تېره شوه او باز خان هم غاړې تازه کړې. ببرې لانټین ته لاس ور اوږد کړ. پلته یې پورته کړه او رڼا زیاته شوه. متین وویل: پلته یې مه پورته کوه چې بیا تېل ډېر خوري، خو باز خان ور غبرګه کړه: پرېږده یې، څه د سړي سر به وخوري. دوی چې دا خبره بشپړوله، نو چرګ وزرونه وټپول او اذان یې وکړ. متین د لانټین رڼا کې په لاس تړلي ساعت ته وکتل او بیا یې وویل: اوهووو...، دا خو څه کم یوه بجه ده. درځئ چې ویده شو.

متین کټ کې ناست و، ایله وغځېده. ببرې هم خپلې بسترې ته پورته شو. باز خان خپل څادر ټک واهه او د کور په لوري لاړ.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د سهار د اذان وخت و. تیارې ورو، ورو خپله لمن ټولوله او په غرونو کې د تبر غر اوربدل کېده. له دې ښکارېده چې چا د ځنګلونو ونې غوځولې. بل لورته به کله، کله د ماشینونو غر او د یو څه شي د برمه کولو اواز راغلو، دا بیا په همدې غرونو کې د کرومیټ ډبرو د کانونو خپل سري کیندنې روانې وې. کرومیټ ډبره د خلکو لخوا په غیرې مسلکي ډول له کانونو را ایستل کېده او بیا به په موټرو کې پر قاچاقي لار پاکستان ته وړل کېده. په قاچاق کې له قاچاقبرانو سره د ولسوالانو او نورو چارواکو هم لاس و. پاکستان ته به چې ورسول شوه، نو هلته به پروسیس کېدله. په پیټیو کې منظمه بندېده او بیا د کراچۍ بندر له لارې په بېړیو کې نورو هېوادونو ته صادرېدله، خو د پاکستان په نوم، نه د افغانانو. ګټه او امتیاز یې دواړه د پاکستان کېدل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

شین سهار له خېمې نه لږ هاخوا څو ځلې انګولا واورېدل شوه او وروسته داسې خرپی جوړ شو؛ تا به ویل چې چا څوک چپه کړي او تر ستوني یې نیولي.

باز خان چې خرپی واورېده، نو په بیړه یې تر بالښت لاندې ټوپک رواخیست او شکمن ځای ته یې ورمنډې کړې. ببری هم بیدار شو. په اول سر کې وارخطا و، خو زر یې خپله وارخطایي ورکه کړه او په منډه په باز خان پسې ورغی. هلته په رسېدو باز خان دوه ډزه وکړل او د بوټو په منځ کې یې څه شی وویشتل. ببري هم د تیرې شاته سنګر ونیوه، خو باز خان چې خړ سپی هم ورپسې و؛ په خندا راوګرځېده.

ببري په حیرانۍ ترې وپوښتل:

- څه شی و؟

باز خان لږ څه په ساه کې لوړ و. په سترې غږ یې ځواب ورکړ:

- که خدای کول، په اوزو پسې لېوه راغلی و، خو دا ښه و چې سپی هلته و. لېوه یې راچپه کړی و. دی دې خدای ج ووهي.

ببري ژوره ساه واخیسته او بیا دواړه یو ځای سره روان شول. للمه د خېمې په دروازه کې ولاړه وه او متین هم د ټوپک په ډزو پسې راویښ شوی و. په کټ کې وارخطا ناست و او فکر یې کاوه چې که کوم دښمن حمله پرې کړې.

کله چې متین ته ببری ورنږدې شو، نو ترې ویې پوښتل:

- متینه څنګه یې؟

- نور ښه یم، خو زما زخمونه او لاس باید ډېر زر ښه شي. د دښمن په منځ کې پراته یو او زه وینم چې ای ایس ای د طالب په جامه کې فعالیت کوي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- ته بیړه مه کوه. خدای ج به هر څه اسان کړي. لاس خلاصولو ته دې څو ورځې پاتې دي. زخمونه دې هم نور ښه شوي او له خیره سره به زر پر خپلو پښو ودرېږې.

متین ږیره وګروله او زیاته یې کړه:

- زما ږیره تخنیږي. هسې نه چې د سرېښو وخت راباندې پوره شي.

- څومره وخت یې پاتې دی؟

- څه باندې دوې میاشتې وخت ورته شته دی او د ویښتانو د شنه کېدو ضد دوا هم، همدومره وخت لري.

- انشاالله موږ به له دوو میاشتو نه په لږه موده کې بریالي کېږو.

متین په غاړه کې اچولي مات لاس ته لږ زور ورکړ. ګوتې یې وښورولې. بیا یې نور زخمونه تر نظر تېر کړل. له پخوا اوس ښه و، خو کمزوري یې پر ځای پاتې وه.

د ببري پام شو چې باز خان بیا هغه غره ته مخامخ په فکرونو کې ډوب ولاړ دی چې څو ورځې مخکې یې ورته کتل او په هغه ورځ یې هم د نن غوندې په څېره کې غم ښکارېده. ببري متین ته اشاره وکړه او ویې ویل:

- باز خان مې څو ځله ولید چې هغه غره ته غمجن ګوري او تر ډېره ورته په فکرونو کې ډوب ولاړ وي... ببري لا دا خبره نه وه بشپړه کړي چې للمې غږ کړ:

- ابا وه ابا چای تیار دی.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

باز خان سوړ اسویلی وکړ، خو چې پوه شو د متین دوی ورته پام دی، نو په زوره یې پر شونډو مسکا خوره کړه، تر څو متین او ببری وربانديې پوه نه شي او بیا په زنګېدلو قدمونو د دوی پر لوري ور روان شو.

درې واړه تر نښتر لاندې چای څښلو ته کېناستل. پیالې یې ډکې کړې او سپین ږیري په خیرن واسکټ لاس ننویست. یو موټی زنغوځي یې متین ته ورکړل او یو موټی یې ببري ته. باز خان نسوار تو کړل. پر خوله یې اوبه ورغړولې. بیا یې زنغوځی تر چینجنو غاښونو لاندې کېښود او ټس یې ترې پورته کړ.

هلته متین هم شخوند وهل پیل کړل او له دې سره سم یې وویل:
اوممممممممم ولا چې ډېر خواږه دي، ښه اورته (وریته) شوي دي.

هاخوا ببری له خرسنې ډوډۍ ګوله وکړي او بیا له پیالې نه سرپ پورته کړي.

کله چې چای وخوړل شو، سپین ږیري للمې ته غږ کړ:
- لالمې! راشه د سلام له زوی متین سره ستړي مه شي وکړه، دی خو زموږ خوریې کېږي.

د متین زړه په ټوپونو شو. په څېره کې یې وارخطایې ولیدل شوه، په لړزېدلي غږ یې وویل:
- هېڅ کیسه نه ده.
- هلته په خوست کې به بیا عزیزانو ته وایې چې له باز خان کره تللی وم او په ستړي مه شي هم نه پوهېدل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

للمې غږ واورېده، خو لږ پسې ورکه شوه. سپین ږیري غاړه تازه کړه او بیا یې ور غږ کړ چې زر راشه.

لږ ځنډ وروسته للمه راغله. متین ته یې لاس ورکړ او ورته ویې ویل:

- سترې مه شې.

- جنتي شې.

متین لاندې کتل. للمې ببرې ته [illegible] واړوه او له لرې نه یې سترې مه شي ورکړه:

- وروره سترې مه شې.

ببري هم په داسې حال کې ځواب ورکړ چې لاندې ځمکه یې ګروله.

کله چې للمه روانه شوه، نو متین د شا لخوا غلي پسې وکتل او له وارخطایۍ نه یې د زړه دربی دومره تېز و چې په اصطلاح پر خپلو غوږو یې اورېده.

ټول غلي ناست و. باز خان د نسوارو کوټي په هنداره کې خپل مخ ته وکتل. پر پزه یې ببر ویښتان ولاړ و. له هغو نه یې اوږد ویښته په ګوتو کې ونیو او له بېخه یې وویست.

متین د للمې په فکر کې و چې پرون یې ولې پټ، پټ ورته کتل. که یې پلار ورباندې پوه شي او یا یې ووینې، نو دده حیثیت به نه یوازې د دوو پیسو شي، بلکې د ژوند څکه ولاکه ځینې وکړي.

بل لور ته ببرې همداسې د ځمکې په ګرولو اخته و او لیکې یې په کې ویستې. یو غټ مېږی راغی او پر لنګي یې وچیچه. بې اختیاره یې لنګی په څپېړه وواهه. شړک ته یې متین او باز خان هم ته متوجه شول. دې صحنې ته تر یوې شیبې درې واړو ښه وخندل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

چې د خندا زور کم شو. څو شیبې غلي ناست وو. متین یو وار ببري ته وکتل او بیا یې له باز خان نه وپوښتل:

- ماما! تا د شپې ویل چې زامن او ورور دې ووژل شول او یوازې یوه لور در پاتې ده؛ په خپل مرگ مړه شوي او که بله پېښه وه؟

د باز خان پر شونډو مسکار ورکه شوه. تر څو شیبو پورې غلی و. بیا یې متین ته په سرو سترگو وکتل او ویې ویل:

- کیسه ډېره ترخه ده، خو درته وبه

۱۱۳

متین په کټ کې ځان سم کړ او ببري د ځمکې گرول پرېښودل.

سپین ږیري باز خان لاړې تېرې کړې او کیسه یې داسې پیل کړه:

- په دې غره کې مې د اوزو او پسونو یوه لویه رمه لرله. دغه رمه زما، زما د ورور او زامنو ډېره لویه هستي وه. د هغه رمې په برکته مو د زېغوځیو ډېر ځنگلونه واخیستل. رمه به مو په ژمي کې ستاسو د بولیو د منطقې (سیمې) له لارې، د ښنگوستي (په تنگي ځدراڼو کې د درې نوم دی) په دره ننوویسته او د ځمبځې پر کنډو به مو خوست ته اړوله تر څو ژمی هلته وي، ځکه چې په ژمي کې د خوست هوا مناسبه وي.

باز خان غلی شو. د اوبو کوزه یې پر سر واړوله. اوبه یې وڅښلې. له اوبو څښلو وروسته یې د څادر په څنډه خوله پاکه کړه او کیسې ته یې دوام ورکړ:

په اوړي کې مو بیا دا رمه له خوست نه بېرته دې غرنۍ منطقې ته راوسته او ټول اوړی مو کله په یوه غره او کله په بل غره کې څروله چې زما ورور او زامن به په میاشتو، میاشتو ورپسې وو. دوی هم خوشال وو، ځکه پیسې یې گټلې، خو یوه ورځ په هاغه مخامخ غره کې (هغه غر یې ور وښود چې دی به غمجن

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ورته ولاړ و.) مې درې زامن او یو ورور په رمه پیسې وو چې د امریکایانو جیټې راغلې او بمبار یې پرې وکړ.

کیسه دردناکه وه. سپین ږیری غلی شو. د سترګو په کونج کې را روانه اوښکه یې پاکه کړه. شاوخوا یې وکتل او له لږې چوپتیا وروسته یې په ژړغوني غږ زیاته کړه:

که خدای کول، بمبار دومره سخت و چې پر غره یې اور بل کړ. بمبار د شپې له څلورو نه د ګهیځ تر اتو بجو روان و. دا خونړی بمبار چې کله غلی شو، نو ځان مې یوازې ور ورساوه، ځکه په ... طیقه کې ډېر څوک ژوند نه کوي.

۱۱٤

هلته په رسېدو مې په داسې ... ې ولګېدې چې په ټول عمر ورسره نه وم مخامخ. داسې نه وه چې پر ما سختې نه وې تېرې یا مې مړي او زخمیان نه وو لیدلي. د جهاد په دوره کې مې ډېر سخت حالتونه لیدلي وو، خو دې حالت هغه ټول رانه هېر کړل.

زامن او ورور مې پاک سوزېدلي وو. داسې لوبه یې پرې کړې وه چې نه پېژندل کېدل او نه هم د راوړلو وو، نو مجبور شوم چې هلته یې تر خاورو لاندې کړم. خدای ج دې ددوی شهادت قبول کړي.

متین او ببري ورپسې امین کړه.

باز خان له ګوتو ټکونه پورته کړل او کیسې ته یې داسې دوام ورکړ:

له څلورو سوو نه زیاتې اوزې او مېږې وې چې په دې کې یوه هم ژوندۍ نه وه پاتې. که خدای کول، پر دې پېښه د خوست عزیزان خبر شول. دوی خبریالان دي که څه بلا له ځان سره راوستل. غره ته چې د موټر لار نشته، نو په پښو یې مزل ور وکړ.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

څو شپې وروسته زما وړه ریدیو (راډیو) ده، په هغه کې مې خبرونه نیولي وو چې دا واقعه یې اعلان کړه. ویې ویل چې د هغه وخت بادشاه (جمهور رئیس) حامد کرزي کمیسیون که څه بلا ورته ټاکلی، تر څو مالومه کړي چې رښتیا یې د وطن خلک (ملکیان) وژلي او که طالبان دي، خو د کرزي بادشاهي هم د هوا ګزول وو؛ نه یې کمیسیون مالوم شو او نه یې ممیسیون.

د باز خان کیسه پای ته ورسېده. ببري او متین هم دده پر غمجنه کیسه ساړه اهونه وویستل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین او ببرې پنځه څلوېښت ورځې هملته وو. د متین زخمونه اوس ښه شوي وو او لاس یې هم خلاص کړی و. متین به سهار وختي له لمانځه وروسته د منډې تمرین کاوه، تر څو یې بدن وده وکړي او په راتلونکې کې ستونزه احساس نه کړي.

بل خوا ببرې له باز خان سره و. که هغه به د لرګیو په راوړلو پسې تلو، نو دی به سم ورسره و او که بل کار به یې کاوه، نو هم یې له څنګ نه، نه جلا کېده.

یوه ورځ باز خان او متین د سهار په خړه کې د لرګیو په راوړلو پسې له کوره ووتل. متین چې له خوبه راویښ شو، نو د اوبو ډکه کوزه ورته ایښې وه. هغه یې ور واخیسته. اودس یې تازه او لمونځ یې ادا کړ. له هغه وروسته بیا هوار ځای ته لاړ او منډې وهل یې پیل کړل.

للمې د سهار چای لپاره ډېر انتظار ورته وکړ چې را به شي خو متین پسې ځنډ کړ. بالاخره للمه مجبوره شوه چې پسې ورشي او چای څښلو ته یې راوغواړي، خو چې هلته ورسېده، نو د متین د ځوانۍ په لیدو دا هر څه ترېنه هېر شول، ځکه متین اوس بیا د ګل په شان په غوړېدو و. متین له پخوا نه ښکلي او دنګه ځواني لرله. تک تور ویښته او طبیعي تورو سترګو یې د ډېرو خلکو پام ځان ته اړوه؛ للمه خوارکۍ خو لا پر ځای پرېږده.

متین په منډو سر و. ځان یې ښه سترې کړی او خولې یې پر مخ روانې وې. للمې هم نښتر ته په داسې حال کې ډډه ووهله چې دده ورته پام نه و. دغه شیبه له نښتر نه د للمې پر اوږه وچ ډکی راولوېده. په دې سره هغه لکه له

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

خوبه چې راویښه شي، په ځای کې سپکه وغورځېده او ځان ته یې پام شو. زر یې ځان سره سم کړ او متین ته یې ورغږ کړ چې چای څښلو ته راشي.

متین ځای پر ځای ودرېده. حیران یې ور وکتل او ویې ویل:

- ته دلته څه کوې؟

- تا پسې راغلم، چای تیار دی.

متین اوتر، اوتر شاوخوا وکتل او بیا یې زیاته کړه:

- ته ورځه چې ماما دوی راشي بیا به یې وڅښم.

- نه، اوس به راسره ځې، ځکه ابا بیا غصه کېږي او وایي چې تا تر اوسه چای ولې نه دی ورکړی.

متین ورغی. یوه شیبه یې په خړو، خړو ورته وکتل او بیا یې په ترخه لهجه وویل:

- ته ښه کار نه کوې چې په ما پسې راځې ځکه زه یو نر یم او ته ښځه.

- ما خو پردي چاته غږ نه دی کړی چې چای ته راشه او اوس خو مې تروزي هم کېږي، نو ولې درپسې رانه شم؟

وروسته یې جیب ته لاس کړ. پر ګلانو جوړ دسمال یې رواخیست. متین ته یې ورکړ او بیا یې زیاته کړه: ها، دا واخله. تاته مې جوړ کړی چې ستړی کېږي، نو بیا به خولې پرې پاکوې. بل چې دومره منډې وهې او ځان ستړی کوې، خو راځه له ما سره د اوبو ژی راوړه، نو ښه ورزش به دې کېږي.

د للمې پر دې خبره د متین رنګ له غصې سور واوښت، خو چې للمې دده غصه او وارخطایي ولیده، نو ښه ډېر یې ورته وخندل او په تلو کې یې له خندا نه په ډکه خوله وویل: څومره ساده یې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

للمه روانه شوه. متین تر هغې پسې کتل، تر څو هغه ترې پناه شوه. بیا یې په لاس کې ورسره دسمال سترګو ته ایخوا دیخوا واړوه. ښایسته و. خوند یې ورکړ او د هغې خبره هم وریاده شوه چې شیبه وړاندې یې ورته وویل: کله چې د منډې په وخت کې خولې کېږي، نو بیا یې پر دغه دسمال پاکوه. دا مې ستا لپاره جوړ کړی.

متین ورو، ورو د للمې په فکر کې ډوب شو. د هغې تورې سترګې وریادې شوې، ښایسته ورته ویسېدې. دومره ښایسته چې زړه یې بې واره حرکت تېز کړ او په ساه کې هم ورسره لوړ شو. یو څه یې محسوس کړل، داسې لکه د هغې خندا چې اوري.

د متین چې کله ځان ته پام شو، نو ځان یې ملامت کړ او ویې ویل چې ته یو پولیس یې او پولیس باید هېڅکله داسې غلطي ونه کړي. هر پولیس ته اول کورنۍ او بیا هېواد ور تر غاړې دی.

متین لکه لیونی ځان ته ګډ و او خبرې یې کولې. همدا شیبه دوی هم راورسېدل. ببري د لرګیو پنډ پر شا و او غږ یې پرې وکړ:

- وه متینه! څنګه له ځان سره ګډ یې؟

متین د غږ په اورېدو وارخطا شو او خبره یې په هسې، هس، هــ... کې تېره کړه، خو ببری پوه شو چې متین څه ستونزه لري، ځکه د ملګري په خوی تر ټولو ښه د هغه نږدې ملګری پوهېږي چې بیا د ببري او متین په شان له وړوکوالي نه سره ملګري او یو ځای لوی شوي وي.

ببري ترې وپوښتل چې چای دې څښلی او کنه؟ خو متین ورته وویل چې زه تاسو ته متل وم، تر څو تاسو هم راشئ او یو ځای یې سره وڅښو.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

باز خان پر لېمڅي ناست و چې دوی هم ورغلل، خو باز خان په ترخه لهجه متین ته وویل چې تا ولې چای نه دی خوړلی. متین په ځواب کې ورغبرګه کړه: چې تاسو راسره نه یاست، یوازې چای خوند نه راکوي. بالاخره درې واړه چای څښلو ته کېناستل او هر یوه له خپلې پیالې نه سړپ پورته کاوه.

متین ببري ته مخ ور واړوه او ویې ویل:

- زه او ته باید سبا په خپل کار پسې لاړ شو، ځکه زه نور ښه یم او ارام ته ضرورت نه لرم او...

د متین پر دې خبره ببری حیران شو، د هغه خبره یې پرېکړه:

- خو زه دې وینم چې ته لا ارام ته اړتیا لري، نو ولې دې بیړه شوه؟

متین دا ځل لږ په ترخه لهجه ځواب ورکړ:

- زه نور ښه یم . باید کار مخکې یوسو او هر څنګه چې کېږي، سبا نه پاتې کېږو.

باز خان ببري ته مخ ور واړوه، خو هغه سترګک ورته وواهه چې څه مه وایه.

ورځ تېره شوه او پر وطن شپه راغله. متین په دې پلمه چې سبا وختي ځي، تر نورو شپو مخکې پرېوت. سپین ږیری هم پاڅېده. څادر یې ورسره واخیست او ویده کېدو ته لاړ. ببری هم له ناکامه کټ ته پورته شو او اوږدې پښې وغځېده.

متین چې هر څومره ځان ویده کاوه، خو خوب نه ورتلو. د للمې یوه، یوه خبره وریادېده. ددې تر څنګ که څه هم ده ځان داسې ښوده چې زه یې په کیسه کې نه یم ، خو چې کله به د هغې د سپوږمۍ په څېر ښایسته څېره او له هوسۍ نه پور کړې تورې سترګې وریادې شوې، نو زړه به یې په سینه کې په ټوپونو شو او د هغې د بیا لیدو تلوسه به ورسره پیدا شوه. بل به چې سبا ته د

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

تګ خبره ورياد شوه، نو نه پوهېده چې ولې ددې ځای په پرېښودو پسې خپه کېږي او ولې يې زړه نه غواړي چې دا ځای پرېږدي.

په دې کش مکش کې يې څو ځلې پر ځان ايت الکرسي چوف کړه، تر څو له دغه وسوسو نه خلاص شي. کله به پر يوه ډډه شو او کله پر بله ، خو تر اخره نه ويده شو او نه يې هم د للمې له يادونو ځان خلاص کړ.

د سهار له ملا اذان مخکې چرګ خپل وزرونه وټپول او بانګ يې وکړ. متين هم له غره نه پناکېدونکې سپوږمۍ ته کتل او په زړه کې يې بې اختياره تېره شوه چې کله زه لاړ شم، نو دې سپوږمۍ ته به ګورم او کېدای شي چې په هغه شپه للمې هم ښايسته سترګې ور پورته کړې وي. ددې خبرې په کولو سره متين په کټ کې نېغ کېناست. توبه، توبه خدايه توبه... توبې يې وويستې. د سهار يخ باد پرې ولګېده. خوند يې ورکړ او له ځانه سره يې وويل چې دا باد به د للمې پر خېمه هم لګېدلی وي، ځکه به خوندور ښکاري.

متين د للمې په مينه کې کرار، کرار ډوبېده. ده هېڅکله دا ډول حالت نه غوښته. نه پوهېده چې له للمې سره يې مينه ده، خو د هغې په وريادېدو به يې زړه درد وکړ او بل ډول خوږ احساس به يې کاوه.

متين ټوله شپه د للمې په مينه کې غرق و. حال يې د مجنون غوندې و. متين هڅه کوله چې دی يو پوليس دی او پوليس بايد په هېڅ ډول د داسې څه قرباني نه شي چې هم يې نوم بد شي او هم يې د اصلي هدف مخه ډب کړي، خو دلته متين هم ناتوانه و، زړه يې داسې څه کول چې دده په وس نه و پوره.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین دغه غریزه سیمه چې پخوا یې هره ونه او بوټی ورته دښمن ښکارېدل، خو نن ورته د للمې پر سر بوټي، ونې او کاڼي له رنګینیو نه ډک و او په فکر کې یې له دې هر څه نه ښکلاګانې ورېدې.

باز خان له نورو ورځو نه للمه وختي له خوبه راویښه کړه او ورته ویې ویل چې پاځي؛ چای وختي تیار کړي، ځکه متین دوی روان دي.

للمې چې دا غږ واورېده، نو د سترګو له غړولو مخکې یې په زړه کې سوي څړیکه تېره شوه. د بېلتانه غږ بد پرې ولګېده او بیا یې خپل پلار ته له خوب نه په ډکو سترګو حیران، حیران وکتل، خو پښتنه پېغله وه، نو ځکه یې له خولې نه ولې او څنګه کلمې ونه وتلې.

للمې چې لمونځ ادا کړ، اول یې د زړه د صبر دعا وکړه او بیا یې متین ته د خیر او دده د ښه ژوند لپاره خدای ج ته زارۍ وکړې. وروسته پاځېده. په بیړه یې چای تیار کړ. د متین او ببري د سفر لپاره یې د غوا په غوړیو کې له خیشتو (لندو) اوړو نه د کلچو په شان ټیکالي پاخه کړل او په دسمال کې یې ورته غوټه کړل.

له چای څښلو وروسته باز خان متین ته وویل چې که خدای کول، ته لا ښه شوی نه یې، خو ضد کوې. متین ځواب ورکړ چې بیا بیخي پرې ناوخته کېږي. کېدای شي چې هوا یخه شي. د هرې ورځې په تېرېدو دا ماموریت سختیږي. شپې یې ډېرې وتلې دي او دلته له دې زیات اوسېدل ورته ښه نه دي.

- کوم لوري ته ځئ؟
- سره کوېښ ته.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

باز خان له چای نه غړپ وکړ او بیا یې بې له مقدمې زیاته کړه: که خدای کول، دغه د پاکستان جاسوسان دي او که ای ایس ای ورته وایي، ډېر خطرناک خلک دي، څکه دوی د ځدراڼو په سیمه کې د زیاتو خلکو زامن، وروڼه او پلرونه برمته (یرغمل) کړي. دا کار یې ددې لپاره کړی چې که کوم ځوک کار ورته ونه کړي، نو برمته کړی کس سمدلاسه وژني او هغه کس مجبور دی چې د خپلې کورنۍ د ساتنې لپاره د دوی هر امر ومني. ددې تر څنګ د مرستې خلک هم په کې شته، خو که موقع پیدا شي او یو ځوک یې ملاتړ وکړي.

که څه هم د متین فکر د للمې په لیدو کې و، خو بیا یې هم د باز خان پر خبره غور وکړ او ترې ویې پوښتل چې دا کسان به سړی څنګه مالوم کړي؟

باز خان د لونګۍ پر شمله له ګیري نه د چایو څاځکی پاک کړ او بیا یې زیاته کړه: که خدای کول، زه کوښښ کوم چې تاسو ته د مرستې لپاره یو ځوک پیدا کړم. تر اوسه بریالی شوی نه یم، څکه تاسو ناڅاپي روان شوی، خو تر څو چې تاسو هلته رسیږی، نو زه به هم یو څه وکړم. بل مو دې ته هم فکر وي چې هغه منطقه د جبار ده او جبار ډېر ظالم سړی دی. په دې منطقه کې یې خلکو ته زیاتې ستونزې او کړاوونه ورکړل.

په همدې خبرو، خبرو کې چای وخوړل شو. د متین که څه هم تګ زړه نه غوښته، خو اوس پښتو او غیرت نیولی و. یو خوا دنده ور تر غاړې وه او بل یې له خولې وتلي وو چې نه پاتې کېږي.

ببری بیا د متین لپاره خپه و، څکه ویل یې چې متین تر اوسه لا سم نه دی ښه شوی، داسې نه چې د وسله والو پر ضد د عملیاتو پر مهال څه پرې ونه شي او ځانونه د خپلې بې غورۍ قرباني نه کړي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

باز خان پاڅېده او زیاته یې کړه: که خدای کول، چې یو ځل مو د تگ نیت کړی وي، نو بیا پر ځانونو مه ناوخته کوئ.

متین او ببری له ځایه پاڅېدل. هغه دوه ټوپکونه چې له وسله والو نه ببري اخیستي وو، یو متین واخیسته او بل ببري. سپین ږیري باز خان بیا نه یوازې شاجورونه له مرمیو ورته ډک کړل، بلکې اضافي شاجورونه یې هم ورته وسپارل او دا یې متل ورته وکړ چې: "وسله که بار ده، خو په کار ده."

دوی چې له باز خان نه رخصت اخیست، للمه هم راورسېده. ببری څو گامه لرې لاړ. متین ته یې وویل چې څو شپې به پاتې شوی وای، خو متین ځواب ورکړ چې اوس ځم او بل وخت که مې موقع پیدا کړه، نو بیا به راشم.

للمې متین ته غوټه ورکړه. ها دا در واخله. خامخا پر لاره به وږي شئ.

متین چې غوټه ترې واخیسته، نو د خدای په امانۍ په خاطر یې لاس ور اوږد کړ. للمې لاس ورکړ، خو دا ځل متین د هغې لاس ته غلی زور ورکړ او بیا یې پرېښود. دغې زور د للمې زړه ته د برېښنا غوندې ټکان ورکړ او دغه شارټې د مینې وه، ځکه ښه پرې ولگېده.

متین هم له باز خان نه رخصت واخیست او روان شو، خو د متین دغه تگ د للمې پر زړه د غمونو بار واړوه او متین هم د للمې نه د لرې کېدو پر وخت داسې محسوسوله لکه هر قدم چې پر ماتو شیشو ږدي او د شیشو د درد څړیکه ان په زړه کې هم محسوسوي. باز خان او للمې همداسې له شا پسې کتل. متین چې کله درې ته کوزېده، نو شاته یې مخ واړوه او دوی ته مسکی شو.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین له ټولې ورځې مزل وروسته پر یوه لوړه کېناست او ډبرې ته یې ډډه ووهله. له سترګیا نه یې رنګ سپین تښتېدلی او په ساه کې لوړ و. ببری هم راورسېده او په سترې غږ یې پوښتنه وکړه:

- اوس څه کوو؟

- مزل... خو ته صبر چې زه نقشه وګورم.

متین جیبي نقشه پرانیسته. د کانتور پر کرښو چې د غرونو لوړې څوکې مالوموي؛ ګوته تېره کړه او ویې ویل: سره کوېښ ته لا لار پاتې ده. موږ باید په لږ وخت کې ځانونه ورسوو. دښمن هوښیار دی چې دام راته وانه چوي.

ببري غلي وویل:

- خو د لمر سترګه په ډوبېدو ده.

- تر ماښامه باید مزل وکړو. متین له دې خبرې سره پاڅېده او روان شو.

د متین بدن که څه هم ښه شوی و، خو کمزوري یې لا پاتې وه. ببری پوهېده چې په مزل کې سترې کېږي، خو بیا هم هڅه کوي چې دنده ښه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ترسره کړي او لار په لړ وخت کې ووهي. دواړو د ماښام تر ناوخته مزل وکړ. وروسته د اوبو تر څنګ په یوه شنه ساحه کې تم شول. تر سبا پورې همدلته پاتې شول او دمه یې جوړه کړه.

کله چې د ماخستن د ډوډۍ وخت راورسېده، ببرى ولاړ شو. په پتکي کې یې اوبه راوړې. وروسته یې د دسترخوان په ډول دسمال هوار کړ او هغه کلچو ته ورته ټیکالي یې خپل او د متین مخې ته کېښودل چې للمې د سفر لپاره ورته پاخه کړي وو.

متین چې دا ولیدل، نو یو ځل بیا للمه وریاده شوه او د هغې په بېلتانه کې یې ځان ډېر بدمرغه محسوس کړ، خو له دې سره، سره یې پر ځان زور راوست، تر څو ببرى پرې پوه نه شي.

متین له ډوډۍ خوړلو وروسته ببري ته وویل چې زه پیره کوم او ته ویده شه. ببري که څه هم ټینګار وکړ چې زه پیره کوم او ته ویده شه، ارام ته اړتیا لرې، خو متین ورسره ونه منله.

ببري د بالښت پر ځای ډبره تر سر لاندې کړه او پرېوت. ستړى و. څو شیبې وروسته په دې نړۍ کې نه، بلکې د خوب په غېږه کې وو، خو متین ویښ او پیره یې کوله. پر زړه او ذهن یې نه یوازې د للمې غم حملې کولې، بلکې له دې وړاندې چې څه د ژوند ترخې پرې تېرې شوي وې؛ یوه، یوه ور یادېده.

له یتیم کېدو رانیولي، د غربت تر سختو شپو، پولیسو ته ورتګ او بیا تر نن پورې چې کوم تکلیفونه او ستونزې د خپل وطن او خلکو لپاره زغمي، دا ټول یې یو، یو فکر ته ورغلل، خو پر دې ټولو سربېره یې د للمې غم پر زړه بل ډول اثر کړی و او تر ټولو خوږ ورته ښکارېده.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د فکرونو دغې اوږدې لړۍ پر متین باندې شپه نیمایي ته ورسوله او سپوږمۍ د اسمان په منځ کې پر تندي ولاړه وه. متین په دې نیت چې للمې به ور ته کتلي وي، تر اوږدې شیبې یې سترګې په سپوږمۍ کې ګنډلي وې او د هغې سیل یې کاوه. سپوږمۍ ته په کتلو یې نه یوازې د مینې لیونۍ تنده ماته نه شوه، بلکې د للمې غم یې پر زړه لا خپلې منګولې خښې کړې. د هغې ورکړې دسمال یې رواخیست، پر مخ یې واچوه. د هغې د پېغلتوب بوی ترې ورغی. خوند یې ورکړ. په همدې حال کې خوب غلبه پرې وکړه او په ناستې ویده شو.

سهار زیړ لمر ختلی و. متین او ببری دواړه ویده وو. څو بیزوګان پر لوړه ناست وو او د دوی لوري ته یې وړې ډبرې رغړولې چې اخر یوه ډبره د ببري پر پښه ولګېده. سترګې یې وغړولې. که ګوري چې په وطن زیړ لمر ولاړ دی. متین هم پر مخ دسمال اچولی او تیږې ته یې ډډه وهلې، ویده دی. په بیړه یې ټوپک ته لاس کړ، خو چې لوړ یې وکتل. پر بیزوګانو یې سترګې خښې شوې. بیزوګان هم له ټوپک نه وویرېدل او په منډو شول. ببري چې د دوی تېښته ولیده، نو د ټوپک شپېلۍ یې بېرته ټیټه کړه.

ببري پر متین هم غږ وکړ، تر څو پاڅي چې ناوخته دی. متین چې له خوبه راویښ شو، نو په حیرانۍ یې ببري ته وکتل چې څنګه په پیره کې او بیا تر لمر ختو پورې په ناستې ویده پاتې دی. دسمال ته یې فکر شو. حیراني یې په وارخطایۍ بدله شوه. زر یې جیب ته کړ او په یو ډول سره یې له ببري نه د دسمال د پټولو هڅه وکړه، تر څو پرې پوه نه شي. په هغه متل کې یې څه ښه ویلي چې: (غل په غره کې نه ځایېږي.) متین په وارخطایۍ سره د دسمال په پټولو ببری شکمن کړ او پوه شو چې خامخا د کاسې لاندې نیم کاسه شته.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دواړو بیا ټوپک اوړو ته واچول او مزل یې پیل کړ. د متین ستراتیژي دا وه چې له یوې خوا په لنډه لاره خپل هدف ته ورسیږي او بل لور ته یې پر سمو لارو، ځکه مزل کول نه غوښتل چې دښمن به یې د هدف مخه ډب کړي او دواړه به له منځه یوسي، نو له دې امله دوی ته د ځدرانو د غرونو پیچلي جغرافیي موقعیت پرېمانه ستونزې جوړې کړې وې. مجبور وو چې د هېواد او خلکو د ژغورلو لپاره یې دا هر څه زغملي وای.

له ببري سره اوږد لرگی ورسره و. د کوزېدو په وخت کې چې به یې پښې وښویېدې او یا به پوه شو چې له غره نه په منډه کېږي، نو ځان به یې پرې تکیه کاوه. په یوه ځای کې چې دی او متین دواړه کوزېدل، نو ببري پر لرگي ځان تکیه کړ. متین ته یې مخ ور واړوه او ویې ویل چې زه خو څو لنډۍ وایم. متین له ځان سره مسکی شو او بیا یې وویل: ستا له لنډیو نه هسې هم نه کېږي، پرې ورځه له خیره. ببري شاوخوا وکتل او بیا یې لاندې لنډۍ وویلې:

زلفې دې دام خال دې دانه ده
زه خوار مرغه په دام د زلفو بندي شومه

د یار وصال کې گرمي کېږي
ظالم بیلتون یې سرو لمبو ته کشوینه

گودر ته ځي ورپسې ورشه
هغه به ژی په لپو ورو، ورو ډکوینه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین چې کله وروستی لنډۍ واورېده، نو پوه شو چې ببري ده ته اشاره وکړه. د ببري پر وړاندې د متین رنګ له شرمه سور واوښت او په بنده، بنده ژبه يې وويل: ته څه، څه، څه ... بد کوې او دا څه وايې؟

ببری چې د سوړ مزاج خاوند و، نو په خندا يې ځواب ورکړ: هسې ما څو لنډۍ درته ډالۍ کړې او نور مې هېڅ نه دي ويلي.

د متین رنګ که څه هم د ببري پر وړاندې له شرمه سور شو، خو پټ په زړه کې يې له لنډيو نه دومره خوند واخیست چې له دې وړاندې يې اټکل هم نه شو کولی. په تېره د ببري وروستی لنډۍ ډېر خوند ورکړ، په زړه کې يې بار، بار تکراروله چې:

گودر ته ځي ورپسې ورشه
هغه به ژی په لپو ورو، ورو ډکوينه

ببري هم له شوخۍ نه په ډکه لهجه په لنډۍ کې د منګي پر ځای ژی ورته یاد کړ، ځکه للمې به په ژي کې اوبه راوړلې او يو ځل يې متین ته هم ويلي وو؛ ته چې منډې وهې او ورزش کوې، نو له ما سره د اوبو ژی ولې نه راوړې چې له دې نه دې هم ښه ورزش وشي.

متین هم پر ځان پوه شوی و چې کرار، کرار يې زړه او ذهن د للمې مینه لاندې کوي. بل لور ته يې دې ته نیم زړه خوړ چې که په کلي او ګاونډ کې خلک خبر شي، نو ده او دده کورنۍ ته به هېڅ ابرو او عزت پاتې نه شي. په پښتني ټولنه کې که څه هم پېغلې او ځوانان مینه کوي، خو د پېغورونو له امله

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

د مینې اظهار نه شي کولی او نه هم په خپله خوښه د واده غږ پورته کولی شي.

په ډېرو ځایونو کې داسې لیدل شوي چې کوم زلمي او پېغلې په خپله خوښه واده کړی، نو د خپلې کورنۍ لخوا هم د ژوند تر اخره له پېغورونو نه دي خلاص او نور خپل خپلوان، خو یې پر ځای پرېږده. په ډېرو سیمو کې بیا داسې هم شوي چې کومې جینۍ په خپله خوښه د واده غوښتنه کړې، نو د پلار، تره او یا ورور لخوا داسې چلند ورسره شوی چې د مرگ تر کندې یې رسولې ده.

ځینې یې بیا د مینې راز هېچاته نه وایي. دغه د راز نه ویل اکثره وخت ددې لامل شوي چې د هلک یا جینۍ ژوند ورځ په ورځ تریخ شي. بالاخره په ورستیو کې خبره دې ته لاړه شي چې ځان وژنه وکړي او یا هم د کورنۍ لپاره نورې ستونزې په میراث پرېږدي.

اوس نه یوازې متین د هغې په مینه کې د غرقېدو پر لوري روان و، بلکې للمه هم چې متین ترې راوتلی؛ دده له غمه یې ښه شیبه نه ده لیدلې. هر وخت یې یادیږي. تل یې زړه غواړي چې د متین دیدن وکړي. غږ یې واوري. یو ځل بیا د سفر لپاره ټیکالي ورته پاخه کړي او بالاخره یې لاس ته غلی غوندې زور ورکړي.

که څه هم د للمې لپاره دغه غریبز وطن کشمیر دی، خو چې متین په کې نشته او ترې تللی دی، نو دا سیمه ورته بلا گرځېدلې. د هغه په وریادېدو یې اوښکې نه ټینگېږي او د متین په بیلتانه کې هره شیبه ورته د زهرو گوټ غوندې ده، خو پر دې ټولو سربېره یې هڅه داده چې پلار یې ورباندې پوه نه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

شي او که چېرې پرې پوه شو، کېدای شي له مخې یې لرې او ځان ترې بې غمه کړي.

متین او ببرې په لوړو او ژورو کې له اوږده مزل وروسته یوه خوړ ته کوز شول چې د اوښکو په څېر رڼې اوبه په کې بهېدې. ببرې چې ډېر تږی و، نو په خېټه ورته پرېوت او په ځملاستي یې اوبه وڅښلې، خو متین په لپه کې وڅښلې او تنده یې ماته کړه.

د اوبو په منځ کې ښایسته کبان لیدل کېدل. کله به یې یوې خواته منډې کړې او کله بله خوا. متین فکر یووړ او له لږ فکر وروسته یې ببري ته وویل چې ژوند ددې کبانو په څېر ښایسته دی، خو په سوله کې ژوند، نه د جنګ په ګرمو لمبو کې.

ببري اوبه ډېرې څښلي وې. په خېټه یې لاس کېښود او بیا یې د متین له خبرې سره خپله خبره غبرګه کړه: که زه او ته اوس په چکر دغه ښایسته غرونو ته راوتلي وای، نو څومره خوند به یې کړی و، خو اوس له دې ښکلي منظرې خوند نه شو اخیستلی، ځکه هره ونه، بوټی او کاڼی راته دښمن ښکاري.

دواړه په دې بهانه ګني چې خبرې کوي نور یې د ستړیا ایستلو مطلب و. د دوی تر منځ په خبرو، خبرو کې ببري له موقع نه په استفادې متین ته وویل چې زه یوه پوښتنه لرم، خو غصه کېږي به نه او ځواب هم درنه غواړم.

متین یوه شیبه ورته وکتل او بیا یې په مسکا وویل چې زه او ته له وړوکوالي انډیوالان یو. په دې دومره وخت کې زه کله تاته غصه شوی یم او که نن دا خبره کوې. څه وایې؟ پوښتنه دې وکړه.

ببري په شوخ نظر ورته وکتل او بیا یې په ډېره بېباکه لهجه وویل:

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- هغه دسمال د چا و چې پر مخ دې اچولی و؟
متین چې د ببرې خبره واورېده، نو په حیرانۍ یې وویل:
- دا پوښتنه ده چې تا وکړه؟
- هو! ځواب یې غواړم، ځکه له اول نه دې راسره منلې چې نه غصه کېږې.
- بل وخت درته وایم، اوس یې وخت نه دی او ...
ببرۍ چې له خولې نه پوچ و، نو په دې الفاظو یې د متین خبره پرېکړه:
- چې غل نه یې نو وارخطا ولې یې. متین جانه ما له اول نه په زړه کې ویلي و چې که له عملیاتو نه په خیر ژوندي راستانه شوو، نو د متین لپاره به دغه جینۍ غواړو او بیا به د خوستوالو ښایسته اتڼ داسې کوو.
ببرې د رنځو اوبو تر څنګ په شګه کې اتڼ واچوه او له اتڼ سره یې دا سندره هم ویله:

شین راکټ په شګو کې پنچر دی
مورې ته ناوي راکړې مازدیګر دی

ببرې له ځان سره په اتڼ کولو ښه ځان ستړی کړ او متین هم دده شوخۍ ته دومره وخندل چې له خندا نه یې تشې نیولې وو.
کله چې ببرې اتڼ بس کړ او متین ته یې په ستړې غږ وویل:
- ځواب غواړم، ځکه نه پوهېږو چې بل وخت به مړه یو او که ژوندي.
متین چې د ببرې شله توب ولید، نو پوه شو چې نه یې پرېږدي. بل لور ته د کیسې کول د متین لپاره ډېر ستونزمن و او له دې وړاندې له داسې څه سره

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

نه و مخامخ شوی، خو بیا هم مجبور و چې د وړوکوالي او بیا په تېره د لارې ملګري ببري ته هر څه سپین، سپین ووایي.

ببري همداسې د متین خولې ته کتل چې کیسه کله پیلوي. متین لږ غلی شو. له وارخطایۍ نه یې لاړې تر ستوني تېرې کړې او بیا یې په رپېدلو شونډو دده او للمې تر منځ تېره شوې کیسه ببري ته وکړه.

کله چې د متین د مینې کیسه پای ته ورسېده، نو ببري له ځان سره اومممممممممم اواز وکړ. سر یې وښوراوه او بیا یې متین ته په کتو زیاته کړه چې ما به مخکې له ښکلوکي درته وویل، نو پر تا به بده لګېده، خو اوس دې په خپله ولیدل چې د یوې غرنۍ پېغلې د زړه مارغه ستا پر سر کیناست او د خپلې مینې پاچا یې کړې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین او ببری لا د اوبو پر غاړه وو چې وړاندې اسونه وششنېدل. ببری وارخطا شو، خو متین تر لاس ونیو. په ټیټه ملا یې منډې کړې او دواړه په بوټو کې پټ شول.

اسونه رانږدې شول. د خوړ په تیږو کې یې خرپې جوړ کړ او وسله وال کسان پرې سپاره وو. متین د بوټو له منځ نه ورته کتل. پر اسونو سپاره کسان د وسله والو طالبانو په شان وو. بېرته یې په بوټو کې سر ټیټ کړ او ببري ته یې په پسپسي کې وویل چې پر یوه اس داسې ښکارېده لکه ښځه چې ورسره وي، چې دا ښځه ورسره څه کوي؟ ببري په ټیټ غږ ځواب ورکړ: نه پوهېږم.

د اسونو د پښو خرپې ورک شو او وسله وال لاړل. متین لږ غلی و او بیا یې شاوخوا سیمه تر نظر تېره کړه چې هسې نه کوم یو یې پاتې وي، خو چې کله څوک په نظر نه ورغلل، نو له بوټو نه راووتل او ببري ته یې وویل چې دا خلک باید تعقیب کړو چې چېرې ځي او څه کوي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

ببري لومړی د ورسره ټوپک شپېلۍ ته وکتل او بیا یې زیاته کړه: هغوی پر اسونو سپاره دي او موږ پلي یو، نو څنگه به یې تعقیب کړای شو؟

متین شاوخوا وکتل. مخامخ د غره لوړې څوکې ته یې اشاره وکړه: باید هغه ځای ته ځانونه ورسوو او له هغې نقطې نه کېدای شي چې دوی وڅارو.

د متین لونگۍ ړنگه شوه. بیا یې پر سر کړه او ببري ته یې وکتل. هغه ورته وویل: اوس ښه شوه. له دې خبرې سره دواړو د غره لوړې څوکې ته حرکت وکړ. که څه هم هغې څوکې ته د ختلو لار خطرناکه وه، خو دوی بیا په کم وخت کې دغه لاره لنډه کړه او یادې څوکې ته یې ځانونه ورسول.

هلته په رسېدو متین له ببري نه اوبه وغوښتې. ببري اوبه ورکړې او ورته وېې ویل چې کمې وڅښه ځکه ما هلته ډېرې څښلې دي، نو اوس مې په تشي درد دی.

متین له خولې نه د اوبو پتکی کوز کړ او شکر خدایه! غږ یې وکړ. خولې یې پاکې کړې. دوربین یې رواخیست. سترگو ته یې ونیوه. لاندې سیمې ته یې واچوه. ایخوا او دیخوا یې تاو راتاو کړ. له لږ ځنډ تاوولو وروسته یې اه غږ وکړ او ببري په بیړه ترې وپوښتل:

- څه شوي ؟

- هغه ښځه چې له وسله والو سره وه، اوس یې په شگو کې خښوي. لکه چې وژني یې.

د پېښې په لیدو د متین ستونی وچ شو او ببری هم وارخطا و. په وارخطایۍ یې ترې وپوښتل: اوس څه وکړو؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین څو شیبې غلی و، خو زړه یې صبر ونه کړ. دوربین یې رواخیست او لاندې یې په کې وکتل، زر یې له سترګو لرې کړ. د ښي لاس په ګوتو یې خپل تندی ونیو او زیاته یې کړه:

- دغه ښځه وژني. باید ویې ژغورو.

- خو دوی ډېر دي؟

متین د ببري څېرې ته وکتل او بیا یې ځواب ورکړ:

- موږ راغلي یو چې دغه ډېر له منځه یوسو. خلک او هېواد ترې بې غمه کړو.

له دې خبرې سره سم متین روان شو او ببري هم په چوپه خوله حرکت پسې وکړ.

دواړو کله د یوې او کله د بلې ګورګورې تر څنګه ځانونه پټول. په دې ډول یې هڅه کوله چې وسله والو ته ځانونه ورنږدې کړي او ښځه د دوی له منګولو نه وژغوري.

له لږ ځنډ وروسته دوی د غره لاندې ډډې ته ورسېدل. دومره ورنږدې شول چې د وسله والو خبرې یې په اسانۍ اورېدلی شوې. متین او ببري سنګر ونیو. متین ببري ته کسان په ګوته کړل او ورته ویې ویل چې کله برید کوو، نو ته به دغه کسان په نښه کوې او ولې به یې. زه به دا نور په نښه کړم.

وسله والو ښځه تر زنګونو پورې په شګو کې خښه کړې وه. ترې تاو کسان دې ته انتظار وو چې مشر یې د سنګسار امر ورکړي، خو په دې وخت کې د وسله والو تر منځ جنجال پیدا شو، ځینو یې ویل: دا به په ګولیو وولو او ځینو بیا زیاتوله چې نه، سنګسار کوو یې. یو تن غصه شو او دده په غصه کېدو ټول غلي شول، داسې ښکارېده چې دا یې مشر دی او څه ویل غواړي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

مشر یې له غصې نه په ډکه لهجه وویل چې دا باید سنګسار شي، زموږ درې ملګري یې وژلي. دا زما پرېکړه ده او دا حق هم دی.

کله چې متین او ببري دا خبره واورېده، نو په حیرانۍ یې یو او بل ته وکتل. هلته کسانو ډبرې واخیستې، تر څو ښځه سنګسار کړي چې ناڅاپه د متین او ببري له لوري پرې د ګولیو باران جوړ شو. متین اول هغه څوک په نښه کړل چا چې د مشر امنیت ساته. پر متین او ببري باندې هم د وسله والو له لوري ډزې پیل شوې، خو د دوی ډزې غیرې منظمې وې او ناڅاپي برید وارخطا کړي وو.

جنګ لا روان و چې ببري د متین له امر نه سرغړونه وکړه. په خپل سر له سنګر نه پاڅېده او په داسې حال کې یې پر کوزېدو پیل وکړ چې یو نیم ډز به یې هم کاوه. ببري دا فکر کړی و چې نور ټول وژل شوي دي، خو دده اټکل غلط و. د شا له لوري دوه تنه راغلل. یوه یې ببری پر پښه زخمي کړ. بل په بیړه راغی، پر اس یې سپور کړ او همداسې زخمي یې له ځان سره یووړ.

متین د شا لخوا نه ډزې پرې وکړې، تر څو یې مخه راوګرځوي، خو په دې هڅه کې ناکام شو. متین خپل ټوپک په ځمکې وواهه. چیغه یې کړه او بیا یې د افسوس په ډول د سر په ویښتانو کې د لاسونو ګوتې کش کړې، خو افسوس څه ګټه نه کوله. لږ پاتې و چې متین خپل حواس بایللي وای. د جنرال خبره ور یاده شوه چې ورته ویلي یې و: د پېښو پر مهال له قوي زغم او صبر نه کار اخله. ددې خبرې په وریادېدو یې حواس سره راټول شول. ټوپک یې رواخیست. شاوخوا یې وکتل. څوک نه و، نو په احتیاط، احتیاط د ښځې پر لور ورغی، تر څو هغه وژغوري.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کله چې متین ښځې ته ورلنډ شو، یوه شیبه یې د دښمن له ویرې شاوخوا وکتل. څوک نه و او بیا یې زر، زر د هغې د را ایستلو لپاره شاوخوا شګې ترې لرې کړې. هغه یې له خښېدو نه خلاصه کړه او ښځه په داسې حال کې چې په بوکره کې پټه وه، له کندې نه په خپله راوختله.

متین پوه شو چې د ښځې روغتیایي وضعیت ښه دی. غوښتل یې چې لږ ترې لرې شي، خو ښځې اوم، اوم، اوم... غږ کاوه او نور څه یې نه شول ویلی. متین بیا له مجبوریته پسې راغی. زړه نا زړه او شرم نیولی و چې بوکره یې ترې لرې کړه. د بوکرې له لرې کېدو سره یې د هغې څېرې ته په حیرانۍ وکتل. داسې حالت پرې راغی لکه خوب چې ګوري، نو سترګې یې وموښلې. وروسته پوه شو چې دا یو حقیقت دی. په سترګو کې یې اوښکې ډنډ شوې او په لړزېدلي غږ یې وویل:

- للمې ته او... .

خبره یې په ستوني کې ونښته او نور غلی شو.

د للمې په سترګو کې اوښکې ډنډ ولاړې وې. خوله یې تړلې وه او زنه یې رپېده. متین په داسې حال کې چې لاس یې لړزې اخیستی و، د هغې له خولې نه یې پلستر لرې کړ. بیا یې لاسونه چې شاته تړلي وو، خلاص کړل. للمې په سلګو، سلګو د متین غېږې ته ځان واچوه او په سلګو کې یې متین ته وویل چې ابا یې رانه وواژه. د للمې له خولې نه ددې جملې په اورېدو متین ډېر خواشینی شو، خو حواس یې راټول کړل او للمې ته یې تسلیت ورکړ او ویې ویل: پر باز خان دې خدای ج رحم وکړي.

د للمې په زړه کې چې کله د وسله والو ویره لږ څه کمه شوه، نو ویې لیدل چې سر یې د متین په غېږ کې ایښی. سپکه ورغورځېده. له شرمه تکه سره

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

شوه. ټیکری یې پر سر سم کړ او متین ته یې په لړزېدلي غږ وویل: - زه خو ډېره ویرېږم، اوس به څه کوو.
متین چې د للمې ویره ولیده، نو زیاته یې کړه:
- مه ویرېږه، زه درسره یم.

للمې چې د متین خبره واورېده، نو د زړه درزا یې کمه شوه او داسې یې وانګېرله چې تکیه یې همدا متین دی.

متین د خړو اوبو بوی محسوس کړ. للمې ته یې وویل چې زر هغه لوړ ځای ته وخیژي، سیلاب راغی. للمې هم په داسې حال کې منډه واخیسته چې کله به یې د کمیس لمن او کله به یې ټیکری په ازغنو بوټو کې نښتی و، خو له دې سره، سره بیا هم لوړ ځای ته ځان ورساوه.

متین په بیړه دوه ټوپک غاړې ته واچول او یو یې په لاس کې واخیست. ده لا حرکت نه و کړی چې سیلاب په چټکۍ رانږدې شو. د سیلاب په لیدو للمې سوي چیغې پرې وکړې چې ځان خلاصوه، ګنې وړي دې.

متین په منډه د غره څنډې ته وخوت او سیلاب د وسله والو مړي له ځان سره واخیستل. سیلاب دومره لوړ روان و چې د سیمو خلکو تر اوسه دومره ډېر سیلاب نه و لیدلی. دغه سیلاب پر هغه کال په خوست کې هم ډېرې ځمکې لاندې کړې. کورونه یې ونړول او ډېری خلک یې له ځان سره یووړل. کله چې د ځدراڼو له غرونو سیلاب راووځي، نو د خوست خلک بیا په کې د لرګیو د نیولو کوښښ کوي او بالاخره یې دغه اوبه یوسي.

د متین زړه ستړی، ستړی کېده چې د للمې خواته ور ورسېده. للمې چې دده ستړیا ولیده، نو ورته ویې ویل چې دا یو ټوپک ماته راکړه او که کوم ځای

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کې بند راتلې، زه به مرسته درسره کوم. متین یې سترګو ته وکتل. زړه یې پرې وسو او بیا یې په مهربانه لهجه وویل:

- تا د ټوپک ویشتل زده دي؟

- هو!

- کله دې ډز پرې کړی؟

د متین پر دې خبره د للمې په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې. لاړې یې تر ستوني تېرې کړې او بیا یې په غریو نیولي غږ ځواب ورکړ:

- یو ځل مو مخکې پر کور برید وشو. هغه وخت کې مې له پلار سره په جنګ کې برخه واخیسته او لومړی ځل و چې په ټوپک مې ډزې وکړې. بل همدا اوس چې دغو ظالمانو زما پر پلار برید وکړ، خو اخر... . د للمې خبرې د هغې سلګیو غوڅې کړې او متین هم پرې پوه شو چې ته څه ویل غواړې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

شپه له نیمې تېره وه. سپوږمۍ کمزوري رڼا کوله. د غره ځناورو اوازونه کول. کله، کله به له لرې نه د وسلو ډزې واورېدل شوې، ته وا چېرته جګړه پېښه ده.

للمه چې ټوله ورځ یې په منډو، جګړه او ویره کې تېره کړې وه، د متین واسکټ یې د بالښت په ډول ورته جوړ او خوب وړي وه، خو متین بیا ببري ته غمجن و، ځکه نه پوهېده چې وژلی به یې وي او که ژوندی به ورسره وي. خوب یې له سترګو الوتی او ویښ ناست و.

بل خوا للمې ته اندېښمن و، ځکه دا هم یو پېټی و، خو مجبور و چې هم جګړه وکړي، هم هدف ته ځان ورسوي او هم للمه خوندي وساتي. پر دې سر ببره که څه هم متین زړور ځوان و، خو نن یې د ویرې احساس کاوه. چېرې به چې د څه شي ټک شو، نو دده زړه به په ګوګل کې په ټوپونو شو. متین په همدې ویره کې پاڅېده. تیمم یې وواهه. بیا یې الله ج ته دوه رکعته نفل لمونځ وکړ. د خدای ج دربار ته یې د دعا لاسونه لپه کړل او په زاریو یې وویل چې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

یاالله ج ته مې په دې ماموریت کې کامیاب کړې. خدایه ته دومره توفیق راکړې چې للمه هم وساتلی شم او ... . کله چې متین دعا خلاصه کړه، نو پاڅېده او د هغې تیرې ډډې ته یې ځان ورساوه چې لږ وړاندې ناست و.

په دې ځای کې للمې چیغې کړې. داسې چیغې یې وکړې چې متین یې سخت وویراوه. متین غږ پرې وکړ چې څه پېښه ده، خو للمې همداسې چیغې وهلې. متین ددې لپاره چې غږ یې دښمن وانه وري، د هغې په خوله یې لاس ونیو او بیا یې وپوښتل چې څه دربانديې وشول؟

للمه چې په هوښ شوه، نو په ویرېدلي غږ یې متین ته وویل: په خوب کې مې د ورځې پېښه لیده. وسله والو غوښتل چې ما وتښتوي او بیا مې ووژني. زما پلار یې زما د سترګو پر وړاندې وواژه. متین ډاډ ورکړ چې هېڅ خبره نشته. ته پرېوزه او ویده شه، خو للمې ورته وویل چې زه له تا نه لرې نه ځم، ځکه سخته ویرېږم. متین غلی غوندې د هغې سر پر خپله سینه تکیه کړ، تر څو ډاډه اوسېږي او ونه ډاره شي.

متین هم له ډېرې ستونزې نه د شپې په نیمایي برخه کې ویده شوی و. ده چې کله له خوبه سترګې وغړولې، نو زیړ لمر پرې راختلی و. په وارخطایی پاڅېده. شاوخوا یې وکتل. للمه نه وه، حیران شو چې دا څه شوه؟ دوربین یې رواخیست. شاوخوا یې للمه پکې وکتله او هم یې د دښمن څار وکړ چې هسې نه دلته نږدې وي، خو په دې دواړو کې یو هم په نظر نه ورغی. له مجبوری یې په للمه پسې غږونه وکړل. للمې وه للمې... ده که هر څومره نارې ووهلې، خو د للمې درک مالوم نه شو.

متین نور له ځان سره تصمیم ونیوه چې دغه ځای باید پرېږدي، ځکه ډېر پاتې کېدل ورته ښه نه دي. ټوپکونه یې رواخیستل او روان شو. همداسې یې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

په للمه پسې هم کتل، تر څو پیدا یې کړي. په همدې حال کې چې کله له یوې غونډۍ نه واوښت نو پر للمه یې نظر ولګېده. اور یې بل کړی و. لوګی ترې خوت. خدای زده چې څه یې پخول، خو د متین غصه یې راوپاروله.

متین په همدې غصه کې په ګړندیو قدمونو ورغی. ورنږدې شو او له ورنږدې کېدو سره سم یې له قهر نه په ډکه لهجه وویل:

- تاته چا ویلې و چې تر دې ځایه یوازې راشه او ته دا حالت نه وینې؟

للمې چې د ډوډۍ تبۍ ته ورته په نرۍ تیږه پسې لاندې اور بل کړی و، نو اول یې د متین خبرې ته وکتل. پوه شوه چې غصه دی او بیا یې په خوږه لهجه ځواب ورکړ:

- پورګي پخوم. (پورګي هغه یو ډول ترخه غرنۍ مېوه ده چې په غرونو کې یې ولاړې څېړۍ نیسي.)

ددې خبرې په کولو یې د ګرمې تیږې له سر نه اورته (وریته) شوي پورګي رواخیستل. لږ یې ځان ته پرېښودل او ډېر یې متین ته ونیول، خو متین ورته وویل: زه یې نه خورم. راځه چې له دې ځای نه زر لاړ شو، ځکه دښمن هره شیبه زموږ د پیدا کولو په لټه کې دی.

للمې بې له څه ویلو له متین نه خپل ټوپک واخیست. غاړې ته یې واچوه او دواړه د زېغوځیو، څېړیو او نښترو په ګڼ ځنګل کې روان شول.

کله چې یې لږ مزل کاوه، نو متین یو ځل بیا نقشې ته وکتل. د نقشې له کتو سره یې سر وښوراوه او ویې ویل چې اوس هدف ته نږدې یو او که ببرې یې وژلی نه وي، ژغورل یې ضروري دي.

للمې د نقشې په لیدو له متین نه وپوښتل:

- دا کاغذ دې څه شي دی؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- دا نقشه ده.
- نقشه يې څه بلا وي؟
متين يې په سترګو کې سترګې وګنډلې او بې له ځنډه يې وويل:
- دا به يوه بلا وي.

للمه هم په کړه خبره وپوهېده. سر يې ښکته کړ. اضافي پوښتنې يې پرېښودې او ورسره روانه شوه.

په غرني سيمه کې د مزل پر مهال د للمې پښې پرښو او تيږو زخمي کړې. بالاخره يې متين ته وويل چې نور مزل نه شم کولی، ځکه پښې مې ډېر درد کوي. متين ورته وويل چې ته دلته کېنه. زه زر راځم. متين په ونو کې ځان ورک کړ. له لږ ځنډ وروسته چې راغی، نو هغه ګنجی (بنيان) په لاس کې ورسره و چې ده د کميس لاندې اغوستی و. څيرې يې کړ. بيا يې ريتاړې د للمې له پښو نه تاو کړې، تر څو مزل وکړای شي او پښې يې له درده وژغورې.

کله چې متين د للمې له پښو نه ريتاړې تاو کړې، نو په ځای کې ودرېده. شاوخوا يې وکتل او بيا يې وويل:
- درځه! پر هاغه کنډو به واوړو.

للمې چې د متين دغه رحم او مهرباني وليده، نو زړه يې لا ور ړنګ شو او دده سترګو ته يې له مينې نه په ډک نظر وکتل. له ډېرې مينې يې زړه په ګوګل کې په ټوپونو شو. حتی دومره تېز غورځېده چې په درزا يې متين هم پوه شو. للمه په ساه کې لوړه وه. متين هم په خواږه نظر ورته وکتل. هغې له شرمه سترګې ټيټې کړې، نو متين ورته وويل: للمې راځه، چې ناوخته دی. د متين پر دې خبره دواړو په پرښو او تيږو کې مزل پيل کړ. په مزل کې که متين هر څومره ښه و، خو للمه هم ترې کمه نه وه، ځکه دا په غره کې لويه شوې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

پېغله وه او په همدې غرونو کې يې خاپوړې کړې وې. پښې يې، ځکه زخمي شوي وې چې يبلې پېښې وه. په تګ، تګ کې متين للمې ته مخ ورواړوه او زياته يې کړه:

- ګوره! د هر قدم په اخيستلو د پېښې ځای ته نږدې کېږو. کله، کله داسې هم کېږي چې له دښمن سره مخامخ شو او زه د هغه د وژلو هڅه وکړم، خو ته به ځان په واک کې ساتې او چيغې به نه وهې، ځکه ستا چيغې به موږ دواړه د مرګ خولې ته ورکړي.

للمې له مسکا نه په ډک نظر ور وکتل او و يې ويل چې سمه ده. متين چې د للمې مسکا وليده، نو په اصطلاح زړه يې باغ، باغ شو، ځکه د هغې مسکا ورته په زړه پورې وه، خو زر يې پام شو او خپل حالت يې سمبال کړ.

دوی دواړو له ښه مزل وروسته نور کنډو ته نږدې وو چې د للمې کميس په پرښه کې ونښت او څېرې شو. له دې سره سم يې متين ته غږ کړ:

- متينه! کميس مې...

متين چې مخ ور واړوه، نو د للمې يو بغل ښکارېده او کميس يې څيرې و. متين چې دا حال وليد، نو په بيړه يې بېرته مخ ترې واړوه. له لونګۍ نه يې يوه ټوټه پرې کړه او هغې ته يې ور وغورځوله چې خپل ځان پټ کړي. للمې د کميس څېرې برخې سره يو ځای کړې او د لونګۍ ټوټه يې ترې تاو کړه.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

وسله وال کس چې پیره ولاړ و، تر څو یې ځان سره سماوه، متین ور ورسېده او له ځان سره یې ژورې کندې ته خطا کړ. د سړي له لاس نه وسله او مخابره وغورځېدل، خو په زور کې له متین نه کم نه و. دواړو یو او بل خولې، خولې ته په سوکانو ووهل. کله به یې یو لاندې کړ او کله بل. له ډېر کش او ګیر وروسته یې نه یوازې متین ستړی کړ، بلکې پوره یې وارخطا کړی و. للمه پوه شوه چې متین یې وارخطا کړ، نو د څېړۍ لرګي ته یې لاس کړ او هغه بل سړی یې پر سر وواهه. درانه ګوزار د سړي سر وګرځاوه او پر ځمکه راپرېوت. متین هم له موقع نه ګټه واخیسته او څو ګزارونه یې سر په سر ورکړل چې په دې سره سړی بیخي له کاره ولوېده.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین پوه شو چې سړی نور د ولاړېدو نه دی، نو ځکه یې وار له واره ترې وپوښتل:

- پرون چې مو راوړ، هغه سړی چېرته دی؟

سړي د (نه) په دود سر وښوراوه.

- د مخابرې نوم د څه دی؟

سړي چې سترګې وغړولې، نو د متین څېره ورته ګډوډه ښکارېده. سر یې ګرځېده. د ونو سرونه یې ولیدل چې ترې څرخېدل او حال یې ډېر خراب و، په لړزېدلي غږ یې وویل:

- خنجر طالب!

متین چې هر څومره هڅه وکړه چې سړی په خبرو راولي، خو هغه یا د حال ویلو نه و او یا یې نه غوښتل چې نور څه ووایي. بالاخره متین مجبور شو چې للمې ته ووایي، ته د هغې ونې لاندې لاړه شه او زه هم درځم.

للمه چې لاړه، نو متین د سړي کار ورخلاص کړ او ویې واژه. بیا یې کالي، بوټونه او ټول لباس ترې وویست او خپله یې واغوست. له هغه وروسته یې خپل کالي للمې ته وروړل چې خپل زنانه کالي لرې کړي او د نر کالي واغوندي. للمې هم همداسې وکړل. خپل کالي یې لرې او د متین کالي یې واغوستل چې سم دم سړی ترې جوړ شو.

للمه د متین څنګ ته راغله. د هغه وینې شونډه یې ولیده. د ټیکري پیڅکه پسې یې رواوړله او وینې یې ترې پاکې کړې. متین یې سترګو ته وکتل او بیا یې په نرمه لهجه ورته وویل چې ته چېرته پټه کېنه. زه د سړي پر ځای لره پیره کوم او کېدای شي چې په دې ډول د ځان لپاره څه لار خلاصه کړو.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین د وسله والو په لباس کې پیره دار شو او په مخابره کې یې د دوی غږونه اورېدل چې پر یوه او بل یې پر مستعارو نومونو نارې وهلې.

د پولیسو ځوان آمر چې اوس کټ مټ وسله وال جنګیالی ښکارېده، تر څو ساعتونو پورې پیره وکړه، خو ده ته چا د (خنجر طالب) په نوم غږ ونه کړ. متین دې حالت کرار، کرار د مایوسه کېدو پر لور روان کړ. فکر یې وکړ چې هسې نه وژل شوي کس دوکه کړی وي او غلط نوم یې ور ښودلی وي.

دی لا په دې کش مکش کې و چې په مخابره کې غږ شو:

- خنجر طالب، خنجر طالب!

متین د مخابرې تڼۍ په غټه ګوته کېکاږله او ویې ویل:

- جنابه اورم.

- تندر طالب پیرې ته درغی، ته دې خپل ځای ته راشه.

- سمه ده، قوماندان صاحب!

متین چې دا خبره واورېده، نو پر بدن یې د ویرې لړزه راغله او زړه یې هم په ټوپونو شو. لږ وروسته یې پر هغه کس هم سترګې ولګېدې چې ورته راویې لیږه. د هغه په لیدو یې وارخطایي نوره هم زیاته شوه، نو زر، زر یې ایت الکرسي پر ځان چوف کړه. له جیب نه یې سورت یاسین رواخیست. ښکل یې کړ او الله ج ته یې دعا وکړه چې ته برى راکړې. دغه شیبه چې سړی هم رانږدې کېده، د جنرال خبره د تېر په څېر بیا ور یاده شوه چې ورته ویلي یې وو: " د یوه هدف د تر لاسه کولو لپاره کلک هوډ او زړورتوب ته اړتیا ده. " له دې سره سم هغه کس ورته رانږدې شو او د متین ویره هم تر ډېره راکمه شوه.

متین ته چې کله سړی راورسېده، نو پرې شکمن شو چې دا بل څوک دی. هغه چې ټوپک ته لاس کاوه، نو متین د ټوپک کونداغ ورسره کړ او په

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دوهم وار یې سړی د ځمکې مخ ته کړ. د سړي له نسکورېدو سره سم متین وسله او مخابره ترې واخیستل او ورسره جوخت یې ترې وپوښتل:

- پرونی سړی مو چې راوړ، هغه چېرته دی؟

سړي خوله له وینو پاکه کړه. ببرې ځنې یې له سترګو پورته کړې او متین ته ددې پر ځای چې ځواب ورکړي، یوازې وکتل.

متین بیا خپله پوښتنه تکرار کړه، خو دا ځل سړي د هغه مخ ته لاړې ور تو کړې او د ورک شه غږ یې وکړ.

متین پوه شو چې حال نه وایي. د ټوپک له خولې نه یې ګاز وویست او بیا یې د هغه په سترګه کې ورټینګ کړ. دا درد د وسله وال لپاره د زغملو نه و، چیغې یې کړې، خو متین یې زر په خوله پسې لاس ونیوه او چیغې یې چا وانه ورېدې. کله چې د سړي بغارې کرارې شوې، نو متین بیا هغه پوښتنه تکرار کړه:

- پرونی سړی مو چې راوړ، هغه چېرته دی؟

سړي په سترګه پسې د لاس ورغوی نیولی و. درد یې کاوه او په همدې حال کې یې ځواب ورکړ:

- هغه د غره په ډډه کې په یوه غار کې تړلی پروت دی.

- اقرار یې کړی؟

- اقرار چې یې کړی وای، نو اوس به ژوندی نه و.

- د مشر نوم مو په مخابره کې څه دی؟

- کوم مشر؟

- جبار درته یادوم.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

وسله وال کس چې د متین په پښو کې پروت و، په زاریو یې پیل وکړ. ویې ویل چې ما مه وژنه او وعده راسره وکه چې نه دې وژنم. که چېرې ته ما نه وژنې، زه به تاته ډېر رازونه ووایم او خبر به دې کړم.
متین شاوخوا وکتل او بیا یې وویل:
- که پوره مرسته راسره وکړې، نو نه دې وژنم او د جبار نوم په مخابره کې څه دی. ووایه! هسې وخت مه ضایع کوه؟
- غازي سنګر.
- ستاسو ټول کسان یو ځای ټولیږي ؟
- هو! لږ وروسته د غرمې ډوډۍ ته ټولیږي.
- زما د پیرې ځای اوس چېرته دی چې د بل پیره دار پر ځای ورشم.
- د هاغې لویې څېړۍ لاندې ډبرینه کوټه وینې، هغه د ای ایس ای کسانو دفتر دی او د هغوی د دفتر مخې ته ستا پیره ده.
متین غوښتل چې ددې کس لاسونه، پښې او خوله ور وتړي، خو په یوه شیبه کې وسله وال کس دده له کمربند نه خنجر واخیست. پر متین یې وار وکړ او پر کینه اوږه یې زخمي کړ. متین هم د سترګو په رپ کې د هغه لاس تاو کړ. خنجر یې تر واخیست او د هغه غاړه یې ورپرې کړه. کندې ته یې کش کړ او کالي یې ترې وویستل. له هغه وورسته د للمې پر لور ورغی. للمه همداسې پټه ناسته وه. ده کالي ورکړل او ورته ویې ویل چې اوس زما کالي لرې کړه او دا واغونده چې له دې کسانو سره مو فرق ونه شي.
للمې ولیدل چې د متین له اوږې وینې بهېږي، په وارخطایۍ یې ترې وپوښتل:
- زخمي یې؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

- نه، ډېر نه یم خوږ.

- ته راښکاره کړه.

- نه، لاس مه وروړه، ښه یم.

للمې د متین خبرې ته غوږ ونه نیوه. د هغه لستوڼی یې پورته کړ، تر څو یې زخم وګوري. کله چې یې ولید، نو ویې ویل: او هو دا خو ډېر خوږ شوی یې او زیاته وینه ترې بهیږي. ته دلته کینه چې زه یې درته وتړم.

متین کېناست. للمې په بیړه د زنځوځې له تنې نه ژاوله پرې کړه. بیا یې د زخم خوله سره ور وستله. له هغه وروسته یې ژاوله پرې کېښوده او ټوکر یې ترې تاو کړ. د متین پر حالت د للمې زړه وسوزېده. په خواږه نظر یې ور کتل. مینه یې پرې راغله. هیجاني شوه. لاس یې ورنږدې کړ. غوښتل یې چې د متین مخ ته یې ور وړي، خو هغه ترې شاته شو او پاڅېده.

که څه هم د متین د اوږې زخم درد کاوه، خو د وینې له ضایع کېدو نه یې زړه بې غمه شو.

للمې هم د متین په څېر د وسله والو په شان ځان برابر کړ. د شاجورو ډک کمربند یې واچوه او ټوپک یې لاس ته کړ. متین للمې ته وویل، ته به زما پر ځای پیره داره شې او زه لاندې ورکوزېږم. که لاندې جګړه ونښته، ته ډزې مه کوه. که پوه شوې چې وسله وال ستا پر خوا راځي او یا هم د شا لخوا نور څوک راتلل، نو په هغه وخت کې درته اجازه ده. بل دې فکر وي چې ببری هم ژوندی ورسره دی او د هغه ژوند ته ګواښ باید متوجه نه کړو.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

شکر خدایه، شکر... للمې د ببري پر ژوندي پاتې کېدو شکرونه وویستل. متین په پیل کې د دوربین په واسطه شاوخوا کسان او ځایونه وڅارل، خو چې کله روانېده، د للمې سلګۍ یې واورېدې. ورته ویې کتل او بیا یې وپوښتله:

- ولې ژاړې؟

للمې د متین خفګان نه شو زغملی. په زوره یې په ستوني کې سلګۍ تربتې کړې او بیا یې ځواب ورکړ:

- هسې پر تا مې زړه سوزي...

متین چې د للمې اوښکې ولیدې، نو په زړه کې یې د درد څړیکې تېرې شوې. ورنږدې شو. د لاس په ورغوي یې د هغې پر مخ را روانې اوښکې پاکې کړې. للمې هم دده لاس ونیوه. خپلو شونډو ته یې نږدې کړ، خو متین لاس ترې کش کړ او ورته ویې ویل:

- ته مه وارخطا کېږه. انشاالله بری به زما او ستا وي.

یوه شیبه یې د للمې سترګو ته په مینه، مینه وکتل، خو دده له کتو نه للمه وشرمېده او سترګې یې ټیټې کړې. متین د للمې دې انداز ته مسکی شو او بیا یې د دښمن پر لور حرکت پیل کړ. څو شیبې وروسته ورسېده. هلته په رسېدو سره یې که څه هم په زړه کې یو څه ویره وه، خو په ظاهر کې یې پر ځان څوک نه پوهول. زړور ورغی او د ای ایس ای د کسانو دفتر مخې ته پیره شو. پر لاس تړلي ساعت ته یې وکتل. ډوډۍ خوړلو ته لا هم څه کم یو ساعت پاتې و. د ننه په ډېرین دفتر کې ناستو کسانو د خپلو لاسته راوړنو په اړه خبرې کولې او بادارانو یې په کړس، کړس ورته خندل. متین ټولې خبرې اورېدې، خو که د خدای ج خوښه وي، لږ وروسته به هر څه ګډوډ شي او هېواد به له شر نه خلاصون ومومي.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

دغه څه کم يو ساعت وخت د متين لپاره له يو کال نه هم اوږد شو. نه يې غوښتل چې دغه زرين او طلايي چانس له لاسه ورکړي. په دې وخت کې د جنرال هغه ورکړي اله ورياده شوه چې ورته ويلي يې وو: " هر وخت چې په کوم ځای کې بند راغلې، نو ددغه الې تڼۍ کېکاږه او موږ به ځانونه در ورسوو." متين څو ځلې هغې تڼۍ ته فشار ورکړ او د دوی د مرستې په انتظار شو، خو الې نه شين او نه سور غمی ولګاوه او نه هم د ډوډۍ د وخت تر پوره کېدو پورې څوک رابښکاره شول چې مرسته ورسره وکړي. پاس يې وکتل. د نښتر په سر کې د انتن په شان اله نسب شوي وه. کېدای شي چې دا اله د سيګنالونو د کته کولو اله وي او د متين الې به هم د همدې له امله کار نه کاوه. بالاخره يې په زړه کې فيصله وکړه چې هر ډول کار بايد په خپله تر سره کړي.

هغه شيبه هم رالنډه شوه چې وسله وال يو، يو د ډوډۍ خوړولو ځای ته روان وو، راټولېدل. اشپز هم دسترخوان هوار کړ او وچه ډوډۍ يې پرې واچوله. له دې وروسته يې يوه بل ته غږ کړ: هلکه! ته قوماندان صاحب غازي سنګر ته ډوډۍ ور وړه.

هغه کس راغی. اشپز ډوډۍ په لاس ورکړه. متين يې حرکتونه څارل او د جبار کوټه يې ښه مالومه کړه.

ټول يې ډوډۍ ته کيناستل. يوازې درې کسان په پيره کې پاتې شول، تر څو پر دوی پيره وکړي. متين هغوی هم تر نظر تېر کړل او دا لار يې ورته ولټوله چې وروسته له دوی سره څه ډول جګړه وکړي.

کله چې دوی ډوډۍ ته سره راټول شول، نو متين ته يې هم غږ کړ:

راځه! ته ولې ولاړ يې؟

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین هم ور روان شو او په تګ کې یې د ټوپک پر شپېلۍ د قرآن کریم سورتونه چوف کړل چې هسې نه د ډزو په وخت کې وربند شي. پر ټوپک یې له اول نه مرمۍ تېره کړې وه. کله چې متین ځان مناسب ځای ته ورساوه، ډوډۍ ته پر راټولو کسانو یې اور بل کړ او په ضرب د څو دقیقو کې یې ټول له منځه یوړل. پیره درانو چې وضعه ولیده، ډزې یې پیل کړې. متین ځان وغورځاوه، خو دغه درې تنه د شا لخوا بل چا په ډزو ووژل چې
دې کار متین هم حیران کړ.

متین په یوه سترګه د جبار خونه څارله او له بل لوري یې د ای ایس ای کسانو کوټې ته ځان ورساوه. هلته په رسېدو سره یې دروازه څو ډزه وویشته. بیا یې کرار ور پرانیست او غږ یې ور وکړ چې د باندې راووځئ. د ای ایس ای کسانو که څه هم غږ واورېده، خو په اول غږ راونه وتل. متین ډزې پرې پیل کړې. شیبه وروسته په کوټه کې چیغې شوې چې ډزې مه کوه. موږ ځانونه درته تسلیموو. کله چې دوی راووتل، نو درې تنه وو. په دې وخت کې د ننه له لوري ډزې پرې وشوې. متین ځان یوه څنګ ته کړ. له بم نه یې کیلي وویسته او بیا یې کوټې ته ور وغورځاوه. څو ثانیې وروسته چاودنه وشوه. په کړکیو لمبې راووتې. د بم په برید کې د باندې دوه تنه ووژل شول او یو پاتې شو. متین هغه ته وویل چې په ګونډو شي. هغه یې په ګونډو کړ او لاسونه یې تر شا ور وتړل.

بل لور ته جبار هم له خپلې کوټې راووت او پر متین یې ډزې پیل کړې. متین هم متقابلې ډزې شروع کړې، خو جبار له لږ جنګ کولو وروسته په منډه شو. همدا شیبه هغه بل کس چې درې پیره داران یې ووژل، زنګون وواهه. سترګه یې پټه کړه. نښه یې پرې راوړه. پر پښه یې وویشت او نسکور یې کړ.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین په داسې حال کې چې دده له پلوې کس سره یې ډېر اختیاط کاوه، تر جبار پورې ځان ورساوه. د هغه څېره یې ولیده. په خپله همغه سړی و چې جنرال یې متین ته د امین جان د ساعت له میموری نه انځور ورکړی و. دلته جبار د ټوپک شپېلۍ متین ته برابره کړه. ډزې یې وکړې، خو متین ځان پر ځمکه وغورځاوه. جبار ته مرمۍ ور خلاصې شوې، نو همداسې یې پر متین د ټوپک وار وکړ، خو متین سر ترې ټیټ کړ. کله چې متین هغه بې وسلې ولید، نو ورلنډ شو. یوه شیبه یې د هغه خونکارې څېرې ته وکتل. بیا یې جبار د ټوپک په کونداغ وواهه او پښه یې پرې ماته کړه.

جبار چې ډېر ظالم سړی و او ځان یې هم ډېر کلک ښوده، خو د متین له دې گوزار سره یې چیغې اسمان ته پورته شوې او د هډوکو درد ورته د زغملو نه و. دی لا په دې دردونو کې و چې متین دا ځلې ښی لاس ورته مات کړ او له دې سره جوخت یې په زاریو پیل وکړ: د خدای ج لپاره ما مه وژنه، ځکه کورنۍ او ماشومان مې دي، خو متین یې هېڅ خبرو ته پام ونه کړ او یوازې یې ترې وپوښتل:

- غریب او بې وزله ځوانان دې ولې ترور کول؟

جبار ورته وویل چې ما هېڅوک نه دي وژلي. متین د ټوپک خوله پرې رواړوله او څو ډزه یې نور هم پر دې پښو، پښو وویشت او بیا یې پوښتنه تکرار کړه.

جبار ورته وویل:

- ژوند مې وژغوره. زیاته وینه رانه بهیږي او زړه مې سستي کوي.

- تر هغو دې نه ژغورم، تر څو چې هر څه راته ونه وایې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

جبار چې له خپل بدن نه روانه وینه ولیده، نو د مرګ اژدها یې هر شیبه سترګو ته درېده او بې له ځنډه یې خوله خلاصه کړه:
- ما ته د پاکستان استخبارات پیسې راکوي. زه د دوی لپاره قومي مشران، دولتي چارواکي، استادان او عامه تاسیسات له منځه وړم. د ځدراڼو په سیمه کې مکتبونه، نه پرېږدم او کوښښ کوم چې سیمه یې نا امنه وساتم...
متین یې خبرې پرې کړې او بیا یې وپوښتل چې هغه ځوانان مو ولې ووژل؟
دا ځل د جبار غږ تر پخوا ټیټ و او زیاته یې کړه:
- پر ځوانانو مو د خپلې ډلې لپاره له یو ځای نه بل ځای ته وسلې، چاودېدونکي مواد، تبلیغاتي پاڼې او نور شیان وړل، خو چې کله به یې انکار وکړ، نو هغه مو وژل. بل مو د دوی په واسطه د دولتي چارواکو اختطاف او ترور هم کاوه.
- دا هر څه کوئ، خو د طالب په جامه کې. په دې مسایلو کې د امین جان غریب له ٦٦٠ شمېرې نه هم کار اخلې او د هغه کورنۍ مو د ویر پر ګدۍ کېنوله، هداسې نه ده؟
- همداسې ده.
د متین سترګې له غصې نه رډې راختلي وې، په همدې حال کې یې بله پوښتنه وکړه:
- په خوست کې څومره کسان لرئ؟
- زما په کوټه کې کمپیوټر شته، ټول مالومات په هغه کې دي، خو ما وژغوره.
جبار همداسې نور ډېر څه ویل غوښتل، خو د متین اعصاب ورته خراب شول. همداسې یې پسې ضربه کړ او له جبار نه یې خلک بې غمه کړل. متین چې

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

کله ترې روانېده، نو د هغه مړي ته يې وکتل او بيا يې له ځانه سره وويل: تا له قانون نه لوړ جرمونه کړي دي، ځکه باید ووژل شې.

له دې وروسته متين په بيړه د جبار کوټې ته ورننوت او کمپيوټر يې له ځان سره واخيست. کله چې له کوټې نه راووت، نو هلته وسله وال کس چې د متين په ګټه يې کار وکړ، همداسې ولاړ و او شاوخوا يې کتل. متين غږ پرې وکړ چې وسله وغورځوه، خو هغه ورته وويل چې زه دې ملګری یم، وسله نه غورځوم.

متين بيا ورغږ کړ:

- ته څنګه او له کوم لوري زما ملګری يې؟

- ستا په اړه باز خان خبر راته ليږلی و چې مرسته ورسره وکړه او ما هم مرستې ته در ودانګل.

له دې خبرې سره سم وسله وال کس را روان شو، تر څو متين ته راشي، خو په دې ځای کې يوه زخمي وسله وال سر پورته کړ. هغه يې ضربه کړ او ځای پر ځای يې وواژه.

متين په بيړه پر زخمي وسله وال ډزې وکړې او له دې نړۍ نه يې رخصت کړ. د ای ایس ای نیول شوي کس ته راغی. څو پوښتنې يې ترې وکړې، خو هغه په اردو خبرې کولې او په اردو متين نه پوهېده، نو پنجابی يې بې ګټې وباله او ځای پر ځای يې وواژه. وروسته متين هغه غار ته منډې کړې چې ببرى يې په کې تړلی و.

هلته په رسېدو يې ببرى وليد چې په غار کې تړلی او له ډېرو وهلو او ډبولو نه بې هوښه پروت دی. په همدې حال کې وسله والو کسانو د هغه په خوله کې ميږي هم ورخوشي کړي دي. په بيړه يې هغه رواخيست. زخمي شوي

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

پښه یې ټرلې وه. ولاړ موټر ته یې واچوه او للمې ته یې هم نارې کړې چې زر راشه. هغه هم لږ ځنډ وروسته راورسېده او موټر ته ورسره وختله. متین د وسله والو موټر په تېزۍ سره روان کړ او له څه کم یو ساعت مزل وروسته یې ځان د تنګي ځدراڼو عمومي سړک ته برابر کړ.

کله چې د خطر له ځای نه راووتل، نو متین خوشالي وکړه. د للمې پزې ته یې ګوتې ور وړې او په شوخۍ یې ورته وویل:

- نادانې څنګه یې ؟

هغې یې لاس په دواړو لاسونو کې ټینګ ونیوه. شونډو ته یې نږدې کړ او بیا یې په ژړغوني غږ ځواب ورکړ:

- ښه یم، خو د پلار غم مې پر زړه ډېر زور کړی دی.

د للمې پر دې خبره د متین خوشالي لاړه. په سترګو کې یې اوښکې ډنډ شوې او ویې ویل: ددې ظالمانو له لاسه ډېر دوستان او ملګري قرباني شول.

متین له څو میاشتو اوږده سفر، له ډېرو خطرونو او ګواښونو وروسته د خوست او کابل عمومي لارې ته راووت او په ډېره خوشالۍ یې د خوست پر لوري مزل ته دوام ورکړ. د مازدیګر لمر په ډوبېدو و چې د بل چا له مبایل نه یې د ملکي روغتون رئیس ته زنګ وواهه چې په بېړه امبولانس ور ولېږي. دی چې کور ته رسېده، نو امبولانس هم په کوڅه کې ښکاره شو. ببرۍ یې په دواړه مخه ښکل کړ. بیا ډاکټرانو امبولانس ته پورته کړ او روغتون ته یې د درملنې لپاره یووړ.

د دروازې مخې ته چې د متین مور د موټر غرهار واورېده، نو لوڅ سر د باندې راووته او پر متین یې سترګې ولګېدې. ټینګ یې په غېږ کې ونیو او په

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

سلګو کې یې شکرونه وویستل چې په خیر کور ته راستون شو. کله چې یې متین پرېښود، نو للمې ته یې وویل: زویه ! ستړی مه شې.

متین شین شو او په خندا یې وویل: ادې جانې دا للمه ده، د باز خان لور او د سرې جامې یې اغوستې دي.

ددې خبرې په اورېدو د متین مور ټکنۍ شوه، خو بیا یې هم للمې ته ستړې مه شې ورکړه. کله چې کور ته سره ننوتل، نو للمې ته یې خپل کالي ورکړل او ورته ویې ویل: ها، اوس دا واغونده. کله چې متین بازار ته لاړ شي، ښایسته کالي به درته راوړي.

للمه چې بلې کوټې ته په کالیو بدلولو پسې لاړه، نو مور یې متین ته له غصې نه په ډکه لهجه وویل: دا سمه ده چې باز خان زموږ دوست دی، خو بیا هم له تا سره ددې جینۍ راتګ مناسب نه دی، ځکه د پښتو وطن دی، خلک به څه وایي، ها...

متین په خندا، خندا کې د مور له غصې نه ډکې خبرې پرې کړې او د للمې په اړه یې ټوله کیسه ورته وکړه چې وروښه او تره یې څنګه وژل شوي وو. بیا یې پلار څنګه ووژل شو او بالاخره یې للمه څنګه د وسله والو له منګولو نه خلاصه کړه...

د متین مور چې دا کیسه واورېده، نو پر للمه یې زړه وسوزېده. د زړه له درده یې وخ، وخ، خوارکۍ څو ځله تکرار وویل او نور یې متین ملامت نه باله.

کله چې شپه تېره شوه، نو په سبا ورځ سپین ږیری جنرال او څو نور لوړ پوړي نظامي چارواکي متین ته د مبارکۍ لپاره ورغلل. جنرال متین په غېږ کې ونیو او ورته ویې ویل: زویه! هېواد پر تاسو ویاړي، ته یو اتل یې.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

له جنرال سره نورو کسانو هم متین ته ددې لوی ماموریت د تر سره کولو مبارکي ورکړه. کله چې جنرال دوی بېرته ترې روانېدل، نو متین ته یې وویل: د یک شنبې په ورځ به له کورنیو چارو وزارت نه لوړ پوړی هیئت راشي. ستا په ویاړ به لویه غونډه جوړه و او رتبه هم درکوو.

د متین پوښتنې ته دولتي چارواکي، ملګري، دوستان او کلیوال ډلې، ډلې راتلل او پرې پنډېدل. څو ورځې همدا حال و، خو کله چې د مېلمنو زور کم شو، نو د متین مور غلې غوندې متین ته وویل:

- زویه! که خپه کېږې نه، نو یوه خبره مې درته کوله.

- ادې ووایه! ولې به خپه کېږم.

د متین مور له کړکۍ نه د باندې وکتل او بیا یې په ټیټ اواز داسې زیاته کړه چې للمه یې وانه وري:

- للمه ډېره ښه جینۍ ده، نو که خوښه دې وي، درته واده به یې کړم.

د متین مخ له شرمه سور شو او په بنده، بنده ژبه یې وویل:

- ادې ستا خوښه ده، زه نه پوهېږم.

مور یې پوه شوه چې متین راضي دی. د واده ورځ یې مالومه کړه او د شیانو د راوړو یې ورته وویل.

سهار ته متین ساختګي ږیره لرې کړې وه. د پولیسو ښایسته یونفورم یې پر تن و. ښایسته ویښتان یې شاته اړولي وو او له کوټې نه راووت.

للمه د انګړه په کوز سر کې وه. د متین پر لیدو حیرانه شوه. دومره ښایسته ورته ښکاره شو چې له دې وړاندې یې په دې انداز کې نه و لیدلی. متین هم مخ ور واړوه. هغه په سترګو کې ورته مسکی شوه. ده هم د مینې په انداز کې شونډې بېرته کړې او ورته ویې خندل.

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar

Downloaded By: Afghan Salar Library

متین لا د کور له دروازې نه، نه و وتلی چې تیلیفون یې وشرنګېده.
د مبایل ښیښې ته یې وکتل. د ببرې شمېره وه. اوکې یې کړ او ویې ویل:
- سلام!

خو ببرې د وعلیکم سلام پر ځای له شوخۍ نه په ډکه لهجه دا لنډۍ ورته وویله:

ملنګه دوه ګټې دې وکړې
یو دې خیر ټول که، بل دې وکړل دیدنونه

پای
خوست
خپله جونګړه

Facebook:https://www.facebook.com/groups/1822812871297698/ Telegram:https://t.me/afghansalar